

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Архітектурний факультет

Ландшафтна та туристично-рекреаційна архітектура

(назва кафедри)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

докт. арх., проф. Панченко Т.Ф.

«___» _____ 2022 року

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО АТЕСТАЦІЙНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ МАГІСТР

Принципи формування курортно-туристичних систем малих міст
на прикладі м. Лубни

(назва)

Виконав студент(ка) групи 68

Даценко Олександр Сергійович

(прізвище, ім'я та по батькові повністю)

Спеціальність: 191 – Архітектура та містобудування

Освітньо-наукова програма: Ландшафтна архітектура

Керівники: к. арх., доц. Голуб А.А.

(науковий ступінь, вчене звання прізвище, ініціали.)

(науковий ступінь, вчене звання прізвище, ініціали.)

Рецензент: _____

(прізвище, ініціали.)

_____ науковий ступінь, вчене звання

Відсоток плагіату не перевищує дозволenu норму (20 %)

Відповідальний за перевірку

К.М.Покотило

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Факультет: архітектурний

Кафедра: ландшафтної та туристично-рекреаційної архітектури

Освітній рівень: «магістр за ОПП/ОНП»

Спеціальність: 191 «Архітектура та містобудування»

Освітньо-наукова програма: Ландшафтна архітектура

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан факультету

проф. Кашенко О.В.

„___” _____ 2022 року

ЗАВДАННЯ

**ДО ВИКОНАННЯ АТЕСТАЦІЙНОЇ ВИПУСКНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ МАГІСТРА**

Даценка Олександра Сергійовича

(прізвище, ім'я та по батькові студента)

Тема роботи: Принципи формування курортно-туристичних систем малих міст на прикладі м. Лубни

затверджена наказом ректора КНУБА № _____ від «__» ____ 2022 року

1. Керівник роботи

к.арх., доц. Голуб А.А.

(прізвище, ім'я та по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

2. Строк подання студентом роботи до захисту _____

3. Зміст пояснювальної записки за розділами:

Р. 1. _____

Р. 2. _____

Р. 3. _____

Р. 4. _____

Р. 5. _____

4. Графічний матеріал за розділами

- Р. 1. _____
Р. 2. _____
Р. 3. _____
Р. 4. _____
Р. 5. _____

5. Календарний план виконання роботи: а) наукова частина; б) практична частина.

Види робіт та їх зміст	Дата виконання
Розділ 1.	22.02.2022
Розділ 2.	10.03.2022
Розділ 3.	24.03.2022
Розділ 4.	04.04.2022
Розділ 5	21.04.2022
Остаточне оформлення роботи	10.05.2022
Направлення роботи на рецензування, перевірку на плагіат	12.05.2022
Попередній захист роботи на кафедрі	16.05.2022

6. Консультанти розділів атестаційної випускної роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Перевірив	
		дата	підпис
Розділ 1.			
Розділ 2.			
Розділ 3.			
Розділ 4.			
Розділ 5.			
Розділ 6.			

7. Дата видачі завдання 10.02.2022

Зав. кафедри

(підпис)

Панченко Т.Ф.
(прізвище та ініціали)

Керівник

(підпис)

Голуб А.А.
(прізвище та ініціали)

Керівник

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Студент

(підпис)

Даценко О.С.
(прізвище та ініціали)

Anti-Plagiarism v- 15.257

Максимальное совпадение с одним документом 3.0%

Словари проверки: en_US, ru_RU, ua_UA. Ошибок в документах: 8%

ID: 103788 Название: Принципи формування курортно-туристичних систем малих міст на прикладі м. Лубни Добавлено в БД: 2022-05-22 Авторы: Даценко Олександр Сергійович Руководители: Голуб А.А. Консультанты: Опоненты:	Документ		Суммарное совпадение по Базе Данных	
	Символы	Лексемы	Символы	Лексемы
	110728	910	7637 (7%)	95 (10%)

Источник плагиата

ID	Описание	Наличие плагиата в документе	
		Символы	Лексемы

ЗМІСТ

Термінологічний словник.....	5
ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ	9
1.1 Загальне визначення курортного туризму як системи	9
1.2 Вивчення зарубіжного досвіду на прикладі Польщі, Франції, Італії, Японії.....	12
1.3 Аналіз нормативно-правових документів, що регулюють проектування туристично-рекреаційних об'єктів в Україні	21
1.4 Аналіз вітчизняного досвіду принципів формування туристично-рекреаційних об'єктів в місті.....	23
Висновки до розділу 1	33
РОЗДІЛ 2. МІСТОБУДІВНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ОБ'ЄКТІВ.....	34
2.1 Класифікація туристично-рекреаційних об'єктів в місті	34
2.2 Планувальні моделі туристично-рекреаційних об'єктів в місті.....	45
2.3 Принципи проектування туристично-рекреаційних об'єктів в місті	66
Висновки до розділу 2... ..	76
Розділ 3. ЕКСПЕРЕМЕНТАЛЬНЕ ПРОЕКТУВАННЯ КУРОРТНО-ТУРИСТИЧНОЇ СИСТЕМИ В МІСТІ ЛУБНИ, ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ..	78
3.1 Аналіз вихідної ситуації м. Лубни та с. Мгарь, лубенського району.....	78
3.2 Функціонально планувальне рішення.....	82
3.3 Об'ємно-просторове рішення курортно-туристичного об'єкту	85
РОЗДІЛ 4. ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ.....	90
4.1 Мета принципи та завдання цивільного захисту.....	91
4.2 Надзвичайні ситуації.....	93
4.3 Пожежа як надзвичайна ситуація.....	95
4.4 Евакуаційні заходи.....	97

4.5 План евакуації населення з території міста Лубни.....	101
Список використаних джерел.....	103
ДОДАТКИ.....	107

Термінологічний словник

Туризм - виїзди (подорожі) відвідувачів до іншої країни чи місцевості, відмінної від місця постійного проживання, з будь-якою метою, крім працевлаштування.[1]

Людину, яка робить таку подорож, називають «туристом», «мандрівником», «відвідувачем». Сфери економіки, які охоплюють комерційну діяльність організацій, переважно пов'язаних із туризмом, відносять до галузей туризма, наприклад, бюро подорожей та інші послуги бронювання.

Рекреація - комплекс оздоровчих заходів, що здійснюються з метою відновлення нормального самопочуття та працездатності здорової, але стомленої людини. Поняття охоплює всі види відпочинку — санаторно-курортне лікування, туризм, аматорський спорт, рекреаційне рибальство тощо. Відновлення емоційних та психологічних сил, здоров'я та працездатності шляхом відпочинку поза житлом: на природі, у туристичній поїздці тощо для рекреації вважаються санаторії, профілакторії, пансіонати та інші. Поняття стало використовуватися у 1960-х роках у фізіологічній, медичній, соціально-економічній літературі з проблем відновлення сил і здоров'я робітників.[2]

Туристичний курорт – тип закладу гостинності, який являє собою одиницю функціонального та ділового характеру і в якому туристична діяльність здійснюється на території від 5 га до 150 га, як мінімум одним готелем категорії не менше чотирьох зірок з місткістю 60 місць розміщення

Медичний туризм можна визначити як процес виїзду за межі країни проживання з метою отримання медичної допомоги. Зростання популярності медичного туризму привернуло увагу політиків, дослідників та ЗМІ. Спочатку цей термін означав подорожі пацієнтів із менш розвинених країн до розвинених країн у пошуках лікування, недоступного на їхній батьківщині.

Інфраструктура – це набір основних засобів і систем, які підтримують стабільну функціональність домогосподарств і фірм. Обслуговує країну, місто

чи іншу територію, включаючи послуги та засоби, необхідні для функціонування економіки. Інфраструктура складається з державних і приватних фізичних структур, таких як дороги, залізниці, мости, тунелі, водопостачання, каналізація, електричні мережі та телекомунікації (включаючи підключення до Інтернету та широкопasmовий доступ). Загалом, інфраструктура була визначена як «фізичні компоненти взаємопов'язаних систем, що надають товари та послуги, необхідні для забезпечення, підтримки або покращення умов життя суспільства» та підтримки навколишнього середовища.

ВСТУП

Туризм є важливим інструментом економічного розвитку та скорочення бідності (UNWTO 2002). Він забезпечує безліч заклади відпочинку. Туризм визначається як «діяльність особи, які подорожують і перебувають у місцях, які не є звичайними середовище для відпочинку не більше одного року поспіль, ділові та інші цілі» (UNWTO 2013) та відпочинок як «Діяльність для задоволення, коли людина не працює» (Оксфордський словник). Щорічно це оцінюється вартістю 30 000 мільйонів доларів США і становить 9 відсотків світового капіталу ВВП і становить 1 з 11 робочих місць у світі (UNWTO 2013). Це один із найбільших секторів, які швидко розвиваються світу (UNWTO 2013). Прибережні напрямки характеризуються як один з найпоширеніших видів туризму (UNEP/Nairobi Секретаріат Конвенції та WIOMSA 2009). Прибережний район, плідне джерело біорізноманіття та екосистемних послуг, надає численні можливості для туризму та відпочинку (Бітлі та інші, 1994), наприклад плавання, сонячні ванни, прогулянки на човні, снорклінг, прогулянки по рифу та підводне плавання. Відкритий океан також пропонує багато можливості для туризму та рекреаційної діяльності, що включають спортивну риболовлю, спостереження за китами та дельфінами та круїзний туризм. Прибережний туризм також може сприяти деградації морське середовище, як природне середовище, туризм і рекреаційна діяльність нерозривно пов'язані. Тим

не менш економічна вигода від туризму і відпочинку у створенні робочих місць, місцевих доходів та іноземних обмін достатньо важливим, щоб відносини між туризмом, біорізноманіттям та екосистемними послугами гарантує агресивні природоохоронні заходи для забезпечення стійкості туристичного сектору. Туризм, однак, також схильний до зовнішніх впливів. Недавній міжнародний фінансова криза негативно вплинула на туристичну індустрію WIO (Mazilu та інші, 2011).

Актуальність дослідження: рекреація як одна з головних форм продуктивного використання вільного часу людини - суспільний, економічний і науковий феномен, для якого не мають значення міжгалузеві та міждисциплінарні межі. Не дивлячись на цю особливість, слід зауважити, що найбільший вклад у її вивчення і розуміння вносить географія, у царині якої сформувався потужний науко-вий напрям – географія рекреації і туризму.

Мета дослідження: поліпшення умов проживання та відпочинку місцевого населення, туристів з інших регіонів, міст, країн та людей які просто проїжджають повз. Використання певних ресурсів для їх подальшого розвитку у межах міста і не тільки. Визначення чіткого пріоритетного напрямку розвитку ландшафтно-рекреаційної простору території. Збереженням інтересів природоохоронної та господарської діяльності.

Завдання дослідження: аналіз історичних фактів пов'язаних з тою чи іншою подією яка, безпосередньо, вплинула на географічний розвиток міста; дослідити рекреаційні зони міста Лубни та у випадку якщо таких не знайдеться – визначити перспективи розвитку зон активного відпочинку в цьому місті; аналіз містобудівної ситуації району та річки, загальний зв'язок ландшафтно-рекреаційного простору з оточуючою забудовою та іншими ландшафтними об'єктами за межами території .

Об'єкт дослідження: місто Лубни.

Предмети дослідження: річка Сула, ліси в місті Лубни.

Проблематика просторової організації ландшафтно-рекреаційної території

у структурі міста: відсутність рекреаційних зон; негативний імідж міста Лубен в цілому щодо проведення тут відпочинку; відсутність належної реклами; транспортні труднощі, пов'язані з приїздом в Лубни та пересування по його території; низький рівень розвитку інфраструктури, якості продукції і послуг; недосконалість нормативно-правової бази забезпечення рекреаційної діяльності, несприятливий клімат для інвестування.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що завдяки цьому проекту туризм і рекреація стане одним з найбільш вагомих джерел утворення робочих місць. Місто Лубни володіє величезним природнім потенціалом і мій проект ще раз покаже необхідність розвитку рекреаційно-туристичної інфраструктури тут. Приїхавши в Лубни, туристи мають можливість не тільки відпочити і відтворити функціональні можливості свого організму, але й ознайомитись з історією та культурою не тільки міста, а й країни в цілому.

РОЗДІЛ 1. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

1.1 Загальне визначення курортного туризму як системи

На сам перед курортного туризму як такої галузі не було. Ще в античні часи його називали лікувально-оздоровчим туризмом, який був популярнішим за всі види туризму. І тільки у 20 столітті виникає «курортна» індустрія, яка, вже зараз, нічим не поступається античному лікувально-оздоровчому. Поширення нових видів курортів та послуг — СПА-курорти, здорові-програми, мається на увазі оздоровчі, антистресові, косметологічні послуги курорту, морські курорти.

Лікувальний туризм здійснюється з метою покращення та зміцнення здоров'я і передбачає профілактику та перебування в санаторно-курортних установах. Лікувальний туризм виокремлений класифікацією UNWTO.

Рис.1. Данні UNWTO щодо туризму [1]

Останнім часом у світі можна спостерігати як у людей все більше і більше з'являється інтерес до лікувально-оздоровчого туризму. Велика кількість стресових ситуацій, швидкий темп життєдіяльності, потоковість інформації, несприятлива екологія змушує людей звертатися до лікувальної форми туризму. Так звані лікувальні подорожі були признані ще в стародавніх Греції і Римі, люди використовували цілющі джерела та місця зі сприятливим кліматом для того, аби зміцнити та покращити здоров'я. Перший відомий в історії курорт Асклепія у Давній Греції - створений на кількох природних джерелах мінеральних вод у II ст. до н. е. У XVIII—XIX ст.

Особливостями лікувально-оздоровчого туризму є:

- тривалість перебування, не менше трьох тижнів, недівлячись на захворювання, тому що лише за таким чином досягається оздоровчий ефект;
- висока вартість перебування і лікування — звичайне лікування на курорті має високу ціну, тому це являється розкішшю, а отже тільки заможні клієнти можуть дозволити замовляти індивідуальну програму перебування і лікування;
- вік — за статистикою, на курорті більше людей похилого віку, але зважаючи на екологічну ситуацію проблемі зі здоров'ям турбують і середніх за віком людей. Обирають вони між моно-закладами, які спеціалізуються на певних проблемах, та багатофункціональними, які загалом сприяють зміцненню здоров'я.

Однак згодом лікувально-оздоровчий ринок зазнав змін і такі курорти перестають бути придатні лише для людей похилого віку, вони стають поліфункціональними, аби заохотити якомога більший пласт населення. Модним стає здоровий спосіб життя, у світі стає більше людей, які хочуть підтримувати гарну фізичну форму і мають потребу у відновлювальних антистресових програмах. Переважно це люди середнього віку, що надають перевагу активному відпочинку і часто обмежені в часі.

Розрізняють три основних типи курортів:

- бальнеологічні,
- грязеві
- кліматичні.

Основні лікувальні фактори **бальнеологічного** курорту є мінеральні води, створені природою. Такі курорти використовуються для питного лікування (Моршин) купання в лікувальних басейнах (Закарпаття) а також для інгаляцій і полоскань. Про ці методи лікування ми дізналися ще з давніх часів. У працях Гіппократа описуються лікувальні властивості річкової, солоної і морської води. "Здоров'я — це купання" —це твердження Гіппократа довели практикою використання оздоровчої води.

Мінеральні води допомагаютьвилікуватися від деяких недуг. Серед таких пацієнтів переважають люди з захворюваннями, опорно-рухового апарату, серцево-судинної і нервової систем. Ефективність лікування на такому курорті можна зрозуміти побачивши результати медичних досліджень.

Грязеві курорти прив'язані до родовищ лікувальних грязей (пелоїдів). Грязелікування використовують при патології суглобів, нервової системи від травматичного походження, а також гінекологічних захворювань. В наші часи грязелікування дає дуже гарні результати що і являється однією з причин відвідування таких курортів.

Кліматичні курорти різноманітні, в кожному кліматі окремий вид курорту. Можна виділити декілька популярних з них: гірські — 24,2%, лісові (рівнинні) — близько 11,3%, та клімато-кумисо-лікувальні — 4,2%. У кожного з цих видів своя унікальна погодно-кліматичних комбінація факторів, яка і використовується в оздоровчих та лікувально-профілактичних цілях. Від поєднання цих факторів залежить профіль курорту. Найбільш поширений тип кліматичних курортів — приморський.

1.2 Вивчення зарубіжного досвіду на прикладі Польщі, Франції, Італії та Японії.

Вивчення зарубіжного досвіду державного управління процесом формування туристичного потенціалу дозволило з'ясувати наявність відмінностей такого управління в різних країнах світу. Світовою тенденцією було і буде розвиток туристичного потенціалу країни та розвиток туристичної галузі, створення ефективних державноуправлінських інституцій, надання інвестиційної допомоги для формування туристичного розвитку та розвитку основних туристичних регіонів держави. Україна, маючи велику кількість унікальних та різноманітних природних та історикокультурних туристичних ресурсів, повинна за допомогою ефективного державного управління сприяти процесу формуванню свого туристичного потенціалу.

Основними лімітуючими факторами формування та реалізації туристичного потенціалу України є такі:

- нераціональне використання туристичних ресурсів;
- недостатнє фінансування з боку держави;
- невідповідність ціни та якості;
- підготовка кваліфікованих кадрів незадовільний стан туристичної інфраструктури.

Найбільш близькою країною, у якої можна запозичити туристичний досвід, виявилась Польща, яка як і Україна має багато туристичних ресурсів усіх видів. Ми вже мали неабиякий досвід з сусідньою країною по проведенню «Євро 2012»

Відомо, що Польща входить до десятки найбільш відвідуваних країн в'їзними туристами, там розташовано понад 70 тис. готельних закладів, які працюють разом з ресторанами, засобами пересування тощо. Прикладами інфраструктури можуть бути театри, аквапарки, зоопарки, торговельно-

розважальні центри, тощо. На курортах також створені умови для лікування та відпочинку.

Туристичний ринок Польщі останні двадцять років розвивається набагато швидшими темпами, ніж український. Великий потенціал та допомога зі сторони держави, допомогло Польщі створити значні передумови для формування високорозвиненого та рентабельного господарства. Передумовами цього є ряд факторів:

- скасування віз для громадян Польщі до багатьох європейських держав;
- реалізація Програми розвитку національного турпродукту в п'яти напрямках: бізнес-туризм, міський культурний туризм, сільський туризм, спеціалізований туризм, прикордонно-транзитний туризм;
- вступ до Євросоюзу, що зробив Польщу доступнішою для в'їзних туристів, усунувши митні та прикордонні бар'єри;
- співпраця з великою кількістю інституцій та організацій;
- - організація пізнавальних подорожей для польських та іноземних журналістів й інфотурів для туроператорів.

Вироблення стратегії розвитку туристичної галузі й створення умов для її ефективного впровадження – складне завдання. Так, ніхто не застрахований від помилок, тому досвід інших країн допомагає в рішенні деяких проблем. Одним з рішень проблеми є залучення в туризмі не тільки пам'ятки архітектури а й сучасна архітектура, інтерактивні музеї.

Окрім цього, основними напрямками роботи державних органів Польщі є також:

- визначення основ безпеки туризму;
- організація та здійснення державного контролю дотримання законодавства в галузі туризму;
- визначення та реалізація основних напрямів державної політики в галузі туризму, пріоритетних напрямів розвитку туризму;

- участь у розробці та реалізації міжнародних програм з розвитку туризму в країні.
- спрямування бюджетних коштів на розробку і реалізацію програм розвитку туризму.

Пріоритетними напрямками розвитку туризму в Польщі є:

- створення привабливих туристичних продуктів на місцевому, регіональному та міжрегіональному рівнях;
- розвиток гірського туризму;
- сприяння розвитку велотуризму;
- подальший розвиток кінного туризму тощо.

Ледве на забув про **Францію**, яка завдяки своїй децентралізації має неабиякий вплив на туристичну політику. Держава підтримує туризм у будь-яких його проявах, візьмемо лишень розробку національної програми «Туризм для інвалідів», також особливою частиною є затвердження національного стандарту якості туристичного продукту для сімейного відпочинку як найбільш поширеного в країні. Якщо ми беремо до порівняння Україну, то на самперед вона не використовувала увесь туристично-рекреаційний потенціал, розвивалась без урахування особливостей її функціонування. Однією із найважливіших проблем розвитку туристичної галузі України є відсутність суттєвої державної підтримки місцевих ініціатив щодо розвитку туризму. Французький досвід свідчить, що максимального ефекту в розвитку туризму можна досягти тільки за умов співпраці органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, громадських і професійних організацій та підприємницьких структур.

Натомість у Франції питання регулювання туризму знаходиться в компетенції Міністерства транспорту та суспільних робіт. Просуванням образу Франції як туристичного центру на міжнародному ринку займається асоціація «Maison de la France», що виникла в 1987 р. в результаті угоди про

партнерство між місцевими адміністраціями, туристичними фірмами, готелями, адміністраціями об'єктів екскурсійного показу [2, с. 128]. У 1999 р. за ініціативою міністра туризму була утворена громадська організація «Фонд солідарності з відпускниками» для надання адресної допомоги окремим категоріям громадян, які відчувають фінансові труднощі і не можуть відпочити у відпускний період. Вони акумулюють вільні грошові кошти і витрачають їх цільовим чином, дотуючи відпочинок незаможних родин» [6, с. 21]. Це можна назвати інвестицією з боку держави адже завдяки цьому про Франції дізнаються люди і це не дасть створювати нові дірки в бюджеті та допоможе їй більше прислуховуватись до громадян.

Для змін на краще, Україні потрібно більше прислухатись до країн які в більшій мірі пережили цей період, наприклад Франція. Зокрема необхідним є вдосконалення механізмів регулювання господарської діяльності, формування нових соціально-економічних підходів до стратегії розвитку національного туристичного комплексу.

Найбільш дієві механізми соціалізації туристичної галузі України є:

- законодавчі – розробка та прийняття комплексної державної програми розвитку соціального туризму в Україні, розрахованої на 10 років, основними етапами якої мають стати: прийняття законів України «Про соціальний туризм», «Про молодіжний та дитячий туризм», тощо;
- забезпечення умов для залучення до активного споживання туристичних послуг інвалідів, пенсіонерів, військовослужбовців, малозабезпечених та багатодітних громадян
- залучення до розвитку соціального туризму органів місцевого самоврядування і впровадження механізмів стимулювання підприємців щодо розвитку соціального туризму (наприклад, наданням певних податкових пільг, преференцій) та ін. [1, с. 17-18]

Перейдемо до **Італії**, яка також є розвиненою країною з конкурентоспроможною індустрією туризму. Основними перевагами Італії є відмінна туристична інфраструктура, а також велика кількість природних і культурних об'єктів світового значення, міжнародних виставок та ярмарок. Туристичний вклад до економіки Італії є дуже впливовим цим і зумовлене їхнє 10 місце серед усіх туристичних країн світу. У 2013 р. уряд Італії створив нову рекламну кампанію під назвою «Знову відкриваючи Італію», яка сприяє розвитку туризму в регіонах Емілія-Романія, Ломбардія та Венето. Маршрут протяжністю 2300 км по регіонах Емілія-Романья, Венето і Ломбардія, на території яких розташовані об'єкти Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, є раєм для любителів італійської їжі. Маршрут проходить провінціями Модена, Феррара, Реджо Емілія, Болонья, Мантуя, Ровіго та дельті річки По. Задля повернення інтересу до історико-культурних пам'яток Італії уряд прийняв рішення створити єдину інформаційну базу про всі архітектурні та історичні пам'ятки, розташовані на території Італії. Цю ідею подав радник з культурної політики Риму Умберто Кроп, який помітив, що туристи в основному відвідують лише ті маршрути і пам'ятники, про які відомо у всьому світі, а таких тільки мала частина від всього італійського архітектурного багатства.

Зі слів вище варто сказати що до конкурентних переваг Італії належать: жорсткість екологічного регулювання, дорожньо-транспортні пригоди, доступність медичного обслуговування, виконання природоохоронного законодавства, густота шляхів сполучення, якість мобільного покриття кількість готельних місць, кількість міжнародних виставок та ярмарок, кількість об'єктів світової спадщини, і це тільки верхівка айсбергу до якого нам потрібно чимало зусиль та часу аби дібратись.

Якщо проаналізувати досвід **Японії** то можна зазначити що вона є вдалою країною ,не тільки по своєму географічному положенню, а й має неабиякий досвід у сфері туризму з високим темпом економічного розвитку. Туризм в Японії став справою загальнонаціональною, адже перетворився у об'єкт

невпинної уваги авторитетних державних структур, насамперед Департаменту туризму Міністерства транспорту. Основний Закон Японії «Про туризм» є важливим фактором формування та покращення територіальної структури, регіонального розвитку туризму. Найбільш впливовими туристичними компаніями в Японії є «Японська асоціація туристичних агентств» («JATA») [15] і «Японська національна туристична організація» («JNTO»). Всього в Японії існує більше 500 турфірм, що мають ліцензію Міністерства транспорту, і більше 2000 організацій, що відають внутрішнім туризмом. Також уряд вважає що для розвитку туризму в Японії потрібно налагодити інфраструктуру а саме готельне господарство.

Японія є яскравим прикладом правильного плану розвитку туризму та за допомогою цього зробила туристичну індустрію одним з основних доходів в економіку країни. Методи державного управління в дослідженій країні можна назвати «інвестиціями в майбутнє», тобто спершу держава витрчала велику кількість коштів на розвиток в'їзного туризму, при чому в «мінус» державного бюджету. Витрати державного бюджету Японії на розвиток туризму протягом 2008-2018 рр. [2] розглянемо та зобразимо на рис. 2,

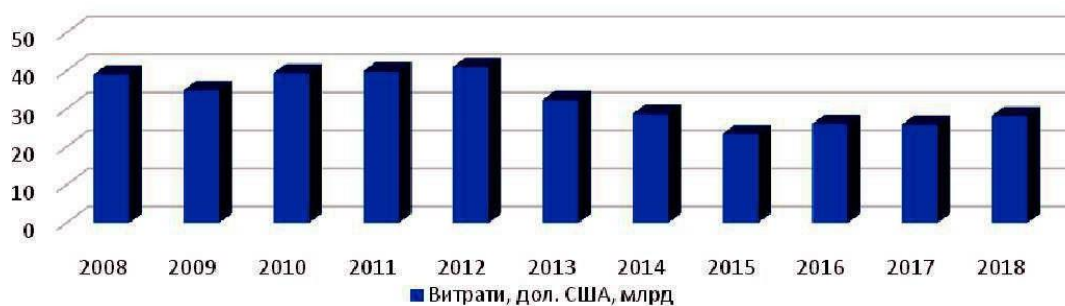
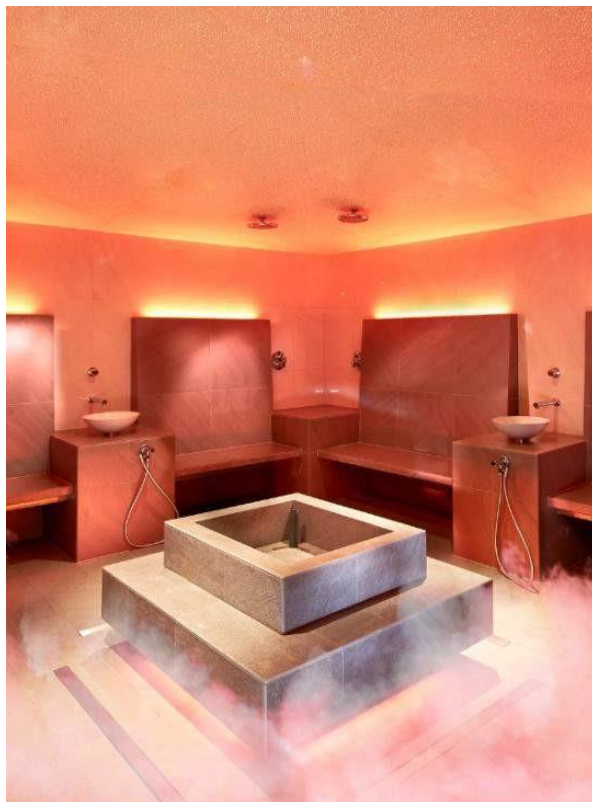

Рис. 2. Витрати державного бюджету Японії на розвиток туризму 2008-2018рр.

5-зірковий оздоровчий готель Південний Тіроль – Preidlhof (Італія)

Цей курорт нагороджений як «Найкращий спа готель Італії» не просто так, це затишна схованка тільки для дорослих, зі своєю романтикою і спокоєм. Гарний місце для піших та велосипедних прогулянок. В своєму арсеналі має термальну ванну та власний медичний центр. Прогулятися по оздоровчим закладам можна починаючи від башти саун з 6 поверхами велнесу, приватного спа-центру для пар та альпійського велнесу до аюрведи, масажу, ванн та косметики в спа-центрі Preidl до саун, басейнів та середземноморського велнес-саду з пальмами та кипарисами. [9]

Комо кастелло Дель Неро (COMO CASTELLO DEL NERO, Італія)

Захований серед пагорбів Тоскани знаходиться COMO Castello Del Nero, Тоскана — неподалік від ренесансних міст Флоренції та Сієни. У центрі цього історичного маєтку площею 740 акрів знаходиться замок XII століття, багат шаровий фресками епохи Відродження та сучасним дизайном з інтер'єрами Паоли Навоне. Курорт пропонує трапезу, відзначену зіркою Мішлена, з тосканськими продуктами, які є в наявності, а також значущі оздоровчі процедури в COMO Shambhala Retreat. В його арсеналі також є 25-метровий відкритий басейн з підігрівом (працює тільки влітку)

Два тенісних корти, безкоштовна йога в певні дні, термальні апартаменти: крижаний фонтан, ніжна сауна, ароматична парна, басейн з підігрівом, п'ять індивідуальних процедурних кабінетів і дві процедурні кімнати для пар. Студія пілатесу з тренажерами Reformer і Unica, студія йоги з видом на тосканську зелен, чотири пішохідні стежки навколо садиби, Forest Gym для активних вправ на свіжому повітрі [10]

Поруч із затокою Аго, серед лісистих пагорбів Ісе-Сіма, натхненний рьоканами онсен-курорт Аманему запрошує гостей у святилище відновлювального спокою. Насолоджуйтеся багатими мінералами гарячими джерелами, пройдіться стародавніми паломницькими стежками та досліджуйте величне узбережжя. Родзинкою цього місця являються відновлювальні подорожі, що включають приватні пересування та сеанси

спеціалізованої терапії, спа-процедури та повну підтримку харчування. Створені для задоволення індивідуальних потреб у добробуті, занурення сприяють стійкому почуттю внутрішнього спокою та заохочують до тривалих змін. Декілька терапій які доступні відвідувачам: Уважність і управління стресом; Детокс і

очищення;

Відновлення та

відновлення;

Краса та

уповільнення

старіння. [10]

1.3 Аналіз нормативно-правових документів, що регулюють проектування туристично-рекреаційних об'єктів в Україні

Основні критерії для створення курортів на території України описані в

[7] ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування та забудова територій»

Одним з найголовніших критеріїв є формування положення курортів. Зазвичай вони розташовуються на землях, призначення яких, мають відповідні ресурси, найбільш сприятливий мікроклімат, ландшафт і санітарно-гігієнічні умови. Також передбачається будівництво реабілітаційних санаторно-курортних та рекреаційних закладів, підприємств і центрів різних видів спеціалізованого курортного обслуговування, пожежних частин, організацію і благоустрій парків і пляжів, а також створення спеціальних бальнеотехнічних, берегозміцнювальних та інших інженерних об'єктів. Є декілька випадків курортних територій. Перший – відокремлений, розміщений за межами населених пунктів. Другий, який підходить мені, - одним цілим з містом, так би мовити, функціональною зоною міста або селища.

Рівні озеленення для багатофункціональних парків мають бути такими:

Території загального користування

- міські – 65
- районні, бульвари – 60
- сади, сквери – 75
- міські лісопарки – 80

Спеціалізовані парки:

- дитячі, зоологічні – 40
- ботанічні – 55
- виставкові – 50
- меморіальні – 30
- спортивні 15
- музеї архітектури та побуту – 60

- атракціони, парки архітектурних мініатюр – 45
- гольф-поля – 75
- Території обмеженого користування
- курортно-рекреаційних закладів – 60
- закладів охорони здоров'я – 55
- закладів дошкільної освіти – 45
- інших закладів освіти – 50
- культурно-дозвільних закладів – 40
- спортивних, фізкультурно-оздоровчих споруд, фізкультурних майданчиків – 30

Максимально допустиму одночасну кількість відвідувачів озелених територій загального користування в межах начелених пунктів слід сприймати осіб/га:

- міські парки – 100
- районні парки – 70
- парки курортів – 50
- міські лісопарки – 15
- рекреаційні оздоровчі ліси – 4, і так далі.

Благоустрій територій оздоровчих закладів (пансіонатів, будинків відпочинку та комплекси цих закладів, туристичні бази, туристичні притулки, бази відпочинку, тощо) треба здійснювати згідно з ДСП 172 [11]

В рекреаційних зонах повинні створюватись комплекси курортно-рекреаційних закладів, які формуються близькими за профілем установами, об'єднаними на основі спільного архітектурно-просторового рішення та централізації медичного, культурно-побутового, господарського, інженерного та енергетичного обслуговування.[11, розділ 2. Вимоги до розміщення]

Для комплексів та окремих оздоровчих закладів, розташованих на берегах морів, річок, озер та інших водойм, придатних для купання, обладнуються пляжі відповідно до вимог ДБН 360-92* "Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень" (розділ 5) і ГОСТу 17.1.5.02-80 "Гигиенические требования к зонам рекреации водных объектов".

Зони відпочинку населення створюють переважно на землях рекреаційного призначення в межах міст (внутрішньоміські), приморських зон, у системах міжселенного розселення. Зони короточасного відпочинку, наприклад щоденні, або щотижневі, регульованої рекреації, рекомендується розмішувати на відстані не більше 30 км від населеного пункту.

Зони тривалого відпочинку рекомендується розташовувати за межами населених пунктів у найбільш сприятливих умовах. Розміри зон короточасного відпочинку слід сприймати з розрахунку 500-1000 м² на одного відвідувача, у тому числі та частина, що інтенсивно використовується для активних видів відпочинку, повинна становити не менше 100м² на одного відвідувача. Відстані між зонами короточасного відпочинку та ділянками автомобільних доріг загального призначення і залізниць слід приймати не менше 500м, між ділянками активного відпочинку та ділянками курортно-рекреаційних закладів, дачної та садової забудови – не менше 300 м.

1.4 Аналіз вітчизняного досвіду принципів формування туристично-рекреаційних об'єктів в місті

Україна — країна з розвиненим туризмом, яку, за даними Державної служби статистики, у 2017 році відвідало 14,2 млн іноземців (25,4 млн 2008, 21,4 млн 2011, 24,6 млн 2013), насамперед із Росії, Молдови, Білорусії, суміжних країн Східної Європи, а також США, Узбекистану та Ізраїлю, проте 90 % з них в'їжджають у особистих справах, а саме туристичні цілі декларують лише 6 %

тих, хто в'їжджає (1,23 млн у 2011 р.) - в основному з Росії (40% всіх туристів), Польщі (11%), Білорусі (9%), Німеччини (6%), США (4%) та інших розвинутих країн. Після початку збройного конфлікту між РФ та Україною у 2014 році туризм на Україну різко скоротився, за даними Держстатистики на 93 %. Загалом у 2015 році Україну відвідало 12,4 млн осіб, включаючи одноденні візити, з них із туристичною метою всього 15 тис. осіб.

Умови розвитку туристичної галузі в Україні загалом на Закарпатській області зокрема просякнуті рисами, характерними протягом тривалого часу для українського економічного та соціального середовища, а також особливостями самого туризму. Розуміння та прозорість розвитку туризму в Україні відповідно до міжнародно визнаних і загальноприйнятих туристичних знань неможливі без розкриття цих особливостей. Серед особливих умов, які спостерігаються в Україні, ми б виділили такі: а) Економічні умови та інвестиційне середовище – пізній (по відношенню до сусідніх країн) економічний перехід країни все ще триває. Економічні та інвестиційні умови постійно змінюються; більше того, нестабільність внутрішніх справ загострилася у досить корумпованій та бюрократичній системі. Після рубежу тисячоліть розпочався процес розвитку (що також добре спостерігається в туризмі), і в деяких випадках він приніс вражаючі результати, які в основному зумовлені попередньою застарілою ситуацією [2]. За останні два десятиліття в економіці України було добре помітно зростання значення туризму. До та після економічної кризи 2008–2009 років, політичних/військових подій в Україні 2013–2014 років та пізнього спалаху коронавірусу спостерігалось постійне зростання даних про доходи, інвестиції та продажі. Хоча українська обмежена капіталом економіка та туризм отримує іноземні інвестиції переважно лише з рахунків офшорного бізнесу – через несприятливі економічні та фінансові умови «справжні» іноземні інвестори все ще тримаються подалі від країни [12].

Основними недоліками туристичної політики в Україні є:

- незавершеність державної системи туризму;
- застарілі категорії туризму у використанні;
- нерішучі концепції галузі;
- інституційна роздробленість управління туризмом;
- недостатньо деталізовані закони, що впливають на розвиток туризму;
- незадовільне методичне, інформаційне та фінансове державне забезпечення галузі;
- низький рівень практичного використання інновацій та наукових досліджень у розробці туристичних продуктів;
- дефіцит навичок (серед іншого, відсутність знання іноземних мов) у туристичній сфері;
- система рейтингів туризму, що не відповідає європейським стандартам [13].

Особливості офіційної державної статистики щодо туризму та туристичних операторів – значна частина сучасних українських особливостей можна оцінити як спадщину радянського минулого та як результат ізольованих рамок розвитку. Це так само очевидно як з вивчення офіційних статистичних даних про туризм, так і з суворого спілкування та поведінки персоналу постачальників туристичних послуг. Щодо першого, то офіційна статистика є лише щодо туристичних підприємств загалом, оздоровчого туризму та готельної торгівлі зокрема [15].

І навіть вони не складають уніфікованої системи, допускаючи кілька, іноді нечітких, збігів для відображених даних. Представлення офіційно зареєстрованих туристичних підприємств досить погане та вузьке: багато підприємств просто виключені зі сфери надання туристичних послуг [14]. Ті індивідуальні переселенці та інші приватні господарі, які надають житло у власній власності, взагалі не вважаються туристичними підприємцями, якщо їх кількість не перевищує дев'яти гостей одночасно. Через зазначені недоліки іноді цілі туристичні продукти та послуги залишаються поза

видимістю системи, а це означає, що функціонування туристичного сектору та регіональний розвиток окремої просторової одиниці неможливо ні належним чином планувати, ні керувати [15]. Таким чином, все в цих галузях відбувається спонтанно і неусвідомлено.

Питання розвитку в'їзного туризму є актуальним для України з кількох причини:

- по-перше, географічне положення деяких регіонів України таке, що ідеально підходить для туристичної індустрії і погано підходить для інших цілей. Наприклад, Кримський півострів – чудове місце для мандрівники влітку через тепле Чорне море і багато пляжів, але це не так підходить для промисловості через віддаленість від основних ресурсів і споживчі ринки. Так само можна вдало організувати зимові заходи в Карпатах, а виробництво в регіоні обмежене аналогічна проблема віддаленості.

- по-друге, у всьому світі збільшуються витрати на туризм значно з року в рік. За даними Всесвітньої ради з подорожей і туризму 'The 2005 Travel and Tourism Economic Research'(nd), подорожі та туризм споживання зросло на 37% з 3,2 трильйона доларів США в 2000 році до приблизно 4,4 доларів США трлн у 2005 році. Найбільш перспективною вважається галузь туризму з точки зору майбутніх надходжень. Високого зростання ВВП можна досягти завдяки до буму бізнесу в цьому секторі: як описує Палатніков (1997), зростання ВВП прискорення спостерігалося за рахунок розширення туристичного сектору в Іспанії, Греції і Португалія, в результаті чого туризм став першим експортним сектором у їхньому секторі економіки. На рис. 3 зображено кількість туристів

які відвідували Україну в період з 1997 по 2003 роки. Цьому сприяло декілька фактів.

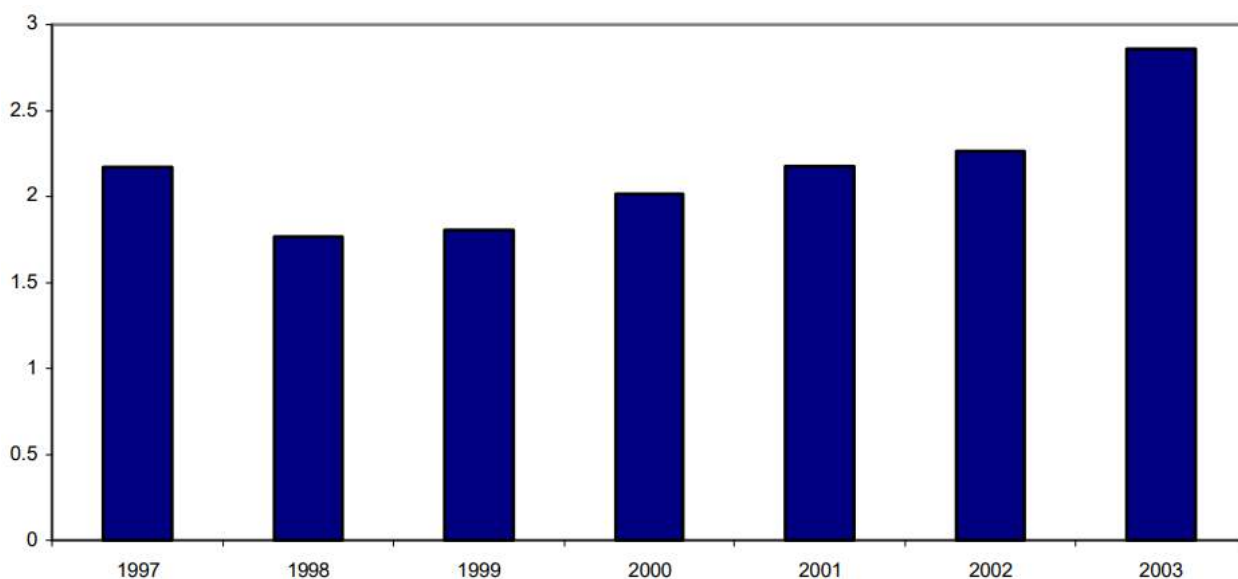

Рис.3 Кількість мільйонів туристів які відвідували Україну.

Основними передумовами для цього було:

- Розташування. Україна розташована на сході Європи, що робить поїздки в Україну для громадян цього континенту короткою.
- Клімат. Кримського півостріву і Карпати дають можливість надавати різноманітні туристичні послуги як влітку, так і взимку.
- Культура. Протягом століть українська культура розвивалася в тісному взаємозв'язку з європейською, залишаючись, однак, досить своєрідною, особливо в місцевих традиціях і побуті. Сучасний розвиток міжнародних економічних зв'язків зумовив популяризацію іноземних мов серед робочої сили країни. Це забезпечило поступове зниження культурного бар'єру між українцями та європейцями.

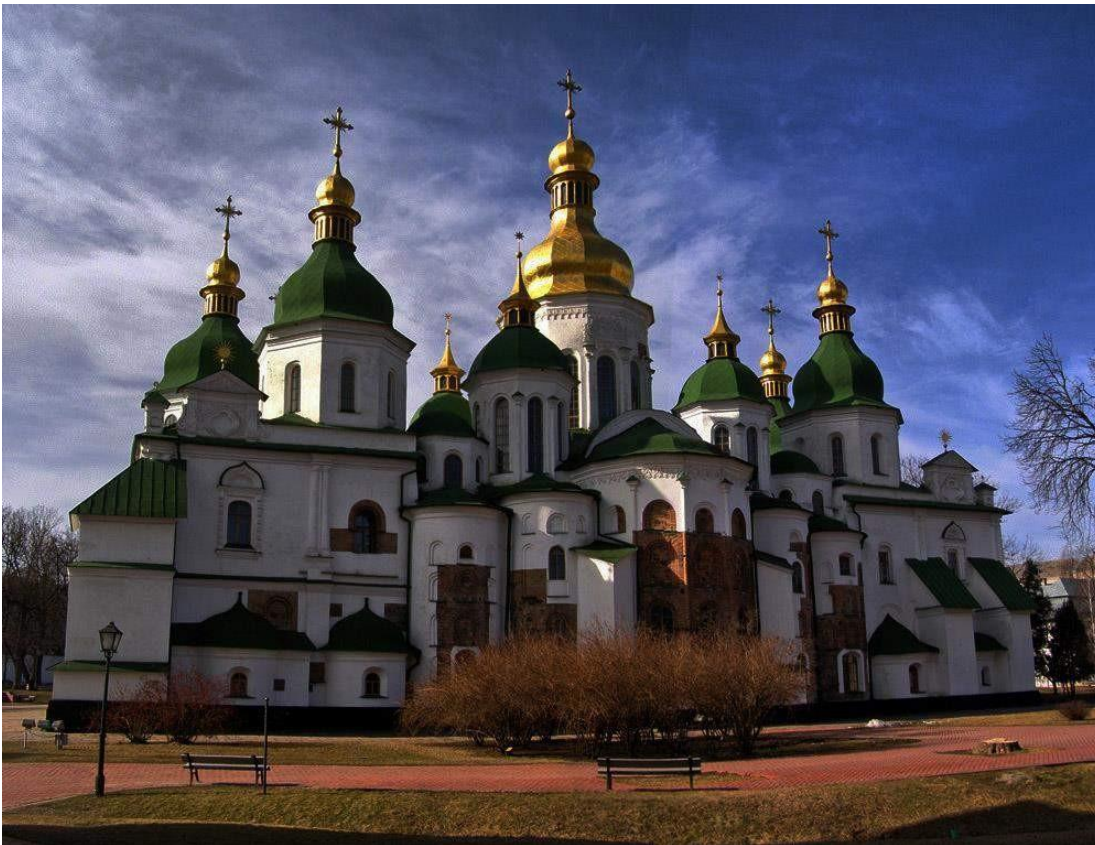
У той же час українська туристична інфраструктура, яка включає готелі, ресторани, транспортні засоби, розважальні заклади та страхові послуги, зараз знаходиться у поганому стані. Неповноцінність українського туристичного сектору особливо відчутна в порівнянні з інфраструктурою у всесвітньо

відомих європейських туристично-орієнтованих країнах, таких як Франція та Іспанія.

Як зазначає Грицик (2005), туристичний сектор Києва характеризується відсутністю інвестиції, низький рівень наданих супутніх туристичних послуг, недостатній кількість номерів і дефіцит кваліфікованого персоналу в готелях. Претензія низька Стеченко підтримує рівень розвитку туристичної галузі в Україні (2005); він вказує на основні причини поганого використання існуючого туризму потужності в країні: нерозвинена туристична інфраструктура (80% від Українські готелі потребували реконструкції з 2003 року), неефективна система регулювання підприємницької діяльності в'їзного туризму, низька кваліфікація робоча сила. Тим часом розвиток туристичного сектору призвів до появи кількох Українські високоякісні готелі, переважно в Києві як центрі туристичного концентрація. Ці готелі використовують монопольну владу для необґрунтованого стягнення плати високі ціни на номери. Як описує Романюк (2006), лише 3% з 8700 готельні номери Києва відповідають міжнародним стандартам. У той же час готель послуги коштують від \$50-60 до \$300-400 на день, що значно вище ніж у багатьох європейських столицях. Погана інфраструктура та монопольна влада а небагато операційних компаній на ринку приводять до результату «тижневого туру». по Україні коштує стільки ж, скільки двотижневий поїздка до Іспанії» (Економіка Україна, 2005). Наведені факти свідчать про необхідність розвитку туристичної галузі в Україні Україна. Щоб зробити його ефективним, мають бути детермінанти туристичного попиту визначено для того, щоб гарантувати рентабельність інвестицій як людських, так і фізичний капітал.

А тепер про декілька пам'яток архітектури.

Собор святої Софії, Києво-Печерська Лавра.

Собор святої Софії, Києво-Печерська Лавра 2 видатні пам'ятки культурної спадщини середньовіччя та раннього періоду Київської Русі, вони занесені до списку ЮНЕСКО в 1990р.

Цьому об'єкту присвоєний критерій «Шедевр людського генія» Собор святої Софії був зведений 11 століття, невдовзі після хрещення Київської Русі

На території Києво-Печерської Лаври діє національний Києво-Печерський історико культурний заповідник. З 2007 року вона входить до 7 чудес України. Безліч споруд які по'язані між собою тропами з мальовничим виглядом та атмосферою єднання з природою.

Сучасний лаврський ансамбль займає 22 га і поділений на кілька частин:

- Верхня лавра
- Ближні печери
- Дальні печери
- Гостинний двір

Більшість споруд збудовані в архітектурному стилі українського бароко середини 18 ст.

Киево-Печерская Успенская Лавра

ВЕРХНЯЯ ЛАВРА

- 1 Троицкая надвратная церковь, нач. XII–XVIII вв.
- 2 Стены Верхней Лавры (мазепинские), рубеж XVII–XVIII вв.
- 3 Башня Ивана Куцника, кон. XVII–XVIII вв.
- 4 Часовая башня, рубеж XVII–XVIII вв.
- 5 Онуфриевская башня, кон. XVII–XIX вв.
- 6 Малинная башня, кон. XVII–XIX вв.
- 7 Церковь св.Николая, кон. XVII – нач. XVIII вв.;
Никольский Больничный монастырь
- 8 Больничные покои Никольского Больничного монастыря, XIX в.;
Музей театрального, музыкального и киноискусства Украины
- 9 Келии соборных старцев
- 10 Великая лаврская колокольня, XVIII в.
- 11 Успенский собор, XI – нач. XXI вв.
- 12 Церковь Всех Святых, кон. XVII–XVIII вв.
- 13 Ковнировский корпус, XVII–XVIII вв.;
Музей исторических драгоценностей Украины
- 14 Типография, XVIII–XIX вв.;
Музей книги и книгопечатания Украины
- 15 Дом наместника Лавры, XVIII–XIX вв.
- 16 Митрополичий дом, XVIII–XIX вв.;
Благовещенская церковь при митрополичьих покоях, нач. XX в.;
Музей украинского народного декоративного искусства
- 17 Трапезная палата с церковью свв. Антония и Феодосия, рубеж XIX–XX вв.
- 18 Смотровая площадка
- 19 Южные ворота

НИЖНЯЯ ЛАВРА

- 20 Колокольня Ближних пещер, XVIII в.
- 21 Крестовоздвиженская церковь, кон. XVII в.;
вход в Ближние пещеры
- 22 Колодец прп. Антония
- 23 Колодец прп. Феодосия
- 24 Аннозачатиевская церковь, XVII–XIX вв.;
вход в Дальние пещеры
- 25 Церковь Рождества Богородицы, кон. XVII в.
- 26 Колокольня Дальних пещер, XVIII в.
- 27 Галерея к Ближним пещерам, XIX в.
- 28 Галерея к Дальним пещерам, XIX в.
- 29 Духовные школы (академия и семинария)
- 30 Церковь Живоносного источника, кон. XX в.
- 31 Стены Нижней Лавры, XIX в.

ИНОЕ

- 32 Гостиний двор Лавры, комплекс XIX–XXI вв.
- Приходские храмы бывшего Печерского местечка**
- 33 Церковь Спаса на Берестове, XI–XIX вв.
 - 34 Церковь Воскресения Христова, кон. XVII в.

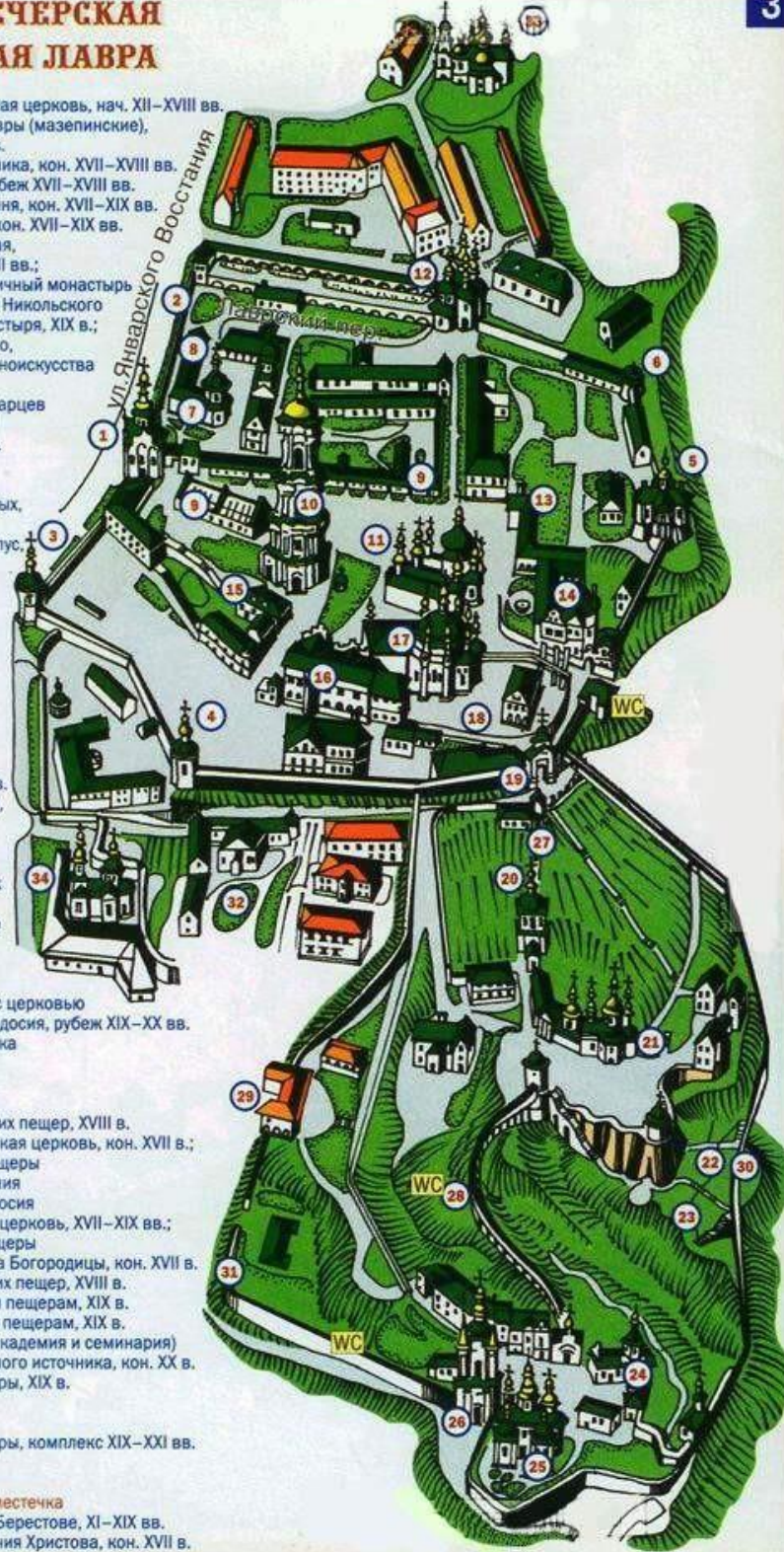

Рис. 4. План території Києво-Печерської Лаври

Безліч споруд які по'язані між собою тропами з мальовничим виглядом та атмосферою єднання з природою.

Сучасний лаврський ансамбль займає 22 га і поділений на кілька частин:

- Верхня лавра
- Ближні печери
- Дальні печери
- Гостинний двір

Більшість споруд збудовані в архітектурному стилі українського бароко середини 18 ст.

Софіївський парк

Софіївський парк вважається справжнім ландшафтним шедевром кінця XVIII століття. Він займає площу близько 180 га. Історія парку дуже романтична. 1796 року польський

магнат Станіслав Потоцький заснував цю зелену зону на честь Софії, своєї прекрасної дружини-гречанки. Цей парк був її подарунком на день народження, який він подарував їй у травні 1802 року. Насправді ідея створення цього місця належала Софії. Софіївський парк виконаний у дуже романтичному стилі з безліччю елементів римської та грецької міфології. Станіслав Потоцький витратив на будівництво парку близько 15 мільйонів польських злотих.

Величезний англійський сад

У цьому парку можна знайти великий англійський пейзажний сад, розташований поруч з амфітеатром і оранжереєю. У цій частині Софіївки багато острівців на ставках з містками, алеями, колонами та статуями. Центральна вісь Софіївського парку проходить вздовж річки Кам'янки. Тут було побудовано безліч штучних басейнів та озер, таких як Верхня гребля, Нижня гребля, водоспади, шлюзи, каскади та підземна річка Ахеронто. Сьогодні крім поїздок у парк і музей можна покататися на човні або катамарані підземною річкою, покататися верхи або орендувати кінний візок. Ви повинні відвідати це гарне та надихаюче місце в Умані. У парку Софіївка на вас чекає справжній ландшафтний шедевр.

Висновки до Розділу 1

Ця робота мала на меті перевірити попит на в'їзний туризм в Україні. Для цього була введена гравітаційна модель з модифікацією та використана OLS з PCSE як найбільш підходяща методика оцінки. Основні висновки дослідження полягають у тому, що кількість іноземних туристів, які прибувають в Україну, позитивно залежить від стану цих туристів та загальної кількості їх виїздів, що свідчить про те, що українські туристичні послуги є «звичайними» (на відміну

від нижчих) послугами з низьким рівнем доходу. еластичність. Основними перешкодами для в'їзного туризму, підтвердженими цим дослідженням, є відстань від країни походження до України та візовий режим для туристів. Запропоновані наслідки політики є простими: візові вимоги як найлегший фактор, на який можна вплинути, мають бути скасовані, передусім для найбільших країн світу (Німеччина, Великобританія, Італія, США та Японія). Однак ця рекомендація є постфактумом, оскільки в 2005 році скасували візи для ЄС, США та деяких інших країн, що суттєво збільшило кількість відвідувачів із цих країн.

Висновки цієї роботи можна розширити в кількох напрямках. Перший з них – подальший аналіз попиту на в'їзний туризм в Україні; якість туристичних послуг та конкурентів України можна було б безпосередньо включити в аналіз. Другим напрямом розширення цієї роботи є аналіз негативних наслідків зростання попиту на в'їзний туризм. Оскільки надмірне розширення туристичної індустрії має ряд недоліків (переповненість,

Також дивлячись на досвід інших країн у сфері курортного теризму можна зазначити одну особливість, всі вони йдуть в ногу з часом, сучасна медицина, терапії, спорт, як спосіб побороти всі недуги, в той же час у нас, в Україні досі лікують подорожником. Це допомагає, але за який час і чи всім це потрібно. Можна узагальнити одним реченням – потрібно йти в ногу з часом і не опиратися даному факту

РОЗДІЛ 2. АРХІТЕКТУРНА СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ КУРОРТНОГО ПРОСТОРУ

2.1 Класифікація туризму та курорту

На сам перед що таке туризм. Індустрія туризму, також відома як індустрія подорожей, пов'язана з ідеєю подорожей людей в інші місця, як усередині країни, так і за кордоном, з метою відпочинку, соціальних чи ділових цілей.

Він тісно пов'язаний з готельною індустрією, індустрією гостинності та транспортною індустрією, і більша частина його заснована на тому, щоб туристи були щасливими, зайнятими та оснащеними речами, які їм потрібні під час перебування поза домом.

Отже, що таке індустрія туризму? По-перше, важливо визначити, що означає «індустрія туризму». По суті, це стосується всієї діяльності, пов'язаної з короткочасним переміщенням людей до місць, де вони зазвичай проживають. Це одна з найбільших галузей у світі, і економіка багатьох країн значною мірою залежить від їхньої туристичної торгівлі.

Це також широка галузь, яка включає готельну індустрію, транспортну індустрію та ряд додаткових галузей чи секторів. Важливо розуміти, що туристична індустрія пов'язана з переміщенням у різні місця, що базується не лише на відпочинку, а й на бізнесі та деяких додаткових мотиваторах подорожей.

При цьому, згідно з найпоширенішими визначеннями, туристична галузь не охоплює діяльність, пов'язану з подорожами, коли особа має намір залишитися в місці призначення довше одного року. Наприклад, це означає, що експатріанти та іноземні студенти, які довго стажуються, технічно не класифікуються як туристи.

Індустрію туризму розібрали, а хто ті люди які користуються цим способом відпочинку – туристи. Хто такі – туристи?

Простіше кажучи, турист - це людина, яка подорожує в інше місце, далеко від свого звичайного соціального середовища, з ділових, розважальних або соціальних причин. За більшістю загальноприйнятих визначень, щоб бути віднесеним до категорії туристів, людині необхідно перебувати в цьому місці довше 24 годин, але не довше одного року.

Туристів може спонукати до подорожі низка різних факторів, таких як освіження тіла та розуму, або прагнення до хвилювання, розваг чи задоволення. Крім того, мандрівниками може керувати культурна цікавість, самовдосконалення, бізнес, бажання відвідати друзів і сім'ю, або налагодити нові стосунки.

Хоча бізнес-мандрівники зазвичай класифікуються як туристи, варто зазначити, що багато визначень цього слова виключають тих, хто подорожує з наміром отримати дохід у місці, куди вони подорожують. Один з прикладів подорожей зображений на рис. 4

Рис. 4 Піший туризм

Сектори в індустрії туризму:

1. *Транспортний сектор* піклується про те, щоб допомогти туристам дістатися туди, куди їм потрібно, шляхом надання транспорту. Це може включати надання їм засобів, щоб дістатися до місця призначення для відпочинку, але також може включати допомогу в пересуванні після того, як вони прибудуть до місця призначення.

У цей сектор входять послуги, пов'язані з автомобільним, залізничним, повітряним та морським транспортом.

2. *Авіаційна промисловість* відіграє важливу роль у сучасній туристичній індустрії, надаючи пасажиром доступ як до внутрішніх, так і до закордонних рейсів, дозволяючи їм швидко дістатися до цільового призначення на комерційних літаках. Послуги авіакомпаній зазвичай поділяються на регулярні та чартерні.

3. *Оренда автомобілів* для багатьох туристів наявність автомобіля є важливою частиною їхнього туристичного досвіду, що гарантує їм свободу досліджувати та вільно подорожувати. Служби прокату автомобілів надають такий доступ і часто працюють у безпосередній близькості від аеропортів або навіть у партнерстві з певними авіакомпаніями чи туристичними компаніями.

4. *Водний транспорт*, підрозділ водного транспорту займається переміщенням по воді. Це включає в себе такі речі, як океанські лайнери та поромні перевезення, метою яких зазвичай є перевезення пасажирів з пункту А в пункт Б, але також включає круїзні лайнери, де саме перебування на круїзному лайнері є основною частиною подорожі.

5. *Автобусні послуги* є важливою частиною туристичної індустрії, пропонуючи подорожі на далекі відстані, допомагаючи пасажиром аеропортів під'їздити до місця проживання, відправляючи групи туристів у одноденні поїздки до місцевих визначних пам'яток або популярних туристичних місць, а також пропонуючи доступ до інших прилеглих міст. і міста.

6. *Подорожі залізницею* відіграють ключову роль у туристичній індустрії з 19 століття і продовжують відігравати цю роль. Залізниці не тільки забезпечують мандрівникам спосіб дістатися до місця призначення, але наземні та підземні залізничні послуги також надають можливість пересування по багатьох великих містах, які також відвідують туристи.

7. *Космічний транспорт*, так знаю що це виглядає як нездійсненне але це є новим елементом транспортного сектора – і той, який стане все більш важливим у наступні роки – передбачає використання космічних кораблів для перевезення туристів у космос. Справді, Virgin Galactic нещодавно відправила космічний літак VSS Unity у відкритий космос і найближчим часом планує запропонувати комерційні польоти «космічним туристам».

Одним з найголовніших атрибутів туризму є сектор розміщення який займає центральне місце в індустрії подорожей та гостинності, оскільки людям, які подорожують у різні райони, потрібно десь зупинитися, відпочити, спати та відпочити. Насправді, за багатьма визначеннями, турист вважається таким лише в тому випадку, якщо його перебування перевищує 24 години, і вони використовують ту чи іншу форму ночівлі.

У цьому підрозділі є ряд різних компонентів, починаючи від готельної індустрії до кемпінгу, хостелів і круїзів. Ці підрозділи пояснюються більш детально нижче:

1. *Готелі* є найбільш очевидною і популярною формою розміщення для туристів, а готельна індустрія нерозривно пов'язана з індустрією туризму. Простіше кажучи, готелі надають гостям платне проживання. З огляду на це, крім ліжок та інших необхідних зручностей, послуги, які вони надають, можуть досить сильно відрізнятися.

2. *Спільне житло*. Останнім часом спільне проживання стало основним варіантом для туристів. Одним із найпопулярніших сервісів, що пропонують спільне житло, є Airbnb, де користувачі можуть перерахувати вільні кімнати та здавати їх мандрівникам на короткий термін. Це можуть бути окремі, окремі кімнати або загальні зони, спільні з іншими.

3. *Хостел*, як правило, є недорогим варіантом проживання, який підходить для тих, хто працює з меншим бюджетом, або тих, хто намагається зменшити витрати на подорож. Це форма комунікабельного проживання, де кілька

гостей орендують ліжка в спільному приміщенні, як правило, зі спільною ванною кімнатою та кухнею.

4. *Кемпінг* – це практика ночівлі на відкритому повітрі, у наметі чи подібному укритті. Хоча туристи можуть вибрати табір у громадських місцях, комерційні кемпінги надзвичайно популярні та часто більш зручні. Ці комерційні об'єкти, як правило, стягують плату за доступ, але також забезпечують додаткові зручності та комунальні послуги.

5. *Ліжко і Сніданок*. Готель типу "ліжко та сніданок" пропонує невелику кількість номерів для гостей і пропонує ночівлю та сніданок вранці. У більшості випадків гості матимуть окрему спальню та ванну кімнату, хоча іноді ванна кімната є спільною. Власники або господарі цих закладів також часто проживають у готелі типу «ліжко та сніданок».

6. *Круїзи* також підпадають під сектор розміщення, тому що круїзні лайнери є формою проживання самостійно. Як правило, під час круїзу мандрівникам буде виділено власну каюту, а сам круїз триватиме певний період часу, при цьому туристи перебувають на круїзному судні більшу частину тривалості.

7. *Проживання на фермах та агротуризм*. Мандрівники все частіше охоче зупиняються в фермерських будинках, як правило, на основі самообслуговування. Це пов'язано з ідеєю агротуризму, де туристи відвідують ферми, дізнаються про роботу, яка там проводиться, а іноді навіть самі беруть участь у щоденній роботі в рамках подорожі.

8. *Тайм-шер проживання*. Нарешті, житло з розподілом часу, також відоме як житло на відпустку, відноситься до житла, де права власності або користування розділені між кількома особами. Цим особам виділяється власний часовий проміжок – зазвичай тиждень або два тижні на рік – у якому вони мають право користуватися майном.

Курортна індустрія

Немає точного визначення курорту, тому що це слово означає різні речі для різних людей: це може бути великий готель з багатьма зручностями або котедж біля озера (Райан і Шаєр). Курортна індустрія поділяється на три великі категорії: готелі в курортних напрямках, готелі з повним набором послуг у курортних напрямках і самодостатні курорти. Перші - це просто готелі, які розташовані в основних місцях відпочинку, таких як Флорида, Гаваї та Карибський басейн. Вони надають житло і можуть надавати мінімальні послуги. Друга категорія, готелі з повним набором послуг, охоплює готелі, які надають більше, ніж просто номер на ніч. Послуги можуть включати фітнес-центр, спа-центр, конференц-зали, дитячі ігрові зони, басейн, ресторани та магазини, щоб гості могли задовольнити багато своїх потреб в одному місці.

Третя категорія, самодостатні курорти, є повністю автономними місцями, такими як Club-Med і Disneyland, де всі готелі, їдальні та рекреаційні об'єкти розміщені в районі, який є повністю автономним, без необхідності гостя, щоб вийти за межі курорту на весь відпочинок, необхідно задовольнити. Ці курорти часто мають ціну за системою «все включено» на проживання, харчування та розваги. Існують різні типи самодостатніх курортів, таких як мега-курорти та фантастичні курорти, які поєднують житло, приміщення для зустрічей, зручності та часто фантастичну тематику; бутик-курорти, які обслуговують висококласний натовп з акцентом на високоякісний сервіс та конфіденційність; казино-курорти, такі як Лас-Вегас, Атлантик-Сіті та азартні заклади Native Gambling; таймшер-курорти, деякі з такими великими брендами, як Hilton, Marriott International, Hyatt і Disney; і круїзні лінії, як-от нещодавно придбаний Westin (Ryan and Sceier).

Гості курорту зазвичай хочуть більше, ніж просто спокійний відпочинок (Райан і Шаєр). Їм хотілося, щоб їх розважали та мали багато інших способів відпочинку.

Курорт — це автономний комерційний заклад, який намагається задовольнити більшість потреб відвідувачів під одним дахом. Курорти зараз

стали способом життя, особливо в міських містах Індії, таких як Мумбаї, Пуна тощо. Для людей, які зупиняються в цих містах, курорт, який знаходиться поблизу (наприклад, Карджат), є ідеальним вихідним вихідним. Люди вибирають курорти, до яких легко дістатися, щоб навіть насолоджуватися гарною поїздкою на автомобілі, не втомлюючись, добираючись туди. Курорти також сезонні – люди з Мумбаї та Пуни віддадуть перевагу гірським станціям, таким як Карджат / Махабалешвар, влітку більше, ніж будь-який інший сезон. Існує багато способів класифікації курортів. Нижче наведено кілька основних типів.

Класифікація курортів на основі розташування.

На сьогоднішній день це найпопулярніший спосіб класифікації курортів. За визначенням, курорт — це свого роду «дім далеко від дому». Коли хтось каже, що збирається зупинитися на курорті, мовчазний підтекст полягає в тому, що він розташований подалі від місця, де вони зупиняються.

Hill Stations

Коли курорт розташований на пагорбі, як-от Rivergate Resort at Karjat, його називають курортом на пагорбі. Найочевидніша перевага гірської станції полягає в тому, що повітря прохолодніше в порівнянні з місцями на рівні моря. Наприклад, для людей, які зупиняються в Мумбаї, Карджат є хорошим вибором для курорту, оскільки це дуже круто в порівнянні з Мумбаї. По-друге,

більшість гірських станцій є лише житловими районами. Таким чином, промислового забруднення немає. Тому повітря чисте і свіже.

Пляжні курорти

Ще одне популярне місце розташування курорту - поблизу пляжу. Найочевидніша перевага пляжного курорту полягає в тому, що він знаходиться поблизу океану. Можна скупатися в морі, пограти на піску або просто насолодитися величчю моря. І, звичайно, пляжні види діяльності, такі як парашанеризм, підводне плавання, катання на водних лижах, є вічними улюбленими.

Річкові курорти

Ще одне популярне місце для курорту - біля річки або затоків дамба. Розташування поблизу водойми дозволяє курортам займатися водними видами спорту, такими як каякінг, рафтинг, катання на човнах та інші водні види спорту. Навіть прогулянка біля

річки дуже бадьорить! Rivergate Resort at Karjat є одним із таких курортів, поряд із проточною річкою. І вони влаштовують природні стежки з відповідними гідами, щоб наблизити вас до природи.

Курорти острова

По-справжньому далеко від шаленого натовпу, острівні курорти пропонують власний шарм. Острівні курорти популярні серед тих, хто дійсно любить море. І, звичайно, курорти з дуже прозорою водою пропонують власну скарбницю. Підводне плавання з аквалангом, спеланінг - це дивовижні види відпочинку,

характерні для острівних курортів. У морі та навколо нього в усіх частинах світу є багато мальовничих островів, і більшість з них популярні. Як і курорти на гірській станції, острівні та морські курорти є сезонними – мало хто вирішить вийти на вулицю, щоб насолодитися морем, коли воно проливається!

Спеціальні курорти

Наразі ми охопили гори, моря та річки – курорти, класифіковані за їх географічним розташуванням. Сьогодні спеціалізовані курорти набувають зростання.

Курорти на озерах, спа-курорти, курорти-казино, курорти екотуризму, тематичні курорти — це курорти, які орієнтовані на нішевих туристів. І хоча вони ще не популярні в Індії, гірськолижні курорти, курорти для одиноких і дорослих, курорти, де дозволено проживання з домашніми тваринами, є деякими іншими способами класифікації курортів.

Класифікація курортів на основі вартості

Ще один спосіб класифікації курортів заснований на вартості. Вартість проживання на курорті буде сильно відрізнятися в залежності від того, вибрали ви бюджетний курорт чи розкішний. Це один з важливих критеріїв при виборі курорту. Загалом, за цим критерієм існує 2 або 3 різних типи курортів:

1. Економ-курорт

Для тих, хто має обмежений бюджет, ці курорти працюють найкраще. Курорти економ-класу забезпечують усі основні комунальні послуги за низькою ціною. Однак вони можуть забезпечувати деякі зручності, які зазвичай спільні для всіх, як-от спільна кухня, спільні вбиральні тощо. Вони ідеально підходять для тих, хто шукає співвідношення ціни та якості.

2. Розкішні курорти

Розкішні курорти забезпечують майже все, що хоче відпочивальник, усе в одному місці. Більшість розкішних курортів пропонують чудову цінність,

враховуючи всі зручності, розважальні можливості та доступні заходи. Крім того, вони також запропонують гостям спеціальні знижки або безкоштовні товари чи опції. Це може бути що завгодно: від безкоштовних індивідуальних екскурсій, пляшок вина, спа-кредитів або догляду за дітьми до безкоштовних абонементів на місцеві визначні пам'ятки, спортивні уроки, цілодобові послуги консьєржа або повітря.

2.2 Класифікація туристично-рекреаційних об'єктів в місті

Метою архітектури курорту є створення приємного, розслаблюючого середовища, куди відпочиваючі можуть приїхати, щоб втекти та досліджувати. Найкращі курорти допомагають людям залишати спогади і змушують їх повертатися.

Незабутній дизайн курорту починається з виняткової архітектурної інженерії. По-перше, проекти будь-якої з будівель складаються в процесі складання архітектурних креслень. Відмінний архітектурний проект враховує середовище запланованого проекту та будь-які інші фактори навколишнього середовища в процесі проектування. Слід уважно звернути увагу на те, як будівля виглядає в оточенні. Незалежно від того, посеред історичних ландшафтів чи дикої місцевості, архітектори курорту знають, як спланувати курорт, який ідеально вписується в концепцію місця.

Одним з найбільших елементів успішного проекту курортної гостинності є дизайн інтер'єру. Зрештою, якісно продуманий інтер'єр є першорядним у дизайні готелю. Дизайн інтер'єру передбачає планування всього в приміщенні, від створення простору, де люди відпочивають, до планування розміщення меблів у кімнаті. Які характеристики добре продуманого дизайну інтер'єру?

Дизайн інтер'єру повинен відчувати себе комфортно. З моменту входу гостя на курорт і до моменту його виходу він повинен відчувати себе спокійно в своєму оточенні.

Гості повинні відчувати почуття спільноти на своєму курорті. Дизайн інтер'єру курорту повинен враховувати потік відвідувачів і планувати зони святкування, розмови, взаємодії та прийняття. Коли гості курорту створюють відчуття спільноти у своєму курортному середовищі, вони з більшою ймовірністю повертатимуться з року в рік.

Ще один важливий аспект дизайну інтер'єру в готелях і курортах - це зручність. Дизайн інтер'єру повинен враховувати, як гості будуть розслаблятися, грати, рухатися і навіть відпочивати в просторі. Успішний дизайн інтер'єру сприятиме певному рівню зручності, який інтегрується в досвід гостей. Чим зручніше дизайн, тим більше гості зможуть розслабитися.

Зі збільшенням попиту на курортні громади зростає попит на оздоровлення в елітних комплексах. Включення курортного спа є поширеним і майже очікуваним. Від студій йоги до масажних басейнів, інноваційний дизайн інтер'єру – це те, що виділить курорт з-поміж інших.

Також важливим є *ландшафтний дизайн*. Виняткова курортна спільнота повинна мати добре сплановану ландшафтну архітектуру. Як і архітектурний дизайн, ландшафтний дизайн курорту повинен поєднуватися з природними елементами ландшафту, а також задовольняти потреби гостей курорту.

Багато курортів також можуть використовувати свій ландшафтний дизайн, щоб залучити гостей, наприклад, включати такі зручності, як поля для гольфу та басейни. Доріжки між готелем служать для з'єднання зон і направляють гостей. Ландшафтний дизайнер повинен знати, як включити плани, які дозволять гостям поєднатися з природою та навколишнім середовищем, що оточує курорт. Гості шукають унікальні, автентичні враження, і використання ландшафтного дизайну для надання такої можливості є важливим.

Планування території

Планування території для курорту є початковим кроком до будівництва забудови. Це вимагає глибокого дослідження та аналізу умов сайту, географії та топографії сайту та елементів, присутніх на сайті. Також дуже важливо розпізнати контекстні компоненти, такі як сусіднє озеро, пляж, гори чи будь-які інші природні умови, оскільки вони відіграють ключову роль у процесі проектування. Природне середовище пропонованого майданчика діє як орієнтир для початку планування ділянки та контролю впливу навколишнього середовища для ефективного результату проектування. Рекреаційно-туристичні ресурси поділяються на безліч категорій: природно-географічні та природно-антропогенні, як показано далі на рис. 5.

Рис. 5 Рекреаційно-туристичні ресурси

«Шале Грааль» — унікальний за архітектурним стилем і форматом оздоровчо-діагностичний курорт у центрі Трускавця — всього за 100 метрів від головного бювету.

Комплекс виділяється серед інших готелів і курортів Трускавця сучасністю та комфортом, розрахований на 63 люкси преміум-класу, оформлені в різноманітних дизайнерських стилях. Квартири обладнані плазмовими телевізорами, центральними системами кондиціонування та вентиляції, доступом до Інтернету, супутниковим телебаченням та телефоном, мають індивідуальну кухню, обладнану сучасною технікою. Творці унікального комплексу подбали, щоб у Трускавці були всі умови для чудового та комфортного відпочинку.

На території оздоровчо-діагностичного комплексу «Шале Грааль» у Трускавці розташований сучасний СПА медичний центр «Авель», оснащений унікальним обладнанням. Запропонований комплекс усіх можливих

оздоровчих та оздоровчих програм сприяє оздоровленню організму та збільшенню тривалості життя.

Ресторан з літньою терасою розташований на території нашого унікального комплексу в Трускавці. Тут подають спеціальні дієти, складені за рекомендаціями дієтолога, а також страви української та європейської кухонь.

У лікувально-діагностичному комплексі «Шале Грааль» панує особлива неповторна атмосфера спокою та релаксу. А якщо вам це подобається — приходьте до нас і насолоджуйтесь усіма перевагами абсолютно нового формату відпочинку

Сирецький дендропарк (рис.6)

Розташований на правому березі Дніпра в Києві, Сирецький дендропарк не так відомий, як інші озеленені території столиці; також рідко входить до списку екскурсій. Займаючи територію в шість гектарів, маленький затишний парк є пам'яткою садово-паркового мистецтва, який завжди вражає своїх відвідувачів своїм дизайном, різноманітністю рослинного світу та розвиненою інфраструктурою. Не підходить для любителів довгих прогулянок, тому що його можна подолати за півгодини, але ідеально підійде для тих, хто хоче відірватися від міської суєти.

У середині 19 століття на місці Сирецького дендропарку була садиба Софіївка. На ньому був особняк відомого флориста німецького походження Карла Майера. Заснував компанію, яка займалася вирощуванням і продажем польових, овочевих, плодкових культур і насіння, розмістив парк декоративних культур. Саме цей парк послужив базою для подальшого заснування Сирецького дендропарку. Вікова історія парку проглядається у старовинних дубах, кленах, тисах та липах.

Рис. 6. План Сирецького дендропарку.

Після Другої світової війни тут вирощували дерева для всієї України, а решту посадили в парку. Це дуже допомогло збагатити його колекцію. Тоді він отримав понад 500 дерев, кущів і рослин. Одночасно Сирецький дендропарк отримав свій нинішній дизайн: територію прикрасили ландшафтними композиціями та живими стінами, проклали нові алеї та боковини, облаштували численні береги та влаштували іншу інфраструктуру.

Нині, незважаючи на невеликі розміри, Сирецький дендропарк вражає різноманітністю та багатством флори. Парк може похвалитися різними видами рідкісних туї, берези, ялиці, ялівцю, рододендрона, барбарису та жимолості. Тут також можна побачити екзотичні рослини: тюльпанове дерево, гінкго та пагоду. Родзинкою парку є його своєрідна структура. Річ у тім, що рослини культивують за декоративними якостями, а не за широко поширеним систематичним характером. Це робить Сирецький дендропарк одним із найкрасивіших місць у Києві.

Сирецький дендропарк завжди дивує своїх відвідувачів. Навесні можна насолоджуватися магноліями, каштанами, бузком, барбарисом і півонією, влітку цвітуть акація, липа, тюльпан. Восени на гостей чекає японська кацура, цвітуть різні види клена та кизилу. У дендропарку є оранжерея орхідей, де ростуть різні види цих неймовірно красивих квітів. У парку знаходиться магазин, де можна купити різні квіти, екзотичні та місцеві рослини як у вазі, так і розсаду.

Одним із багатьох чудес Одеської області є **Дунайський біосферний заповідник**, створений для збереження унікальної природи дельти Дунаю, де потужна річка довжиною 2850 км майже впадає в Чорне море. Нині заповідник входить до переліку об'єктів, які є сертифікованими ЮНЕСКО в Україні. Однак його історія почалася в 1967 році, коли на цій території було засновано пам'ятку природи національного значення. На створення заповідника, яким ми його знаємо зараз, знадобилося 30 років.

Вся територія заповідника займає близько 50 000 га – по суті, це найбільший і найменш пошкоджений комплекс водно-болотних угідь у всій Європі. Дунайський заповідник є домом для численних видів флори та фауни, занесених до списку зникаючих в Україні. На території є три туристичні маршрути: «Нульовий кілометр», «Шлях до птахів» і «Лісове озеро». «Нульовий кілометр» є одним із найпопулярніших турів до заповідника дельти Дунаю завдяки його дивовижним краєвидам, де річка впадає в Чорне море.

Ще одна річ, яка приваблює сюди туристів, це спостереження за птахами, а саме пеліканами, які полюють на полях, повних лілій. Тим, хто відвідує Дунайський біосферний заповідник в Україні, може бути цікаво відвідати місто Вилкове. Автентичне історичне місце може похвалитися 250-річною історією та дбайливо збереженою місцевою культурою. Жителі Вилкова мають свій діалект, звичаї та традиції, яких не зустрінеш в інших куточках країни.

Природа та історія поєднуються в національному природному заповіднику «Хортиця», наповненому птахами, багатою флорою та історичними пам'ятками, як-от великий музей козацької культури. На цьому місці площею близько 3000 га (7500 акрів) є археологічні свідчення життя, що датується 35 000 років. Прогуляйтеся стежками та обов'язково відвідайте 30-метрову скелю на північному кінці острова. Значна частина сайту містить експонати про запорізьких козаків; Ви можете побачити понад 30 000 експонатів, присвячених їх історії та культурі. Зробіть Національний природний заповідник «Хортиця» центральним елементом вашого маршруту відпустки в Запоріжжі та знайдіть, що ще варто відвідати, скориставшись нашим планувальником подорожей по Запоріжжю.

2.2 Планувальні моделі туристично-рекреаційних об'єктів в місті

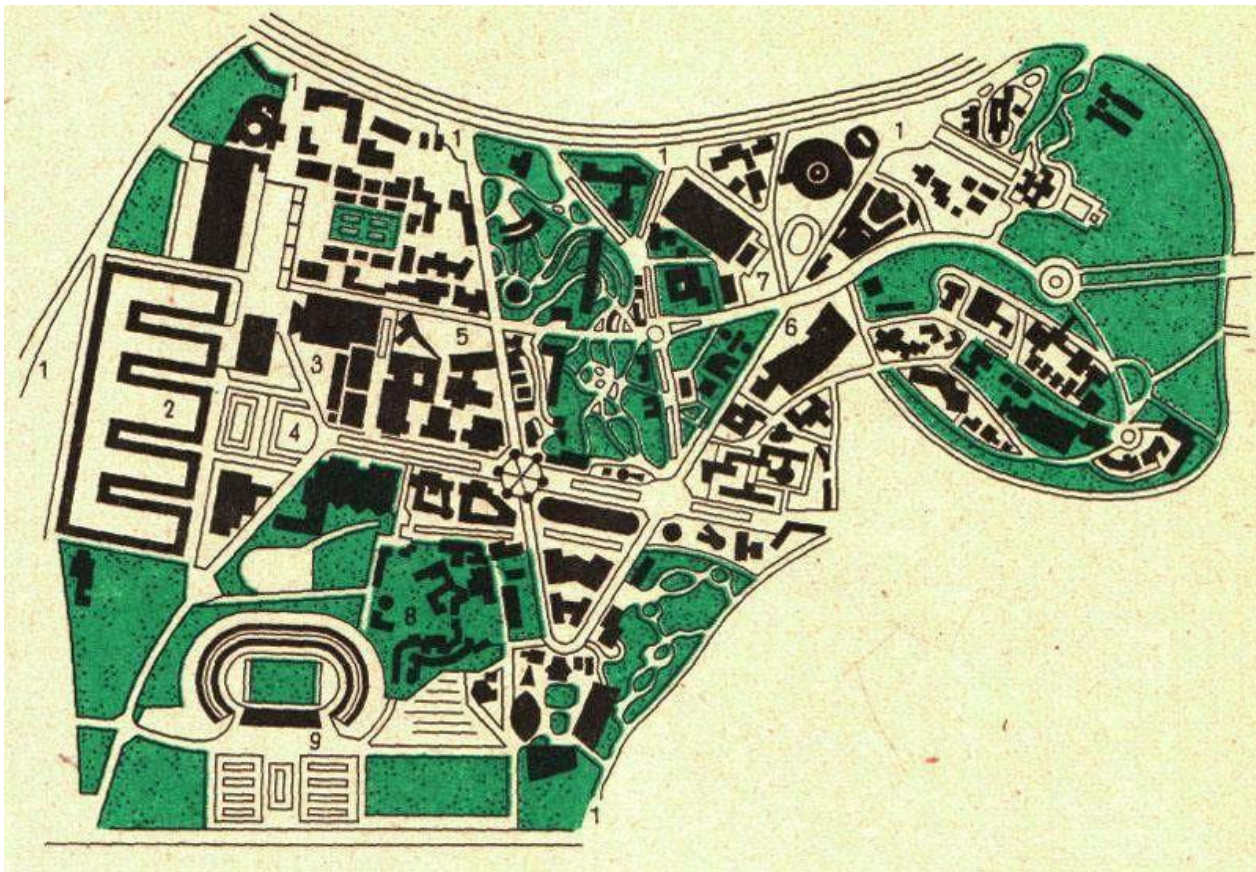

Рис. 7 План «ЕКСПО-58»

Парк-виставка «ЕКСПО-58» у Брюсселі: (рис. 7)

1 – входи; 2 - головний павільйон; 3 - бельгійський сектор; 4 - головна алея-авеню "Бельгія"; 5 - авеню Атоміуму; 6 – авеню Нації; 7 - площа з павільйонами СРСР та Франції; 8 - містечко атракціонів «Весела Бельгія»; 9 - стадіон

17 квітня 1958 року на території Хейзеля відкрилася Брюссельська Всесвітня виставка. Ця масштабна подія стала демонстрацією Бельгії та 44 країн (у той час, коли в ООН було 82 члени). Під гаслом «Світ для кращого життя для людства» ця подія поширила меседж безмежного оптимізму та є відображенням суспільства, впевненого у своєму майбутньому та захопленого майбутнім людства.

Проектні рішення.

Атоміум

Основний вхід

Загальний вигляд

Павільйон СССР на виставці

Рис. 8. План Гайд парку

Гайд парк (рис. 8) давно став улюбленим місцем для відпочинку туристів та прогулянок місцевих жителів. Уся його територія покрита зеленими насадженнями та поділена на зони декількома видами доріжок:

- пішохідними
- велосипедними
- Кінними.

Для того, щоб розібратися з маршрутами по знаменитому парку рекомендуємо користуватися схемою розташування визначної, розміщеної на його офіційному веб-сайті.

Крім чистого повітря та акуратних доглянутих газонів до міського саду залучають: 1) Озеро Серпантин – штучна водойма, утворена в 1728 році. У наші дні воно є відмінним місцем для громадського відпочинку, на його березі часто можна зустріти жителів міста і приїжджих. Крім того, у ставці можна

купатися, що допомагає чудово освіжитися в спекотні дні, покататися на катамаранах або човнах, а також порибалити.

2) Трибуна Ораторів – куточок, відкритий 1872 року і визнаний територією свободи слова. Кажуть, що навіть кілька століть тому на цій трибуні у парку можна було висловлювати будь-які думки, навіть ті, що суперечили політиці чинного уряду та офіційної ідеології. У зв'язку з цим, на майданчику традиційно збираються релігійні та політичні діячі.

3) Арка Веллінгтона та музей Епслі-хаус – приголомшливі історичні пам'ятки, що розташувалися на просторах Гранд парку, які були зведені на знак перемоги герцога Веллінгтона над Наполеоном.

4) Цвинтар домашніх тварин, споруджений за наказом герцога Кембриджського для поховання домашніх улюбленців його дружини.

5) Статуя Ахіллеса – перша у Британії статуя з оголеним силуетом.

Також на території парку є кілька інших пам'ятників, серед них: «Хлопчик і дельфін», «Тварини на війні», фонтани Артеміди, «Дерево реформаторів» тощо.

Версальські сади

У 1661 році Людовик XIV доручив Андре Ле Нотру створення та реконструкцію садів Версаля, які він вважав таким же важливим, як і палац. Роботи на садах розпочалися одночасно з роботами над палацом і тривали близько 40 років. Протягом цього часу Андре Ле Нотр співпрацював з Жаном-Батистом Кольбером, начальником королівських будівель з 1664 по 1683 рік, який керував проектом, і Шарлем Ле Бруном, який був призначений першим художником короля в січні 1664 року і забезпечував малюнки для великої кількості статуй і фонтанів. І останнє, але не менш важливе, кожен проект переглядав сам король, який прагнув побачити «кожну деталь». Невдовзі після цього архітектор Жюль Ардуен-Мансар, ставши першим архітектором короля

та наглядачем будівель, побудував оранжерею та спростив контури парку, зокрема змінивши або відкривши деякі гаї. (рис.9)

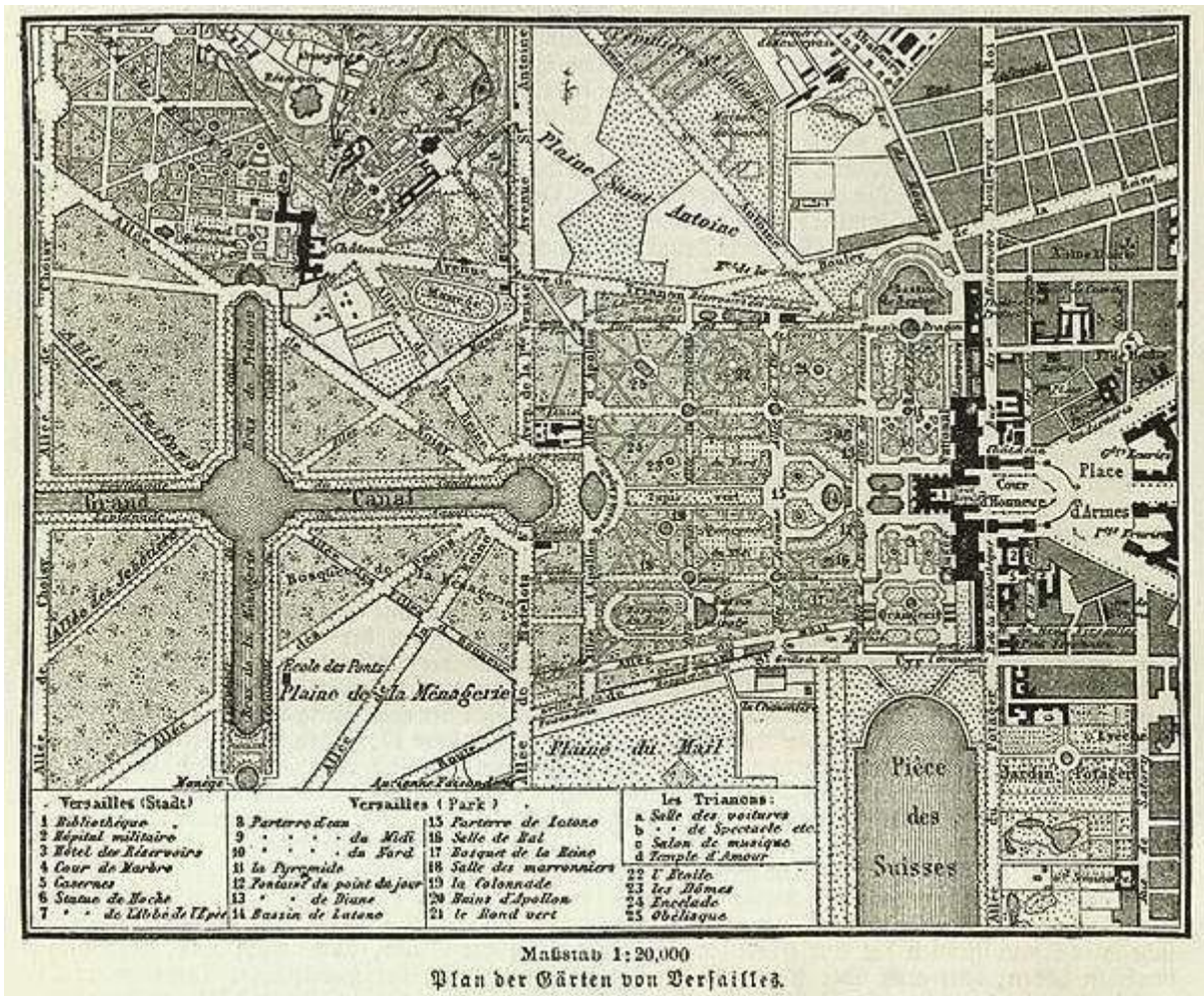

Рис. 9. Генеральний план Версальських садів.

Створення садів було монументальним завданням. Велику кількість ґрунту довелося зрушити, щоб вирівняти землю, створити партери, побудувати оранжерею та викопати фонтани та канал у місцях, які раніше займали виключно луки та болота. Дерева привозили з різних регіонів Франції. У цьому величезному проєкті брали участь тисячі людей, іноді навіть цілі полки.

Щоб зберегти дизайн, сад потрібно було пересаджувати приблизно раз на 100 років. Людовик XVI зробив це на початку свого правління, а наступне підприємство було здійснено під час правління Наполеона III. Після шкоди, завданої серією штормів наприкінці 20-го століття, включаючи одну в грудні

1999 року, яка була найбільш руйнівною, сад був повністю пересаджений і тепер має свіжий, молодий вигляд, схожий на те, як він виглядав за Людовика XIV. .

Сади Версальського палацу

Масштаб, висота та чисті лінії Оранжерії, яка розташована під палацом, роблять її одним із головних досягнень Жюля Ардуена-Мансара, демонструючи його талант великого архітектора. Апельсинові дерева з Португалії, Іспанії та Італії, лимонні дерева, олеандри, пальми й гранатові дерева, деяким більше ніж 200 років, усі взимку розміщені в оранжереї, а влітку розкидані по всьому партеру. У 1663 році Версальський палац був

наділений оранжереєю, побудованою Луї Ле Во. Він знаходиться в чудовому положенні, звернений прямо на південь і захищений від панівних холодних вітрів своїм

розташуванням під Південним Партером. Через двадцять років після його побудови Жюль Ардуен-Мансарт подвоїв довжину і ширину початкової будівлі, зробивши оранжерею величезною будівлею. Центральна галерея має довжину понад 150 метрів зі склепінчастою стелею висотою 13 метрів. Дві бічні галереї розташовані під монументальними сходами «Сто сходів». Товщина стін 4-5 метрів, подвійні вікна та розташування на південній стороні дозволяють підтримувати взимку температуру не нижче 5°C.

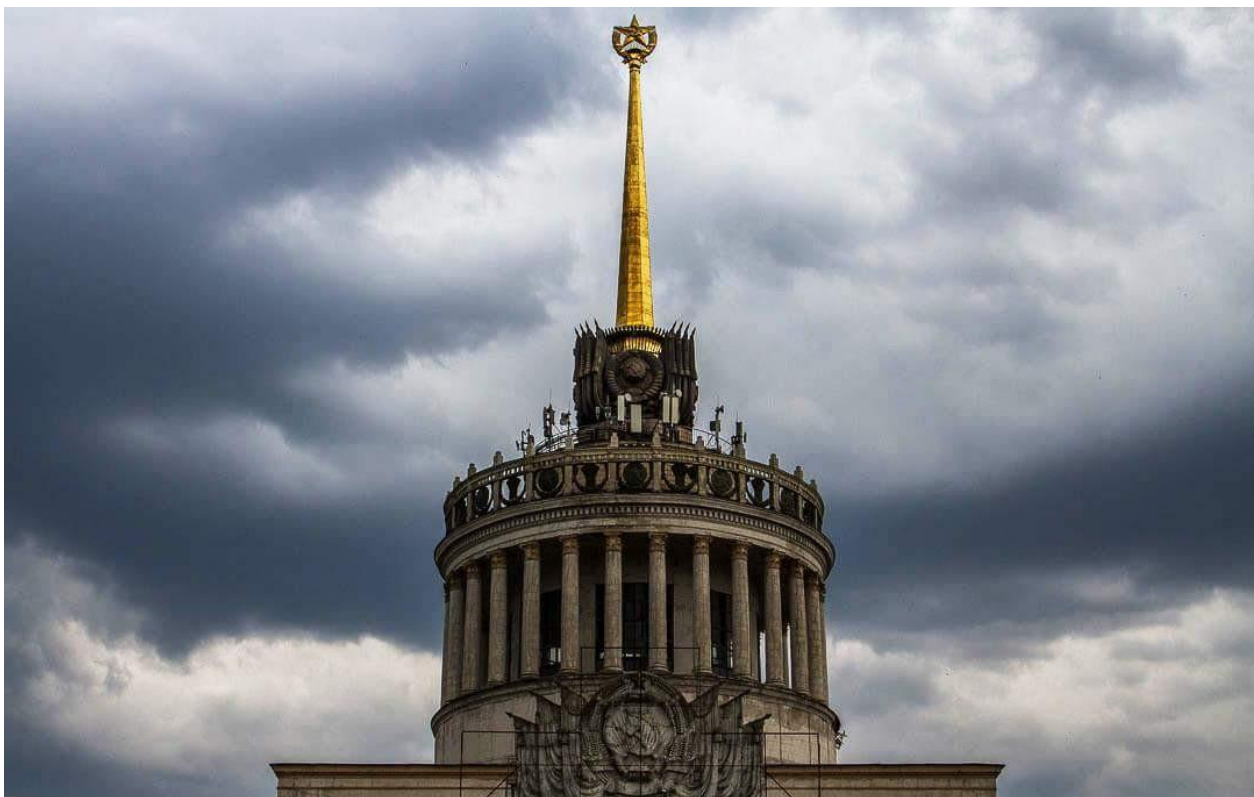
Щоб створити оранжерію, Людовик XIV зібрав усі апельсинові дерева з королівських будинків і придбав велику кількість нових дерев з Італії, Іспанії та Португалії. У той час вважалося, що придворні задовольнити короля, пропонуючи йому власні апельсинові дерева. Їх перевозили з такою поспіхом (навіть посеред зими), що багатьом загинув по дорозі, але Версальська оранжерея незабаром змогла похвалитися найбільшою колекцією в Європі.

Виставковий центр «Експоцентр України» засновано у 1958 році як ВДНГ. Сьогодні Національний комплекс «Експоцентр України» є найбільшим у Києві та Україні місцем проведення різноманітних міжнародних та національних виставок і ярмарків, різноманітних заходів, присвячених демонстрації економічних, наукових, виробничих, гуманітарних та інших сфер українських досягнень. Щорічно на площі «Експоцентр» проводиться близько 80 виставкових заходів, половина з яких – міжнародні та національні спеціалізовані виставки, інші – презентаційні, ділові, корпоративні, спортивні, святкові заходи.

Щорічно у виставках Експоцентру беруть участь експоненти з 20 країн. Експоцентр включає кілька функціональних систем: тематичні виставки, міжнародні та національні виставки, спортивно-розважальні зони, комплекс південного входу, лісо-паркова зона, зона бізнес-центру «Бізнес-Сіті». Експоцентр України має унікальні можливості, як виставковий центр і багаторічний досвід організації виставок міжнародного рівня в Україні та за кордоном. «Експоцентр України» є організатором найпрестижніших заходів державного рівня, який підтримується Урядом України, галузевими

міністерствами та асоціаціями. Є членом Всесвітньої асоціації виставкової індустрії (UFI), Виставкової федерації України (EFU), а також Російського союзу виставок і ярмарків (Росія).

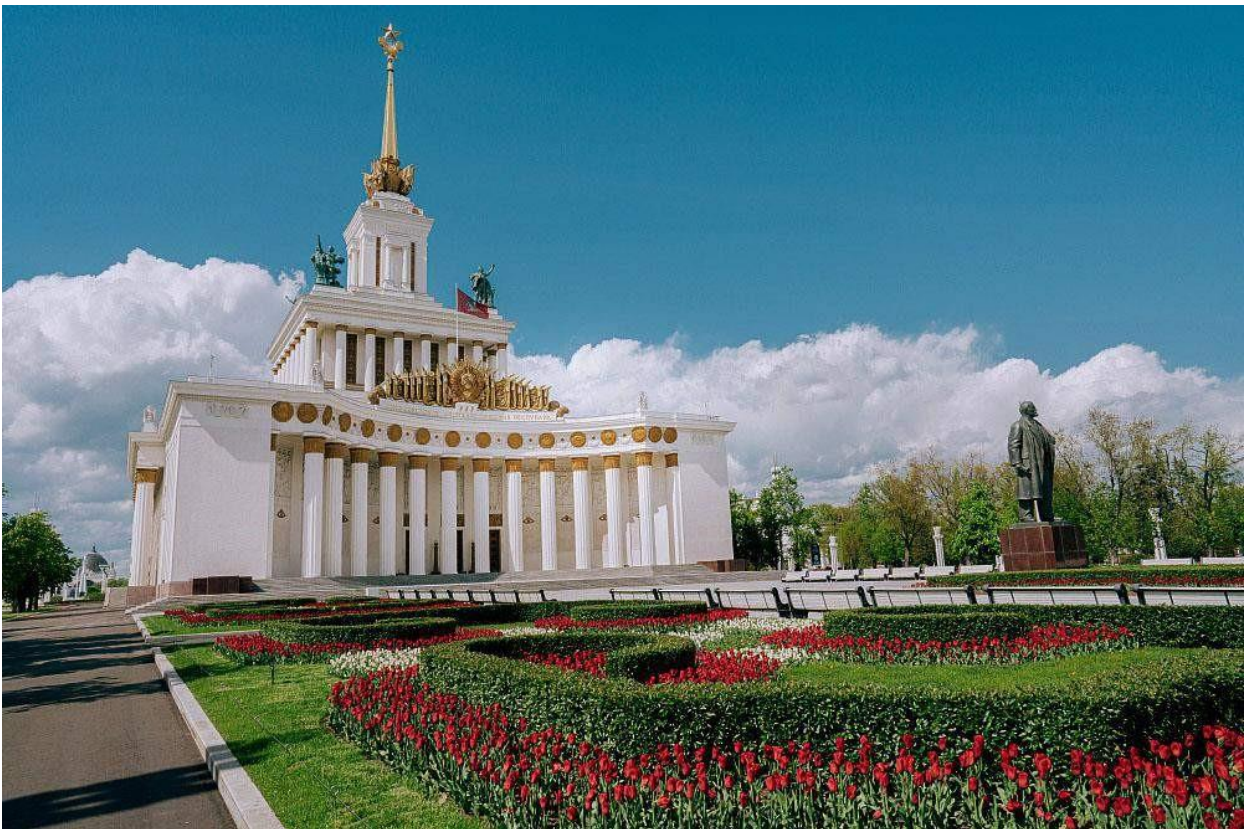

Павільйон №1 (Павільйон зернових та олійних культур)

У 1949 році Рада Міністрів СРСР дала дозвіл на проект «Експоцентру», і команді архітекторів було доручено створити проект, на якому було б поміщені кілька вражаючих архітектурно павільйонів та інших будівель культурного призначення тощо. ряд відкритих зон відпочинку.

Роботи розпочалися в 1952 році, а виставковий центр був відкритий 6 липня 1958 року Миколою Подгорним, тодішнім Першим секретарем Комуністичної партії України. Офіційно вона отримала назву Виставки досягнень народного господарства УРСР, яку згодом змінили на Виставку досягнень народного господарства УРСР. Після здобуття Україною незалежності від Радянського Союзу в 1991 році його перейменували в Національний комплекс Експоцентр України.

У межах Експоцентру знаходиться 180 будівель. Безперечно, найбільше вражають ті, які були побудовані між 1952 і 1958 роками. Це оригінальні споруди, і всі вони розташовані навколо центральної площі території. Крім того, всі вони втілені в дизайні сталінської архітектури, яскравому архітектурному стилі, який відстоював радянський лідер під час його перебування при владі і використовувався для передачі пропагандистського образу СРСР як провідної світової наддержави.

Найвеличнішою з будівель Експоцентру є головний павільйон, або павільйон №1. Ця монументальна споруда домінує над виставковим центром і перше, що кидається в очі, проходячи від головного входу до центру комплексу. Будівля є роботою Бориса Жежеріна (1912-2006), радянського архітектора, народженого в Києві, який відповідав за інші роботи в Україні, зокрема Житомирський український музично-драматичний театр та реконструкцію Національної опери в Києві у 1980-х роках.

За площею Експоцентр у Києві є одним із найбільших виставкових центрів у світі. Це була велика справа, коли вона була відкрита наприкінці 1950-х років

і іноді використовувалася в радянські часи, щоб продемонструвати промислові та наукові досягнення СРСР перед відвідувачами. Одним із таких високопоставлених осіб, які відвідали це місце, була Маргарет Тетчер, яка була прем'єр-міністром Великобританії з 1979 по 1990 рік. Маргарет Тетчер вперше (насмішкувато) назвала радянська військова газета «Червона зірка» через кілька днів після 19 січня 1976 року вона виступила з промовою про зовнішньополітичну позицію Великобританії щодо холодної війни та Радянського Союзу. В іншому зверненні наприкінці того місяця вона визнала: «Так, я залізна леді, зрештою, це було непогано бути залізним герцогом». (*) і назва закріпилася з тих пір.

«Час чаювання із залізною леді»

Вона відвідала виставку «Британські дні в Радянському Союзі» в Експоцентрі в Києві в червні 1990 року в рамках 3-денного державного візиту до СРСР. Відносини між двома державами на той час різко покращилися, і під час історичного туру, який відбувся з 8 по 10 червня, вона провела перший день у

Москві для переговорів з Михайлом Горбачовим, другий — у Києві, а третій — у вірменському місті. Ленінакан (нині Гюмрі), де вона відкрила початкову школу, яку фінансували та збудували британці як частину допомоги після руйнівного землетрусу у Вірменії 1988 року.(рис. 10)

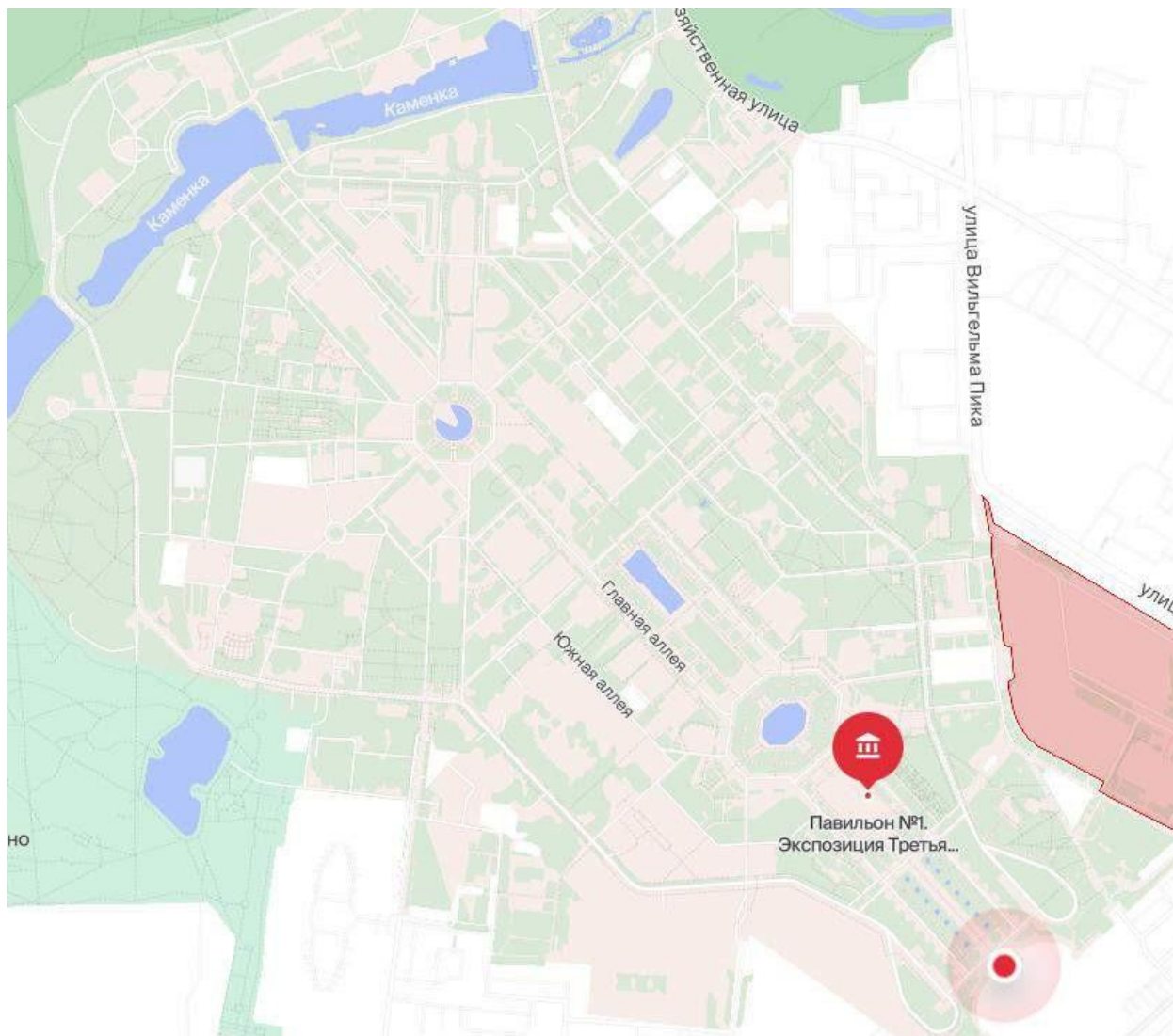

Рис. 10. Планування ВДНГ

2.3 Принципи проектування туристично-рекреаційних об'єктів в місті

Цілі цієї галузі повинні відповідати характеристикам, можливостям та потенціалу

кожна країна та місце (Пред, 2017). Тим не менш, такі загальні стратегії мають рекомендовано як загальні правила:

- Стратегічний розвиток туризму через плани, засновані на знаннях та досвіді
- Розвиток довгострокового міжнародного співробітництва
- Співпраця з глобальними, регіональними, національними та місцевими туристичними організаціями
- Розгляд довгострокового та сталого розвитку туризму
- Збільшення участі громадськості та конкуренція підприємців у розвитку туризму
- Будівництво нових курортів, місць призначення та туристичних комплексів
- Покращення існуючих туристичних ресурсів та інфраструктури
- Визнання потреб і потреб туристів у всіх видах діяльності
- Розробка туристично-орієнтованого продукту та маркетинг ремісничого та рідного виробництва
- Підвищення якості всіх туристичних послуг

Зрозуміло, що мета генерального плану містобудування полягає в відкритому розвитку міста, прозорість та залучення громадськості. Причина цього в тому, що основою для прийняття рішення є краще, додавши місцеві знання та те, що рішення є кореневим у суспільних вимогах. Один з найважливіших інструментів у підготовці забудови міста

Стратегічний план для всіх громадян - це міська політика землекористування. Крім того, для розвитку а стратегії міста, для визначення необхідно

проаналізувати всі соціально-економічні фактори та групи їхні потреби та роль у розвитку міста в планування туризму, вимоги туристичної індустрії та туристів з ранніх етапів процесу регіонального/містобудівного планування. Треба мати представники туристичної індустрії в містобудівній та дизайнерській команді з початок. Існує зв'язок між генеральним планом муніципалітету, охороною довкілля, охорона старовинної спадщини, благоустрій у м. та обл. інфраструктури та ситуації для розвитку туризму. Як підготовка генерального плану міста, а Генеральний план туризму як дорожня карта для успішного планування напрямків має розглядатися наступні три важливі питання:

1. Де ми?
2. Куди ми йдемо?
3. Як ми туди потрапимо?

Ви повинні надати таблицю землекористування, яка ілюструє площу землі, виділену кожному користувачеві

категорія. Таблиця землекористування є основою для складання карти туристичного комплексу. Така карта є також є основою для проектування передбачуваного простору та надання фізичного планування туристичний комплекс. Див. Таблицю 1 як приклад політики використання землі.

Назва	%
Кемпінг %5	5
Житловий, включаючи готель, віллу тощо	20
Загальний обсяг економічної та комерційної діяльності та продажів рукоділля	10
Туризм і гостинність	10
Адміністрування та управління комплексом	2
Навчальний	2
Здоров'я та медицина	6
Такі види спорту, як гольф, футбол, волейбол, теніс тощо	10
Мережа вулиць і площ	25
Зелений простір	7
Телекомунікаційні засоби та міське обладнання	3
Загальна земля туристичного комплексу	100

Таблиця 1. Політика використання землі для різних користувачів у туристичному комплексі

У таблиці передбачається, що за умовами розташування лівий стовпець використовує землю необхідно. Права колонка відображає відсоток землі, виділеної кожному користувачеві категорії щодо загальної площі туристичного комплексу. Методи проектування туризму комплексу відповідають економічним, кліматичним і культурним потребам місцевості в де розташований комплекс. Деякі методи проектування дивіться в розділі практичних приклад. Розвиток туризму має бути включено в процес генерального планування. Розвиток індустрія туризму в процесі генерального планування є найбільш визнаною і досвідченою метод розвитку туристичної індустрії. Муніципальний і регіональні генеральні плани за своєю природою, перспективними та міжгалузевими є підходящими для стратегічного розвитку туризму. У міському процес планування, координація та зважування мають місце між різними загальними інтересами серед туристичної індустрії та політики муніципалітету. Туристична галузь на початок фази процесу регіонального/містобудівного планування можуть допомогти міському

плануванню, представивши загальний документ різних туристичних об'єктів та земельних претензій. Профіль туризму може показати, де є проблеми, які потрібно вирішити. Узгодивши туристичний профіль с регіону/муніципалітету, перспективи туристичного комплексу посилюються і отримуєте а спільна мета працювати для цього. У генеральному плані муніципалітету муніципалітет повинен звітувати загальні інтереси, тобто природні та культурні цінності, існуючі та заплановані будівлі, дороги та залізничні проекти тощо, які також важливі для розвитку туризму муніципалітету. Муніципалітет вказує таку міську інфраструктуру, яка має бути побудована або перебудована для розвитку туристичної діяльності. РОМ (проблемно-орієнтований метод) є найкращим способом Вирішення питання планування та проектування туристичних комплексів у процесі містобудування планування. Тому визнання проблем в умови розвитку туризму, а отже, і дизайн туристичних комплексів необхідно. Просторовий розвиток туристичного комплексу є вагомим кроком у містобудуванні та управління. Як було сказано раніше, наш центральний спосіб регулювання просторовий і фізичний Стратегія розвитку туристичного комплексу полягає у вивченні та аналізі його розташування від с минуле в майбутнє: метод коротко «Минуле→ Теперішнє→ Аналіз майбутнього», заснований на проблемно-орієнтований метод за допомогою індикаторів. Найважливіші фактори пов'язані зі сталим розвитком туристичного комплексу:

- а) Різноманітні соціальні групи, які мають право участі та справедливості
- б) Зусилля щодо збереження природних ресурсів, особливо води, ґрунту та рослин
- в) Навчання громадян використанню різноманітних можливостей туристичного комплексу.
- г) Економічний розвиток регіону з пріоритетом створення численних можливості працевлаштування в туристичному комплексі.

Важливим є визначення та впровадження необхідних проектів у туристичний комплекс питання теж. Як правило, туристичний комплекс потребує наступних проектів:

- Водна інфраструктура
- Мережі транспортної інфраструктури
- Інша міська інфраструктура
- Готелі та музеї
- Плани розвитку ремесел і мистецтв
- Розвиток оздоровчих центрів
- Зелені насадження
- Проекти благоустрою міст
- Сайти та магазини електронної комерції
- Спортивні та культурні місця

Стосовно вищезазначених груп проектів, які будуть реалізовані на території туристичного комплексу, ми визначатимемо політику землекористування кожного туристичного комплексу для його фізичного розвитку.

Вибір відповідного місця для розміщення туристичного комплексу є найбільш ефективним завданням у процесі планування та проектування туристичного комплексу. Місце відіграє значну роль укладання товарів і послуг для гостей. Теорія розташування є важливою частиною економічної географії, регіональна наука та просторова економіка. Він вирішує питання про що господарська діяльність знаходиться де і чому. Теорія місцезнаходження передбачає, що фірми вибирають місця, які максимізують їхні прибутки (Річардс, 1962). Була винайдена теорія локації Ван Таном у сфері сільськогосподарської діяльності в 1826 р. Пізніше в 1882 і 1885 рр. Ланхард висунув теорію розташування в промисловості.

Наукові основи цього теорія в галузі була сформована Альфредом Вебером у 1909 р. Пізніше Крісталлер і Лох відіграла важливу роль у розвитку та розширенні теорії у вид теорії центрального місця. Потім Гувер і Айсард у Сполучених Штатах і Перу у Франції розробив теорію полюсів росту. До 1960-х років найважливішою метою в Локаційні теорії полягали в мінімізації витрат. В епоху промисловості ще один момент в теорії на основі поведінкових і оптимістичних установок виникли. Ближче до кінця десятиліття а була зроблена систематична спроба інтегрувати дві попередні теорії локалізації. У цьому відношення, діяльність має розташовуватися в місці, де прибуток максимізується. Теорії місцезнаходження можна розділити на чотири загальні групи:

1. Теорії мінімізації витрат: визначення місця розташування з акцентом на мінімізацію витрат виробництва.
2. Теорії аналізу ринку: Акцент на попиті та факторах, що становлять доступність ринки.
3. Теорії максимізації: Акцент на максимізації доходів
4. Раціональне поєднання двох наведених вище точок зору.

Що стосується моделей визначення місцезнаходження, існують такі моделі визначення місцезнаходження:

- Модель мінімальної відстані: у цій моделі мета – мінімізувати витрати на транспортування. Розташування сервісних центрів повинно мінімізувати суму витрат.
- Модель максимальної щільності: ця модель використовується для визначення місця обслуговування

центри поблизу населених пунктів. Ця модель шукає бажану щільність клієнтів в заданому радіусі

□ Модель мінімальної дистанції потужності: у цій моделі мета полягає в мінімізації витрат, але вона має обмеження, тобто буде розташована лише певна кількість центрів або будь-який клієнт доїхати до найближчого сервісного центру.

□ Моделі максимального охоплення: Метою цієї моделі є максимальне збільшення кількості туристів. Ця модель не вимагає ідентифікації населених пунктів. Мета цієї моделі - охопити якомога більше клієнтів.

Кожна модель підтримується простою математичною моделлю. Розташування індикаторів і критерії змінюються залежно від призначення туристичного комплексу. Тут ми пропонуємо практичний спосіб розташування туристичного комплексу. Відповідно до викладеного досвіду та теорії такими вченими, як Брайсон, Коельо та інші та Лалічич і Ондер, щоб покращити результати стратегічного планування розвитку туристичного комплексу проаналізовано наступні питання уважно: участь громадськості, місцеве та географічне положення сайту, клімат і гідрологія міста, місцева геологія та рельєф, природне середовище та ресурси, демографічні та економічні особливості міст, міська інфраструктура та просторові ситуації. Як добре рекомендував Шахракі, планування та дизайн, засновані на знаннях, мають бути на місці серця подій. Має досвід, що погане планування і дизайн дорівнює поширенню нетрів, неефективності призначення та деградації довкілля та природних ресурсів. Стратегічний, системний і заснований на знаннях необхідні підходи для пошуку найкращих місць для будівництва туристичних комплексів.

Досвідчений і прийнятий теоретичний принцип полягає в тому, що міський розвиток має бути пропорційно потенціалу місцевих природних ресурсів; особливо обсяг особливої уваги слід приділити видобутку води з різних джерел у місті. Іншими словами, треба відповісти на це питання: скільки людей у місті

може жити до потужності водних ресурсів. Ще одна важлива теорія, яка зосереджується на розміщенні туристичних комплексів, рекомендує використовувати проблемно-орієнтований метод в процесі планування, проектування та розвитку міст. Метод говорить про це через застосування в минулому неефективних методів планування та розвитку десятиліттями в містах було кілька криз. Тому, визначаючи соціальне, стратегії економічного та фізичного розвитку міст та рекомендовані проекти для впровадження має вирішити ці проблеми. У результаті теоретичних досліджень на малюнку 1 показані важливі для визначення місця розташування туристичні комплекси.

На основі оглядів усіх тверджень про туризм, складається будівництво туристичного комплексу з наступних кроків:

По-перше, представник туристичної галузі в стратегічному плануванні призначається група. Ця група плюс представник має на меті розробити генеральний планмісто. Представник бере участь у розробці міських планів землекористування. Вона/він окреслює політику та потреби туристичної індустрії на міських землях. Вона/він окреслює площа та розташування землі, необхідної для туристичної галузі на генеральній карті міста. Потім залучені суб'єкти туристичної індустрії ознайомлять з видами можливого туризму діяльності відповідно до потенціалів, можливостей та особливостей міста. Наступний крок приймає рішення про відповідне місце розташування та площу землі для будівництва туристичного комплексу на основі теорій і методів локалізації. Розглядаючи різноманітність можливих туристів діяльності в цьому місті, планувальники та підприємці надають таблицю, яка містить місце розташування, площа та геометрична форма земельної ділянки, відведеної для просторового розподілу ділянки. Даємо назву цієї таблиці як так звана фізична таблиця сайту туристичного комплексу.

Одразу після цього підготуйте карту землекористування житлового фонду з фізичної таблиці. Згідно з картою землеустрою, архітектори та інженери-

будівельники розробляють архітектурні та конструктивні карти проектів, які буде реалізовано в туристичному комплексі, який закликав до альбому карт. Нарешті, графік і план реалізації будівництва туристичного комплексу з усіма його плановані проекти мають бути детально окреслені. Ці програми допомагають планувальникам контролювати і контролювати виконання будівельних робіт.

При плануванні та будівництві туристичного комплексу повинна бути індустрія туризму вивчається з двох точок зору. Одна перспектива з погляду туриста, а інша з погляду точка зору господарів. Тут обговорення ведеться з точки зору ведучого погляду. Найважливіша політика для країни, яка компетентна планувати, проектувати та будувати а Туристичний комплекс і надання послуг заради туристів - це благодійність і любов служіння іншим. Загалом, добре мислячі, морально кажучи і гідні манери спільноти мають компетенцію запрошувати туристів. Міста повинні дружити з природними ресурсами і навколишнє середовище, тварини та люди. Корінні люди в дестинації також будуть зацікавлені в гостинності, щоб запросити туристів. Крім того, немає можливості, що спільнота з голодними і хвилює, що люди можуть прогресувати в індустрії туризму. Некомпетентні напрямки не можуть мають туристів тільки тому, що туризм приносить економічне зростання. Не може бути хаотику та небезпечної транспортної системи та виклику гостей у місто. Пункт призначення не може мати непропорційні та потворні міста та залучають до нього туристів. Неможливо прикрасити тільки а обмежений міський район і попросить туристів залишитися в тому ж рекомендованому місці! Один не можна очікувати, що туристи приїдуть до певного міста і будуть витратити гроші без відповідних готельєрів, господині, гіді, кухарі та кваліфікована обслуга. Тому перша ідея для планування туристичні комплекси мають бути гуманними, стійкими та справедливими регіональними та міськими стратегічними мислення.

Туристичний комплекс є невід'ємною частиною надання послуг туристам. Кожен турист віддає перевагу хорошему напрямку і очікує хороших послуг. Гарне місце з привабливістю Туристичний комплекс - це такий, що задовольняє всі вимоги клієнтів. Для цієї мети Найголовніше - це планування та дизайн туристичного комплексу. Люди, які відвідують Туристичний комплекс – це, як правило, туристи, і вони можуть бути з будь-якої точки світу. це є тому відповідальність архітектора за його проектування на основі різних вимог різні групи людей з різною поведінкою. Теоретичні дослідження та досвід показують, що на успіх кожного туристичного комплексу впливають такі фактори:

1. Гостинні люди: Добрі люди надають гостям відкритість і гостинність, щоб покращити регіональна/міська економіка.
2. Гарне розташування. Як обговорювалося раніше, вдале розташування є домінуючим фактором залучення туристів. Тому пам'ятайте, що місцезнаходження дуже важливо.
3. Привабливий зовнішній вигляд збудованих середовищ: це слід усвідомлювати естетика будівлі має величезний успіх. Туристичний комплекс – це місце людей приїжджайте зупинитися, відпочити та насолодитися відпусткою у спокійній та приємній обстановці.
4. Адекватна регіональна та міська інфраструктура: транспортна інфраструктура, комунікації та послуги дуже важливі для туристів. Поки така інфраструктура є, більше туристи планують подорожувати до місця призначення.
5. Хороший ландшафт: У комплексному плануванні та дизайні ландшафтна архітектура також грає роль велику роль у його успіху. Коли турист їде в туристичний комплекс, він обирає місце, яке дає їй/йому відчуття перебування в обіймах природи.

6. Швидкі та приємні послуги: Пропонувати швидкі та кваліфіковані послуги туристу слід мета туристичного комплексу. Хороші послуги, які туркомплекс надає своїм гостям залишає у них приємні враження.

7. Чистота: Чисте довкілля та чистота способу життя та послуг вирішальне значення для туристів; судження.

8. Гарна гостинність, їжа та напої: гостинність з професійними господарями, враховуючи очікування гостей збільшить кількість туристів до місця призначення.[16]

Висновки до розділу 2

У цьому розділі підкреслено важливість розвитку туристичних комплексів для забезпечення оптимальна туристична гостинність і менеджмент. Метою було удосконалити навички в розвиток туристичних комплексів під час генерального планування міст і врахувати потреби туристичної галузі в кожному регіоні чи місті. З цієї причини стратегічний було проаналізовано політику розвитку туризму з метою надання кращих послуг туристам. Тоді захоплювалися методи пошуку найкращих місць для будівництва туристичних комплексів. Практичні процедури цього дослідження змогли показати зв'язок між наданням оптимальне обслуговування туристів та соціально-економічний розвиток туристичних напрямків. Покрокова модель, представлена в цій роботі, полягала в розвитку туризму з акцентом на гостинність у туристичних дестинаціях у процесі містобудування та управління. Ця модель може використовуватися всіма агентами туристичної індустрії та регіонального/міського розвитку акторів у будь-якій точці світу. Ця стаття також є довідковою для студентів-туристів планування та розвитку наук та будівництва туристичних комплексів.

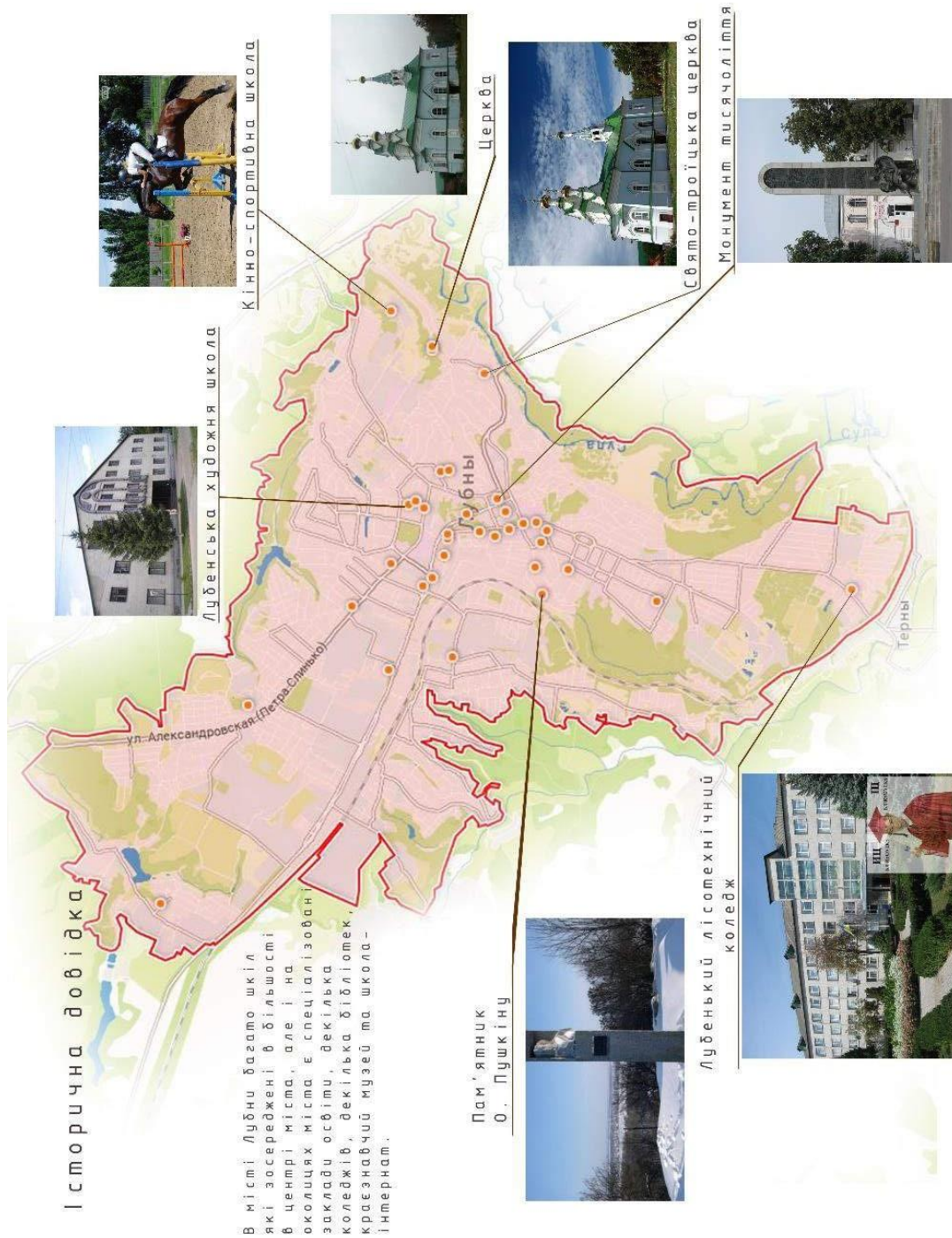
Також міський туризм як новий різний підхід до підвищення добробуту міста є важливим щодо набору цілей соціальної стійкості, що є важливим аспектом у місті. Незважаючи на те, що в різних країнах існували різні міські

проблеми/деградація довкілля, мета підвищити добробут громади через розвиток економіки та водночас із соціальним розвитком за допомогою міського туризму є одним із підходів, який може покращити інші аспекти стійкості. Для досягнення сталого міського туризму в міському контексті необхідно працювати з ринковими умовами, демографічними змінами та політичними викликами та відповідати на них. Незважаючи на величезні проблеми, планування міського туризму може відігравати значну роль у поєднанні державних і приватних дій, спрямованих на досягнення мети сталого розвитку. В останньому обговоренні важливими аспектами, які має забезпечувати міський туризм, є: надання місць туристам для вивчення міста, надання місць, які допомагають туристу стиснути свій досвід міста, привести туриста в стан душі, який відображає їхні бажання. як турист у місті, що дозволяє відвідувачеві спілкуватися з людьми міста в умовах, де потреби та стан розуму як туристів, так і мешканців сумісні; надання можливості туристу краще зрозуміти місто, його людей та його історію; надання можливості туристу відчувати більш особливе відчуття місця, ніж це забезпечує «інтернаціоналізований» центр міста; і забезпечення середовища, де турист має більше свободи для блукання та дослідження.

Ще один ключовий успіх міського планування туристичного міста полягає в тому, щоб запропонувати особливий досвід для туристів, задоволених туристичними об'єктами, не зачіпаючи навколишнє середовище. І навпаки, відмінна якість міста не забезпечує успіху туристичної галузі без належного постачання туристичних компонентів. Ці туристичні об'єкти забезпечують базові потреби туристів, такі як житло, їжа та мобільність, що є ключовим внеском у загальний задовільний та відмінний досвід. На завершення, доступний міський дизайн та планування є ключовою роллю у створенні унікальних товарів для міського туризму, щоб запропонувати людям досвід.

Місто Лубни було засновано і отримало статус міста у 988 р., загальною площею 45.6 км². Місто є адміністративним центром лубенського району. Сьогодні Лубни являється промисловим і культурним центром, з великою кількістю працюючих заводів. Має безліч пам'яток декілька з них показані нижче на рис. 12

Рис. 12. Історична довідка

В аналітичному аналізі м. Лубни враховані деякі фактори, завдяки яким можна побачити потенціал міста як в сфері підприємства так і в сфері туризму та рекреації, з безліччю об'єктів як архітектурної так і міської визначної пам'ятки (рис. 13.)

Рис. 13. Аналітичний аналіз міста

Аналітичний аналіз

У методологічному відношенні комплексна оцінка території регіону повинна враховувати такі групи факторів:

- природні умови і ресурси (рель'єф, ґрунти, ресурси)
- сучасний стан економічного розвитку (житловий фонд, система культурно-побутового обслуговування, інженерні та транспортні інфраструктури)
- екологічні умови (рівень забрудненості повітря, наявність електромагнітних хвиль, шум)
- архітектурно-естетичні умови (наявність заповідників, пам'яток архітектури і містобудування)

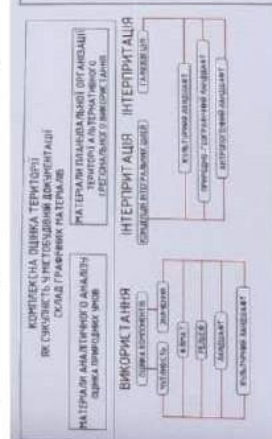

Рис. 1.1. Лубни: промисловий потенціал за шкільної обов'язковості в відсотках до загальної кількості

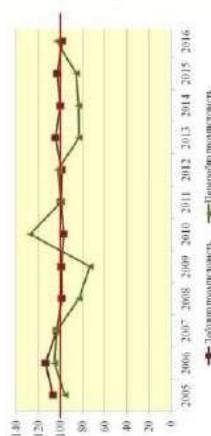

Рис. 2.1. Обсяги виїзду в сільські райони та міські райони міста Лубни

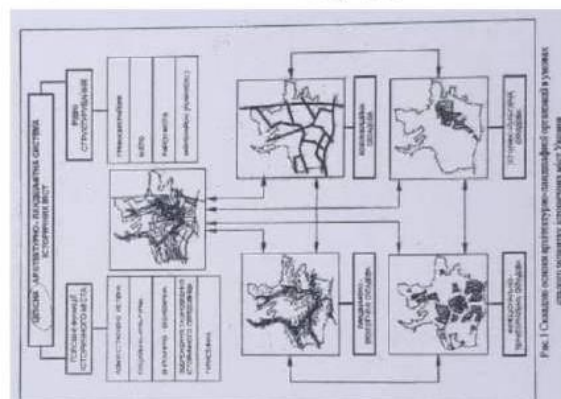
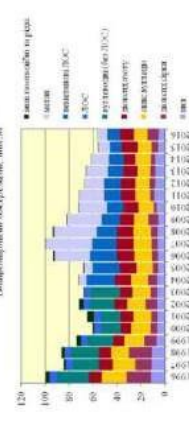
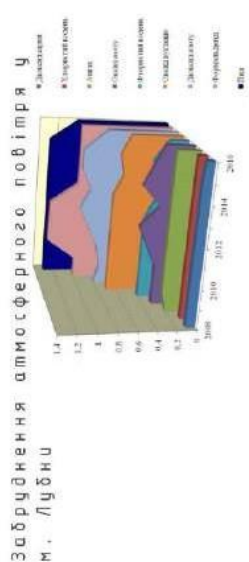

Рис. 1. Система оцінки архітектурно-ландшафтної організації умов

Територія міста Лубни в системі розселення на різних ієрархічних рівнях забезпечена сприятливими умовами для просторової ландшафтної організації міста. Місто має можливість в розвиненіших потенціалів:

- Культурно-архітектурний
- Ландшафтний
- Транспортний
- Туристичний

Культурний ландшафт це система яка включає в себе природні, технічні та соціально-культурні явища. На рис. 14 зображена система показників, характеризуюча міський ландшафт, та принципи міських планувальних структур.

Рис. 14. Культурний ландшафт

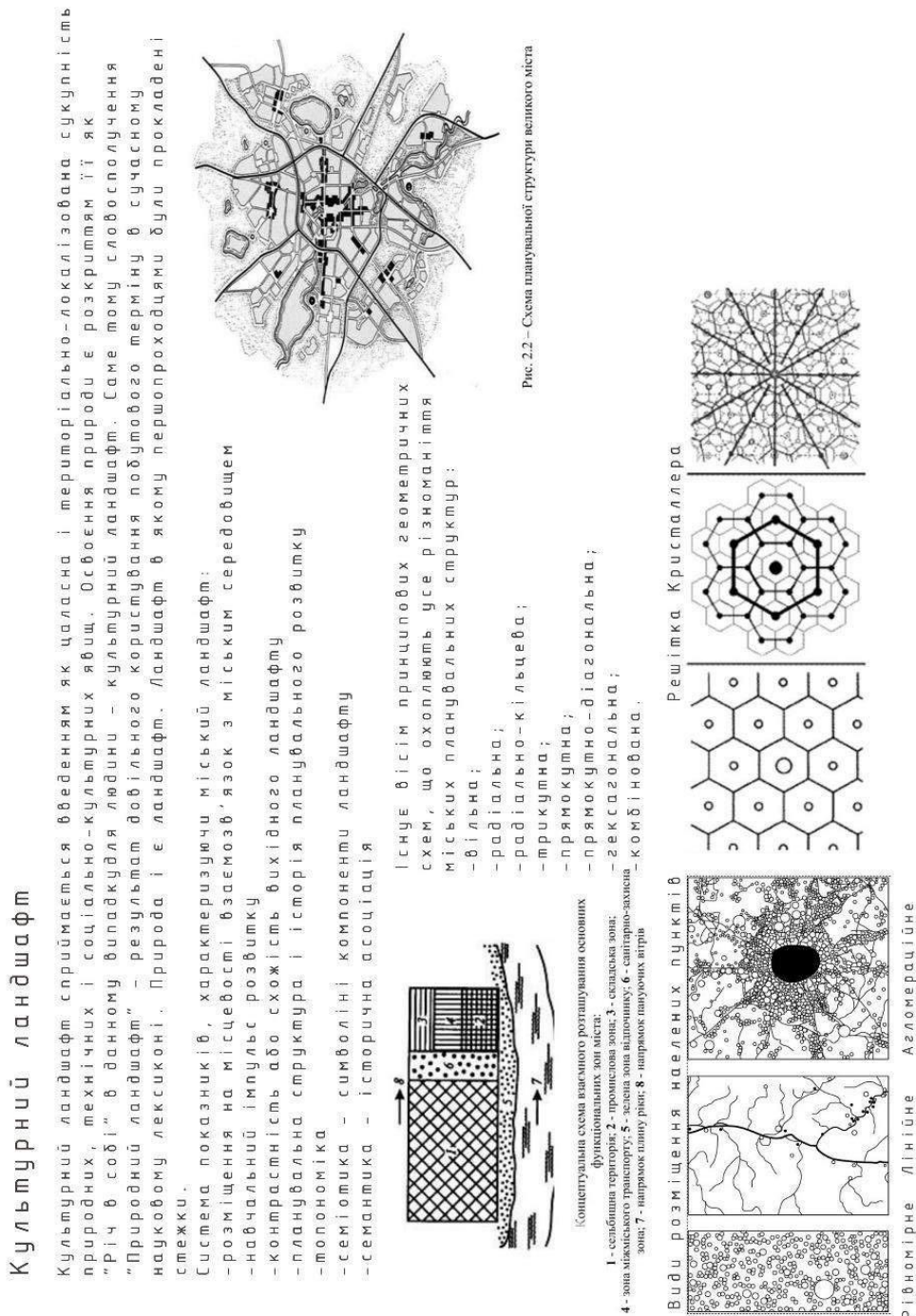

Рис. 2.2 – Схема планувальної структури великого міста

Містобудівний потенціал з урахуванням агрокліматичних факторів, ґрунтів, клімату, та розміщення міста на території України (рис. 15)

Рис. 15 Містобудівний потенціал.

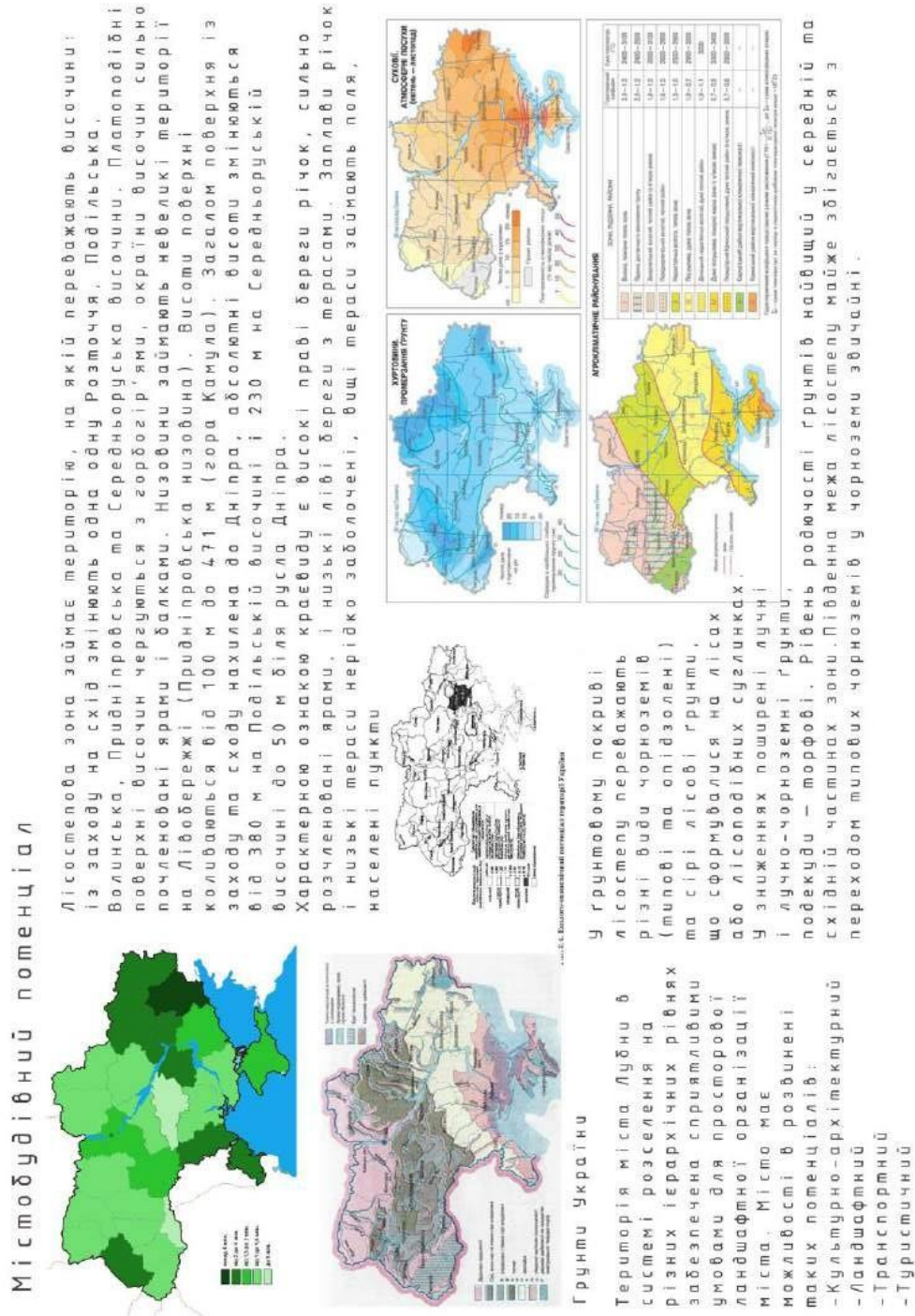

Рис. 16. Оцінка функціонально-планувальної структури м. Лубни.

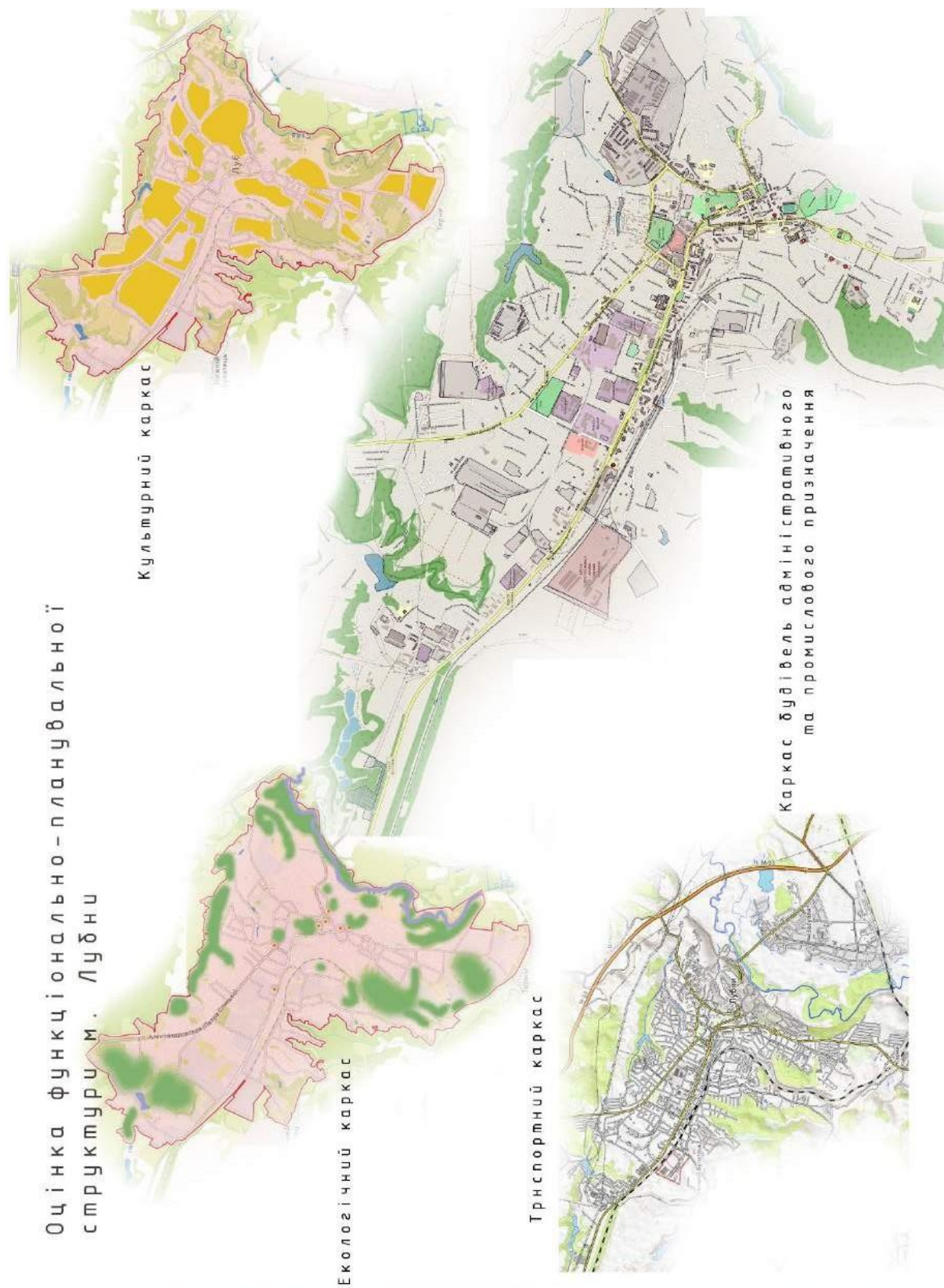

Рис. 17. Теоретична модель організації культурного ландшафту в історичному місті.

Теоретична модель організації культурного ландшафту в історичному місті

У 20-х роках ХХ ст. у німецькій географії сформувалась своя школа культурного ландшафту. У її вишквіт створив О. Шюттер, якому вдалося об'єднати хорологічні ідеї А. Геттнера з антропоцентризмом французької географії людини (Е. Реклю, П. Відаль де ла Блаш). З тих пір в Західній Європі, насамперед у Німеччині та Франції, вивчення і проектування культурного ландшафту набуває виключне значення.

Омже, головні особливості культурного ландшафту виражаються в наступному:

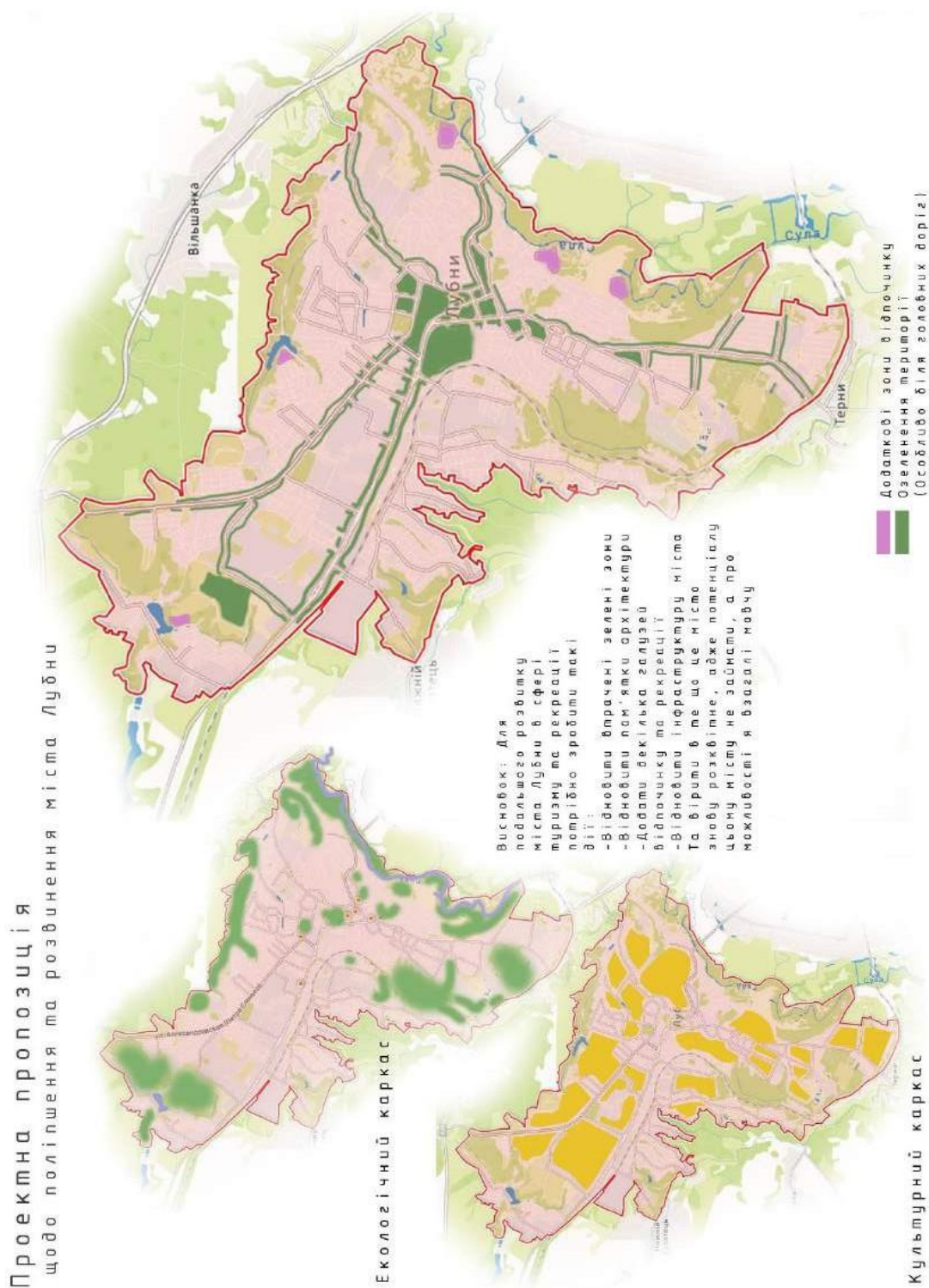
- а) гармонізація природної, соціальної та виробничої підсистем;
- б) оптимальне і сталі функціонування;
- в) мінімізація деструктивних процесів;
- г) здоров'я, екологічно сприятливе середовище існування;
- д) наявність постійного моніторингу;
- е) антропогенне регулювання, охорона та догляд;
- ж) високе художнє гідність пейзажного образу;
- з) функціональне зонування та функціональна поляризація.

Проаналізувавши існуючу систему туристських маршрутів по території парку, виділимо кілька основних маршрутів, які по своїй суті з певними допущеннями можуть називатися еколого-культурними.

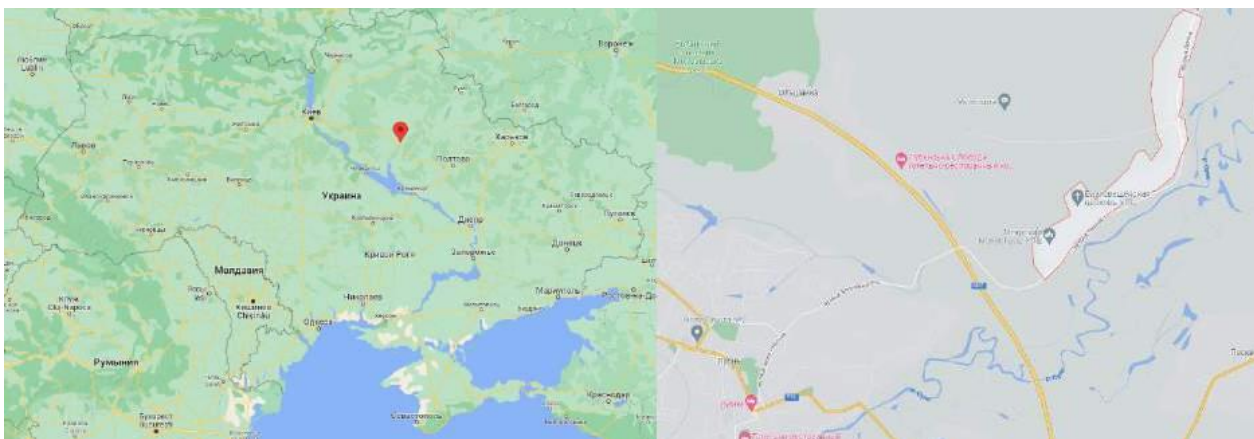
Перелік таких туристських маршрутів виглядає наступним чином:

1. «Скарби реліктової Русі» (Архангельськ – Плесецьк – Кенозеро – Плесецьк – Архангельськ).
2. «Північний екватор» (Архангельськ – Нуандома – Каргополя – Морськихинская – Нуандома – Архангельськ).
3. «Відпочинок в Кенозерском національному парку» (Нуандома – Каргополя – Кенозерський національний парк – Каргополя – Нуандома).
4. «Транскенозерська стежка» (Нуандома – Каргополя – Кенозерський національний парк – Плесецьк).
5. «Каргопольське намісто» (Нуандома – Каргополя – Кенозерський національний парк – Каргополя – Нуандома).
6. «Країна Кенозерья» (Нуандома – Каргополя – Кенозерський національний парк – Каргополя – Нуандома).
7. «Реліктова Русь» (Плесецьк – Кенозерський національний парк – Плесецьк).
8. «Каргополя – Кенозерський національний парк» (Нуандома – Каргополя – Кенозерський національний парк – Каргополя – Нуандома).

Рис. 18. Проектна пропозиція.

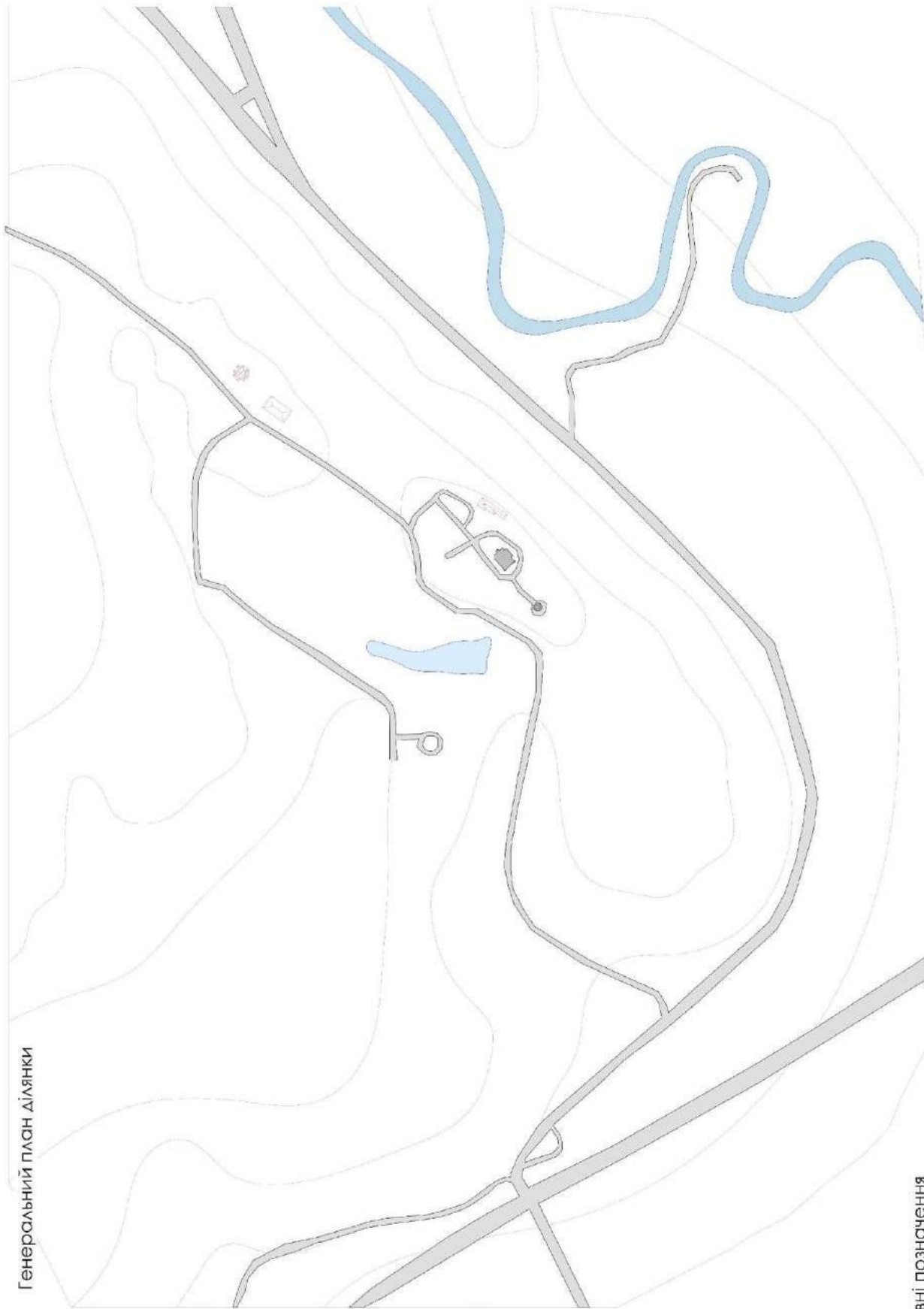

Село Мгарь, полтавського району, знаходиться на пагорбі біля автомагістралі Київ – Харків, в 3 кілометрах у північно-східному напрямку. Населення

складає близько 500 людей. Головним об'єктом архітектури у Мгарі являється Мгарський монастир який був заснований в 1619 році.

Генеральний план ділянки

Умовні позначення

- дорога
- р. Сула
- озеро
- дзвіниця
- Мгарський монастир
- Благовіщенська церква

Схема рель'єфу по висотам

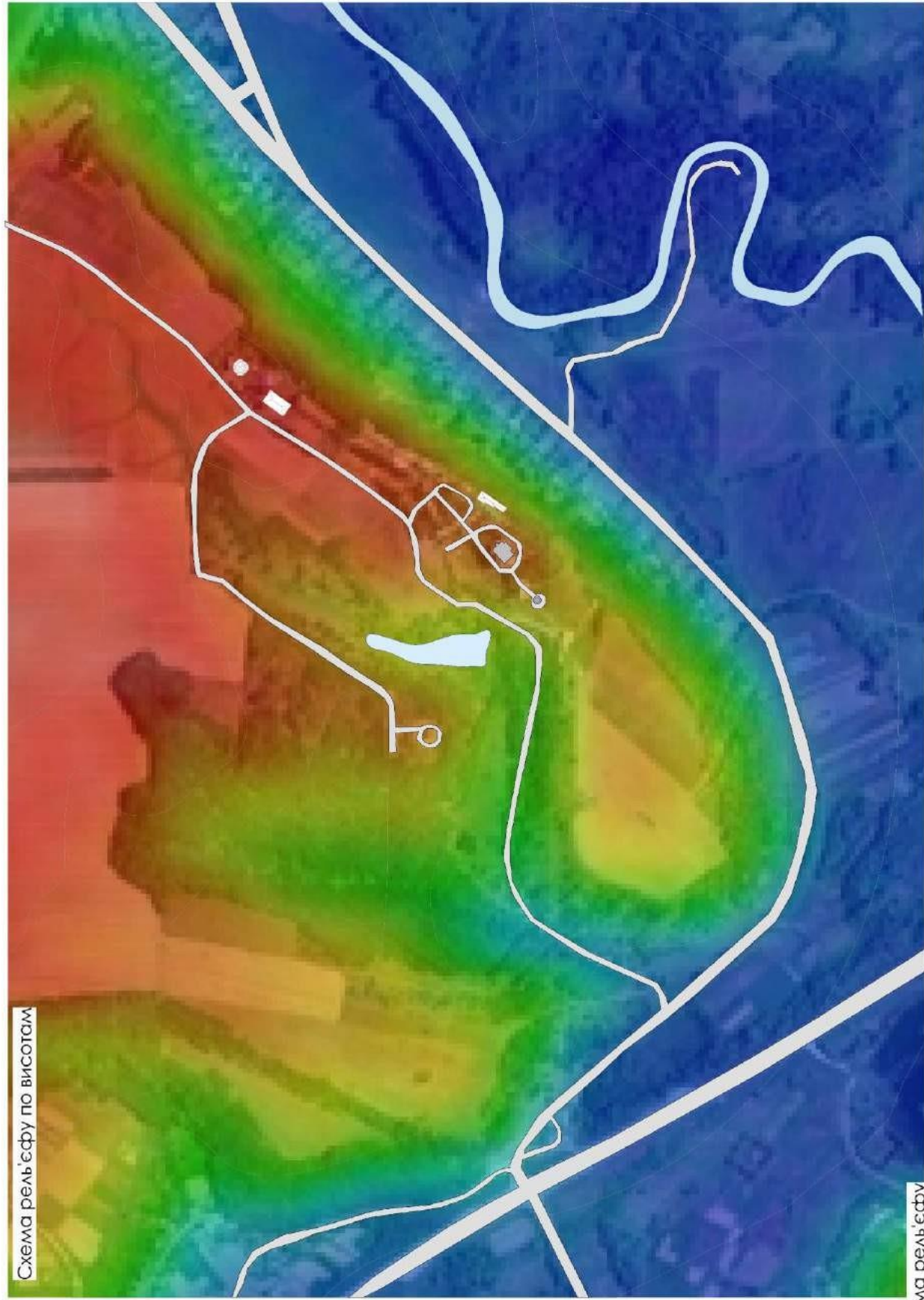

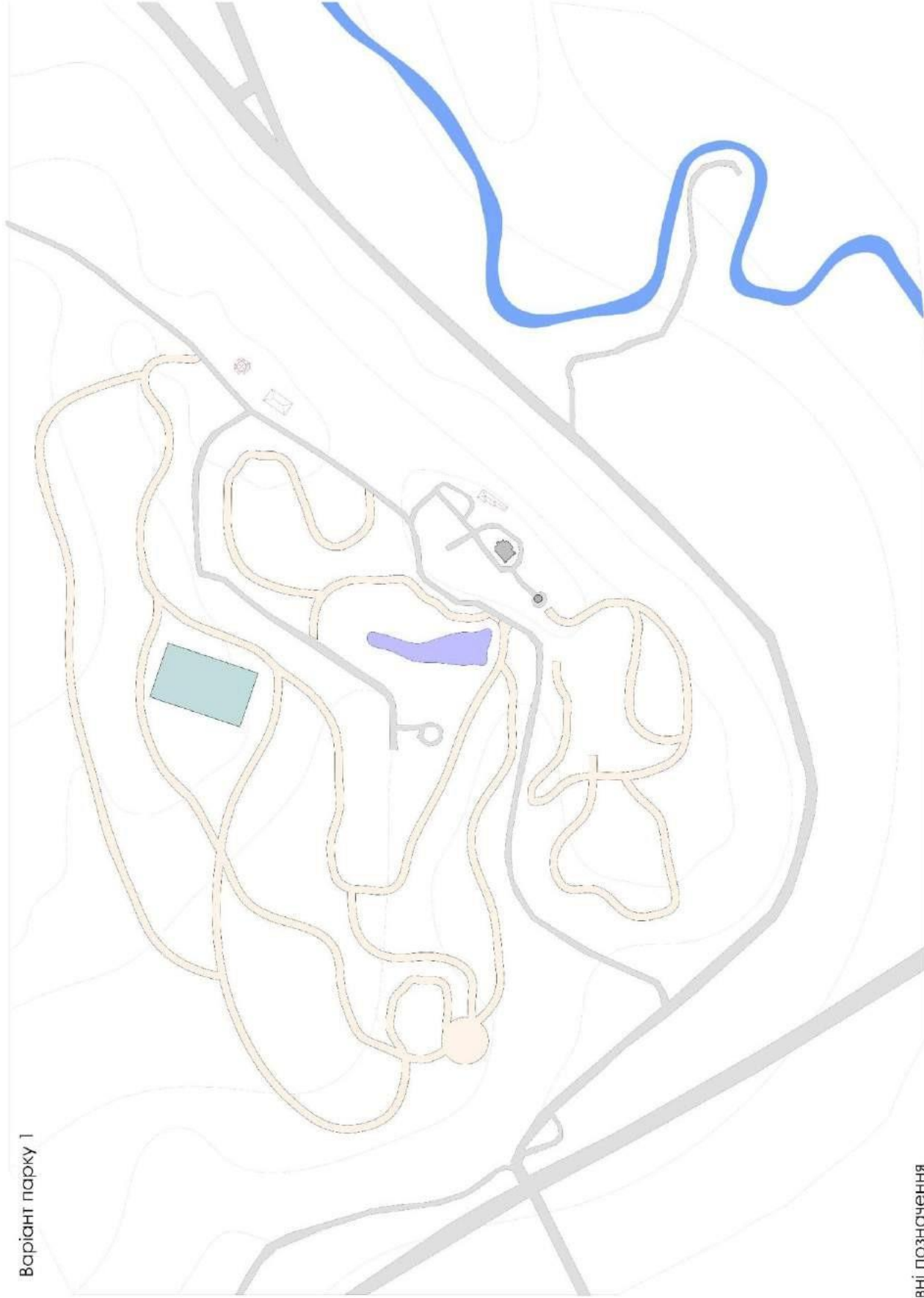
Схема рель'єфу

Нижня точка 80м (над р.м.)

Сама висока зона точка 150м (над р. м.)

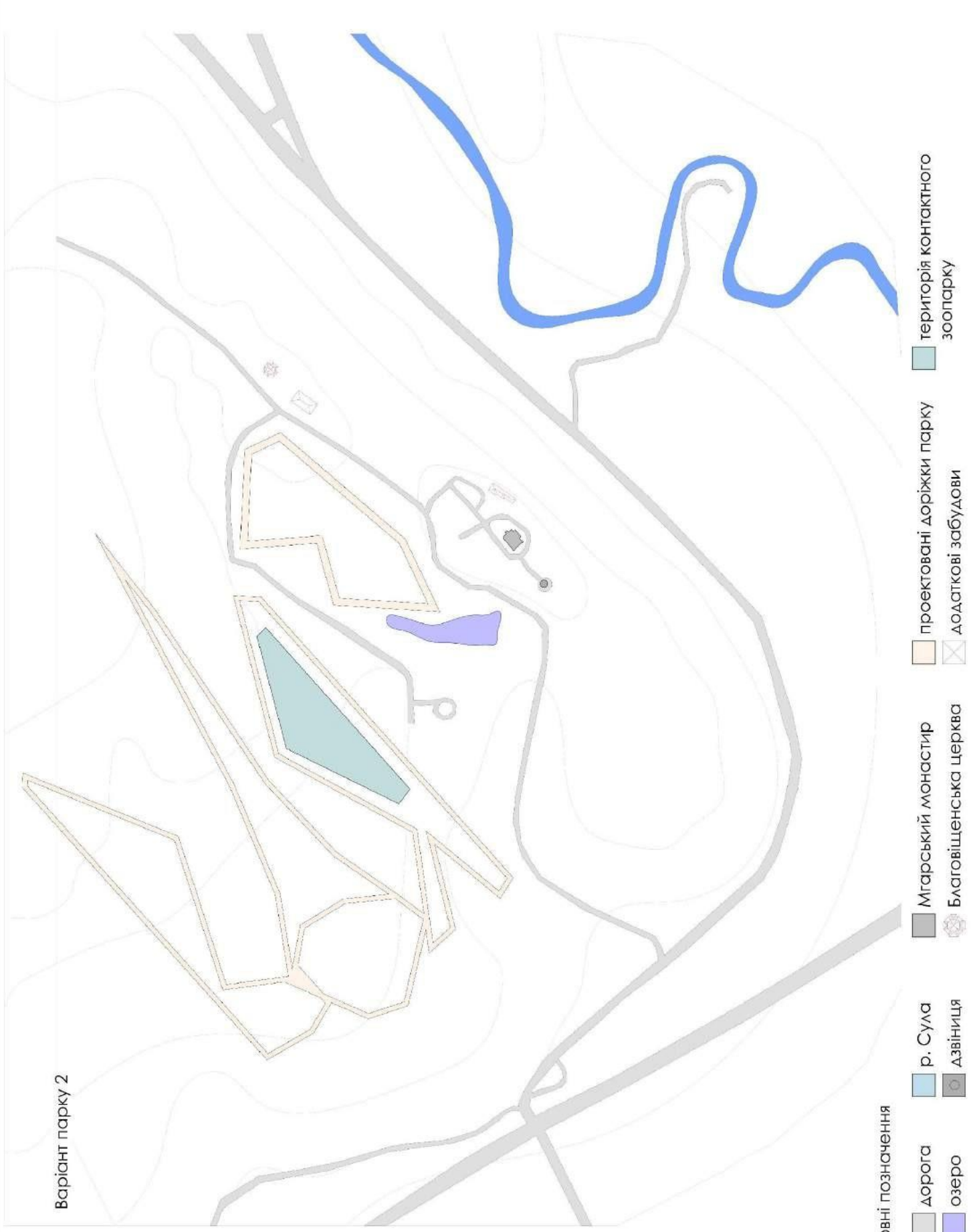
Варіант парку 1

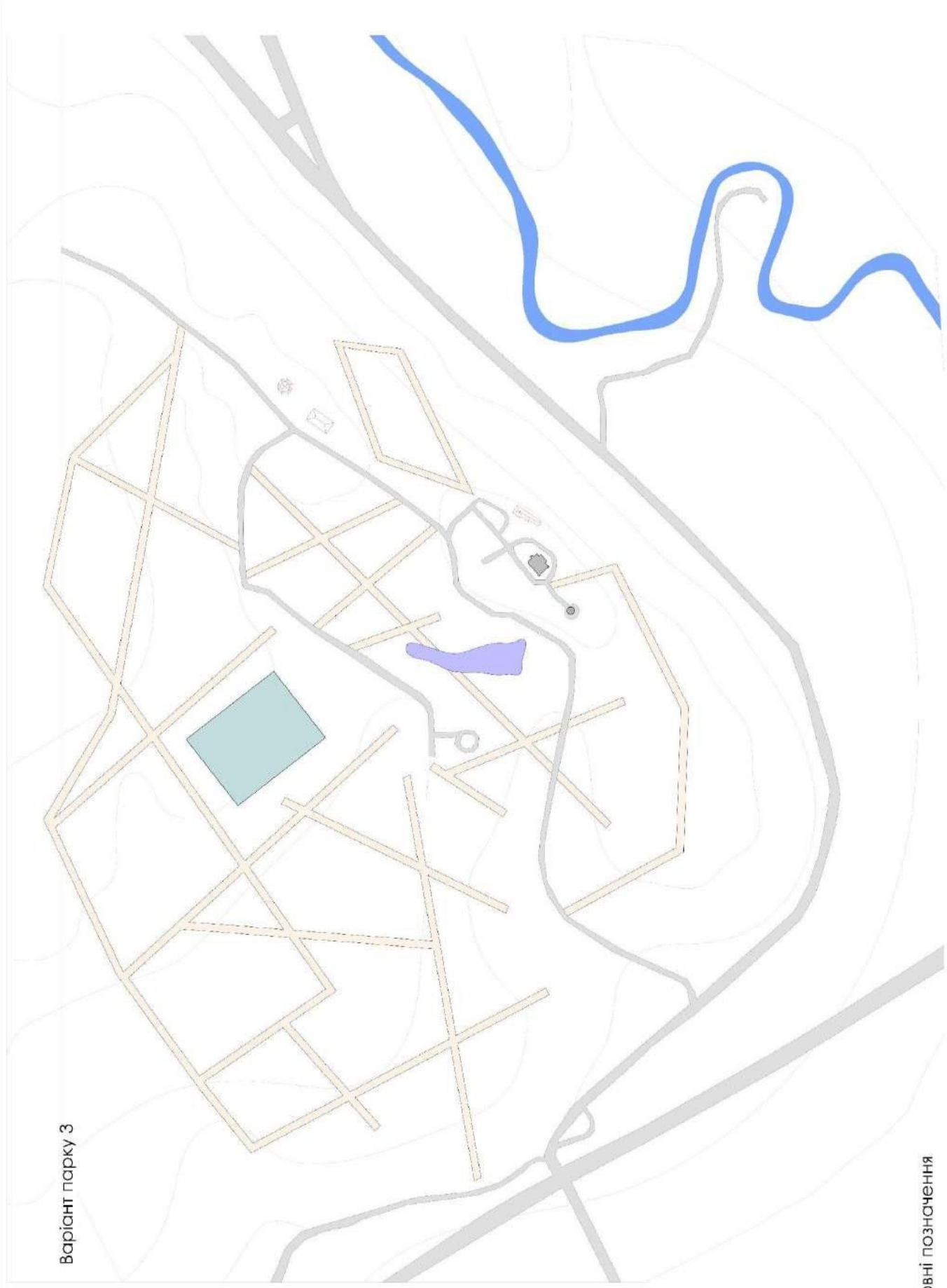
Умовні позначення

- дорога
- р. Сула
- озеро
- Мгарський монастир
- Благовіщенська церква
- територія контактного зоопарку
- проектовані доріжки парку
- додаткові забудови

Варіант парку 2

Варіант парку 3

Умовні позначення

- дорога
- р. Сула
- озеро
- Мгарський монастир
- Благовіщенська церква
- дзвіниця
- проектовані доріжки парку
- додаткові забудови
- територія контактного зоопарку

Розділ IV
Цивільний захист.

Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата	Принципи формування курортно-туристичних систем малих міст на прикладі м. Лубни	
Виконав		Даценко О.С.					
Консультант		Стефанович І.С.					
Керівник							

Зміст

Вступ

Розділ 1. Коротка характеристика об'єкту проектування

1.1. Характеристика району в якому проектується об'єкт

1.2. Характеристика об'єкту проектування

Розділ 2. Обґрунтування та прийняття рішень з питань Цивільного захисту

2.1. Аналіз потенційно небезпечних об'єктів в районі проектування;

2.2. Можлива надзвичайна ситуація

Розділ 3. Розрахунок заходів Цивільного захисту на об'єкті, що проектується

3.1. Розрахунок заходу Цивільного захисту

3.2. План евакуації населення

3.3. Графічна частина

3.4. Висновки

Список використаної літератури

ВСТУП

Кодекс цивільного захисту України регулює відносини, пов'язані із захистом населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій, реагуванням на них, функціонуванням єдиної державної системи цивільного захисту, та визначає повноваження органів державної влади,

Цивільний захист України - це державна система органів управління, сил і засобів, для організації та забезпечення захисту населення від наслідків надзвичайних ситуацій техногенного, екологічного, природного та воєнного характеру.

Надзвичайна ситуація (НС) – це порушення умов життя на певній території, що спричинена аварією небезпечного природного явища, катастрофи, стихійного або іншого лиха, що призвели або можуть призвести до загибелі людей і матеріальних втрат.

Загальні ознаки надзвичайних ситуацій є:

- Наявність або загроза загибелі людей;
- Істотне погіршення стану довкілля;
- Матеріальні збитки;
- Суттєві погіршення умов життєдіяльності населення.

За масштабом поширення з урахуванням тяжких наслідків НС можуть бути:

Загальнодержавного рівня - розвивається на території двох та більше областей, або загрожує транскордонним перенесенням, а також у разі, коли для її ліквідації необхідні матеріали і технічні ресурси в обсягах, що перевищують власні можливості окремої області;

Регіонального рівня - яка розвивається на території двох або більше адміністративних районів або загрожує перенесенням на територію суміжної області, а також у разі, коли для її ліквідації необхідні матеріальні і технічні

ресурси в обсягах, що перевищують власні можливості окремого району, але не менше 1 % обсягів видатків відповідного бюджету;

Місцевого рівня - виходить за межі потенційно-небезпечного об'єкта, загрожує поширенням самої ситуації або її вторинних наслідків на довкілля, сусідні населені пункти, інженерні споруди. До місцевого рівня також належать всі надзвичайні ситуації, які виникають на об'єктах житлово-комунальної сфери та інших, що не входять до затверджених переліків потенційно-небезпечних об'єктів;

Об'єктового рівня - не підпадає під зазначені вище визначення, тобто така, що розгортається на території об'єкта або на самому об'єкті, її наслідки не виходять за межі об'єкта або його санітарно-захисної зони.

Від 24 березня 2004 р. постанова «Про затвердження Порядку класифікації надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру за їх рівнями» не передбачено класифікації надзвичайних ситуацій за джерелами їх виникнення. За характером походження подій, що зумовлюють виникнення НС на території України, виділяють такі види подій:

- надзвичайні ситуації техногенного характеру — наслідок транспортних аварій (катастроф), пожеж, неспровокованих вибухів або їх загрози, тощо;
- НС природного характеру — небезпечні геологічні, метеорологічні, гідрологічні, морські та прісноводних явищ, деградації ґрунтів чи надр, природних пожеж, змін стану повітряного басейну, тощо;
- НС військового характеру - пов'язані з наслідками застосування зброї масового ураження або звичайних засобів ураження, під час яких виникають вторинні фактори ураження населення внаслідок зруйнування атомних і гідроелектричних станцій,
- НС соціально-політичного характеру – пов'язані з незаконними діями терористичної та антиконституційної тенденції: здійснення або реальна загроза терористичного акту, атаку або напад, викрадення або знищення

суден, встановлення вибухового пристроїв у громадських місцях, викрадення зброї.

За швидкістю і раптовістю протікання НС класифікують на:

- Раптові (вибухи, землетруси, транспортні аварії та катастрофи);
- НС, які швидко поширюються (аварії з викидом СДОР, утворення хвиль прориву на гідрологічних спорудах, пожежі, тощо);
- НС, які поширюються з помірною швидкістю (аварії з викидом радіоактивних речовин, аварії на комунально-енергетичних мережах);
- НС, яка повільно поширюється (посухи, епідемія, екологічно небезпечні явища);

Основним завданням єдиної державної системи ЦЗ є:

- збирання та аналітичне опрацювання інформації про НС;
- створення, збереження і раціональне використання матеріальних ресурсів, необхідних для запобігання НС;;
- своєчасне достовірне інформування про обстановку, яка складається, та заходи, що вживаються для запобігання НС та подолання їх наслідків;
- захист населення і територій від надзвичайної ситуації, в разі потреби надати невідкладну психологічну, медичну та іншу допомогу потерпілим;
- надання з використанням засобів ЦЗ оперативної допомоги населенню в разі виникнення несприятливих побутових або нестандартних ситуацій;
- прогнозування та оцінка соціально-економічних наслідків надзвичайних ситуацій, визначення на основі прогнозу потреби в силах, засобах. матеріал. та фінансових ресурсів;
- проведення невідкладних та рятувальних робіт із ліквідації наслідків НС, організація життєзабезпечення постраждалого населення;
- контроль та нагляд у сфері ЦЗ;

1.2 Характеристика об'єкту проектування

Це місто було обране не просто так для курортно-туристичного потенціалу. Його місцезнаходження з гарною інфраструктура, завдяки якій можливість знаходження міста, та подальшого відвідування, набагато зростає – а це означає що більше потенційних послуг можна отримати і тим самим покращити економіку міста. При появі якоїсь надзвичайної ситуації є час скористатись однією з трьох головних доріг, та безліччю другорядних, які в свій час можуть допомогти великій кількості людей. На кінець 2021 року в місті налічували близько 45000 людей, не враховуючи приїжджих. Також через місто проходить залізничний шлях, який сполучає Полтаву та Київ.

Розділ 2. Обґрунтування та прийняття рішень з питань Цивільного захисту

2.1. Аналіз потенційно небезпечних об'єктів в районі проектування.

Як я вже казав вище, місто оточене з усіх сторін лісами, не беручи до уваги приміські парки, дендропарк, та озеленення самих вулиць, які в свою чергу дуже добре горять, також є ймовірність затоплення частини міста з річки Сула, але це найменш імовірно. Тому візьмемо до уваги найбільш небезпечну НС – пожежа.

2.2. Можлива надзвичайна ситуація на ділянці.

Пожежа — неконтрольований процес горіння, що супроводжується знищенням матеріальних цінностей і створює небезпеку для життя людей. Вторинними наслідками пожеж можуть бути вибухи і витoki отруйних або забруднюючих речовин у навколишнє середовище; крім того, великих збитків приміщенням і предметам, яких не торкнувся вогонь, може завдати застосовувана для гасіння пожежі вода. Наслідки пожеж і вибухів обумовлені дією їх вражаючих факторів. Основними вражаючими факторами пожежі є безпосередня дія вогню на палаючий предмет (горіння) і дистанційний вплив на предмети й об'єкти високих температур за рахунок випромінювання.

В результаті відбувається згоряння предметів і об'єктів, їх обвуглювання, руйнування, вихід з ладу. Знищуються всі елементи будинків і конструкцій, виконані зі спалимих матеріалів, дія високих температур викликає перепалювання, деформацію й падіння металевих ферм, балок перекриттів та інших конструктивних деталей споруд. Цегляні стіни і стовпи деформуються. У кладці із силікатної цегли при тривалому нагріванні до 500—600°C спостерігається покриття цегли тріщинами і руйнування матеріалу.

При пожежах цілком або частково знищуються чи виходять з ладу технологічне устаткування і транспортні засоби. Гинуть домашні і сільськогосподарські тварини. Гинуть чи одержують опіки різних ступенів люди.

Руйнування будівельних конструкцій відбувається внаслідок втрати ними несучої здатності під впливом високих температур та вибухів. При цьому люди можуть одержати значні механічні травми, опинитися під уламками завалених конструкцій. До того ж, евакуація може бути просто неможливою, внаслідок завалів евакуаційних виходів та руйнування шляхів евакуації.

Лісова пожежа — стихійне, некероване поширення вогню по лісових площах.

Лісові пожежі поділяють на низові, верхові, підземні. За інтенсивністю горіння лісові пожежі поділяються на слабкі, середні, сильні.

Типи лісових пожеж:

- Лісові низові пожежі - характеризуються горінням сухого трав'яного покриву
- Лісові верхові пожежі - розвиваються, як правило, з низових і характеризуються горінням крон дерев.
- Підземні (грунтові) пожежі - в лісі найчастіше пов'язані із загорянням торфу, яке стає можливим в результаті осушення боліт. Поширюються зі швидкістю до 1 км на добу.

Поведінка при лісовій пожежі:

- остерігатися високої температури, задимленості і загазованості, вибухів, падіння дерев і будівель, провалів у прогорілий ґрунт
- не входити в зону задимлення, якщо видимість менше 10 м
- перед тим, як увійти в палаюче приміщення, — накритися з головою вологим простирадлом, плащем, шматком тканини
- двері в задимлене приміщення відчиняти обережно, щоб запобігти спалаху полум'я від швидкого притоку свіжого повітря
- в дуже задимленому приміщенні слід плазувати
- для захисту від чадного газу — дихати крізь вологу тканину
- якщо на людині загорівся одяг, — лягти на землю та збити полум'я
- на людину в палаючому одязі накинути пальто, плащ, будь-яке простирадло і щільно притиснути
- при гасінні пожежі використати вогнегасники, воду, пісок, землю, простирадла, — всі доступні засоби
- виходити з зони пожежі слід проти вітру, тобто «на вітер»
- використовувати гілля листяних дерев (берези, ліщини); гілками збивати полум'я по краю пожежі, за допомогою лопат засипати його ґрунтом

Розділ 3. Розрахунок заходів Цивільного захисту на об'єкті, що проектується

3.1. Розрахунок заходу Цивільного захисту

Евакуація— процес виведення населення і життєважливих ресурсів першої необхідності з території можливої загрози від катастрофи чи воєнного конфлікту. При надзвичайних обставинах залучають всі види транспорту і проводиться евакуація населення. Не залежно від місце розташування небезпечної зони, евакуюють всіх людей, які знаходяться у небезпечних місцях. Таким чином, проводяться всі можливі заходи від загроз для життя населення.

В залежності від умов надзвичайної ситуації і кількості населення, можуть бути виділені такі варіанти евакуації населення:

- часткова евакуація - завчасне вивезення до початку загальних евакуаційних заходів, без порушення графіків роботи транспорту, населення, що не зайняте у виробництві і сфері обслуговування;
- загальна евакуація - організований вивіз усіма видами наявного транспорту і вихід пішим порядком населення з міст і населених пунктів і розміщення його в безпечній зоні;
- розосередження - організований вивіз з категорійних міст і розміщення в безпечній зоні робітників і службовців організацій, які продовжують виробничу діяльність у воєнний час;
- тимчасова евакуація - евакуація населення з небезпечних зон в безпечні місця при загрозі та виникненні надзвичайної ситуації природного і техногенного характеру.

Проведенням евакуаційних заходів займаються органи управління вільного захисту, керівники домоуправлінь і житлово-експлуатаційних органів, а також міські й районні евакуаційні комісії.

Дії при виїзді, яких повинні дотримуватись люди при заходах евакуації:

- скласти необхідні речі;
- мати засоби індивідуального захисту ;
- підготувати медикаменти;
- зібрати продукти;
- мати при собі документи і гроші;
- у будинку, квартирі зняти фіранки з вікон;
- прибрати предмети і речовини, які можуть легко спалахнути.

Вивезення населення можливо залізничним, авто-, водним транспортом, вантажними суднами, товарними вагонами, вантажними автомобілями та автопричепами.

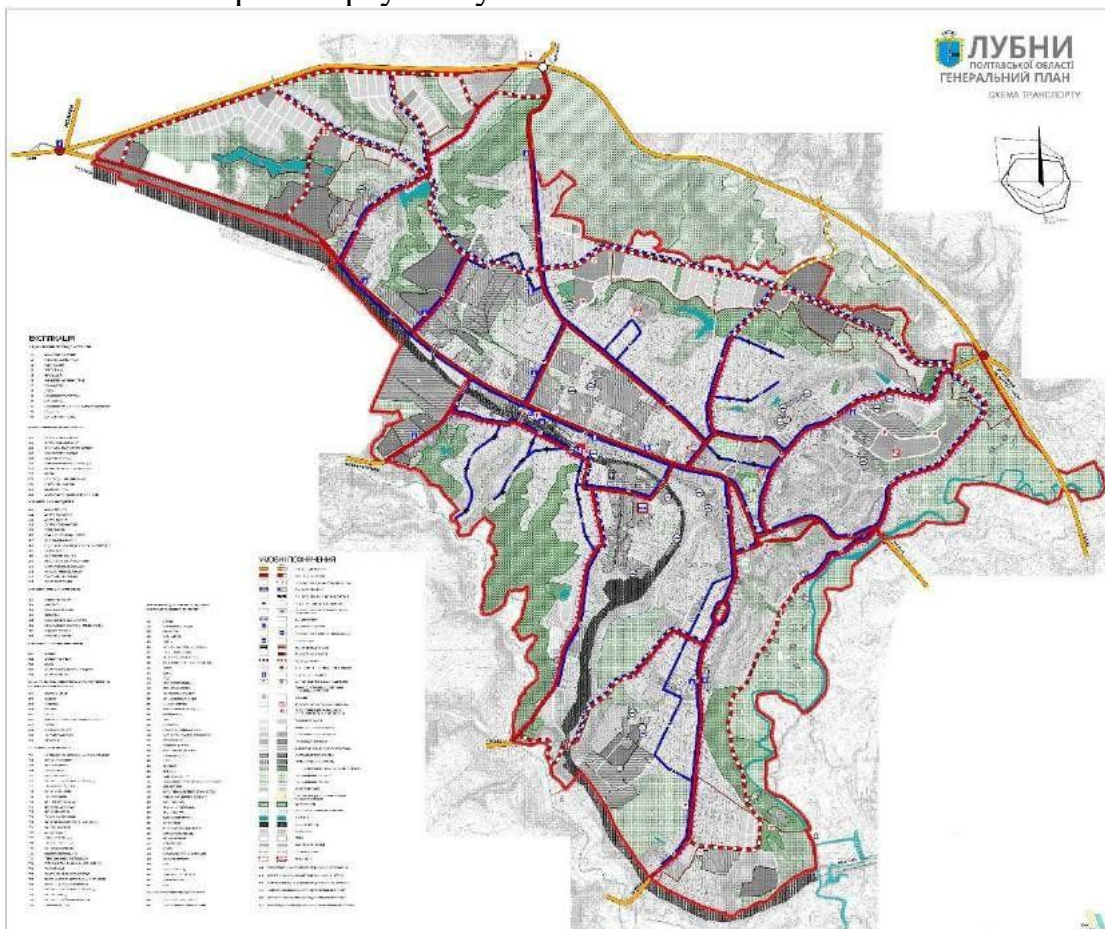
3.2 План евакуації населення.

Шлях евакуації – це ділянка руху людей до виходу з приміщення чи будівлі. Евакуаційними приміщеннями є виходи чи шляхи, що ведуть на територію об'єкта. З міста можна виїхати трьома способами:

- власним транспортом через одну з трьох головних доріг, які виходять на автомагістраль до Києва та Харкова, і міжсільські дороги, які сполучаються між собою;
- залізничним шляхом в сторону Києва та Полтави – Харкова;
- та за допомогою автобусів які займаються як перевезенням в села поблизу так і в великі міста наприклад Київ, Харків, Полтава.

3.3 Графічна частина

Рис. 4 Схема транспорту м. Лубни.

Кожною головною дорогою можна виїхати з міста, під час НС, в сторону Києва, Харкова, Полтави.

Найкоротший путь з центра міста займає 4.4 км. до головної дороги поблизу можна висаджувати людей в с. Мгарь, а найкоротший путь до населеного пункту 4.3 км. – Засуля.

Піша евакуація може бути небезпечною, зважаючи на швидкість руху людини 4-5 км/год., а тим паче що в місті багато людей похилого віку. Тому найоптимальнішим з варіантів евакуації буде автомобільна, на власному чи міському транспорті.

Рис. 5 План евакуації до с. Засуля

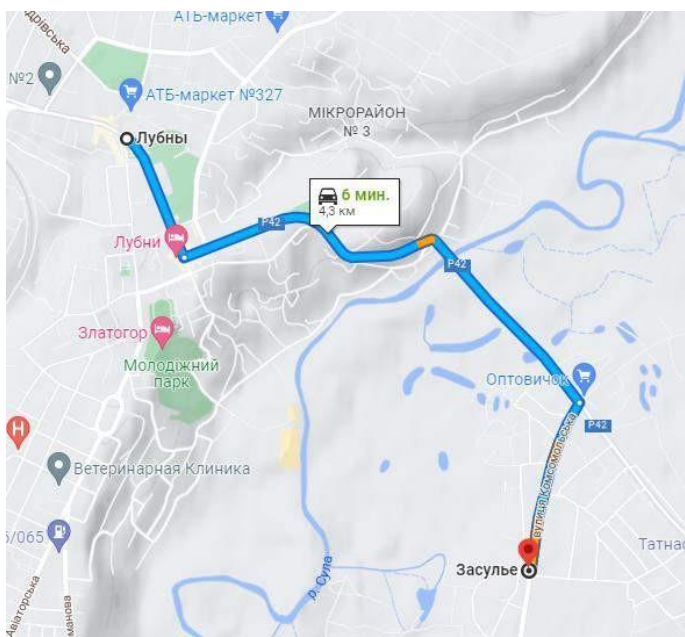
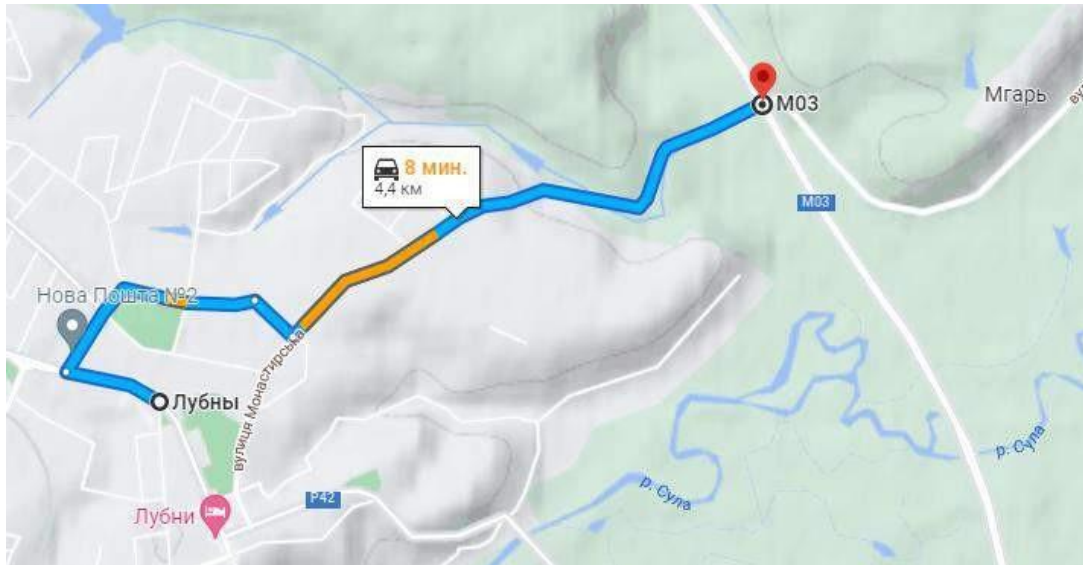

Рис. 6 План евакуації до найближчої траси М03

Евакуація автобусним транспортом. Автобус типу Богдан А096 вміщує 26 сидячих місць (повна місткість 43 особи). Якщо проводити евакуацію тільки автобусним транспортом, то знадобиться щонайменше 100 автобуси, але якщо взяти в рахунок в місті буде менше осіб під час пожежі аніж 45000 то потрібно буде менша кількість автобусів. Також вагомим аргументом для кількості автобусів слугуватиме місцезнаходження займання пожежі.

Висновок.

Надзвичайною ситуацією в місті Лубни може стати пожежа, як в свою чергу може взяти усе місто в кільце, тому потрібно якомога найкраще пропрацювати момент евакуації населення та ліквідування пожежі. При виникненні пожежі є безліч шляхів для евакуації, при евакуації 45000 людей знадобиться багато часу, пожежна служба в самому місті та близьких населених пунктів дасть його, для вивезення якомога більшої кількості людей безліччю шляхів, до прилеглих сіл, або ж до магістралі. Основним і найшвидшим способом евакуації є автомобільний та автобусний. Найшвидший спосіб виїхати з кільця є напрямком в який зображений на рис.6.

Список використаних джерел

1. Буйленко В. Ф. Туризм. — Ростов н/Д.: Феникс, 2008. — 411 с.
2. Оздоровчо-рекреаційні технології : навч. посіб. / [авт. кол.: Л.Я. Чеховська, О.М. Жданова, І.Б. Грибовська та ін.]. — Львів : ЛДУФК, 2019. — 220 с.
1. Алексеєва Ю. В. Державне регулювання розвитку туристичної галузі України в контексті досвіду Франції: автореф. дис.....канд. наук з держ. упр.: спец. 25.00.02 / ОРІДУ НАДУ. Одеса, 2005. 20 с.
2. Статистика: Япония – Международные расходы на туризм. URL: <https://knoema.ru/atlas/> Япония/Расходы-на-туризм
3. Japan Association of Travel Agents (JATA). URL: <https://www.unwto.org/affiliate-memberorganization/41875>
6. Туристична політика зарубіжних країн [Підручник] / за ред. А. Ю. Парфіненка. Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2015. 220 с.
7. ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування та забудова територій» URL: <https://dreamdim.ua/wp-content/uploads/2019/07/DBN-B22-12-2019.pdf> - 51 с
8. 5 Sterne Wellnesshotel Südtirol – Preidlhof <https://www.preidlhof.com>
9. COMO CASTELLO DEL NERO <https://www.comohotels.com/en/castellodelnero>
10. Аманети (Японія) <https://www.aman.com/>
11. Державні санітарні правила розміщення, улаштування та експлуатації оздоровчих закладів № 172 від 19.06.1996р. <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/z0378-96#Text>
12. Berghauer S. A határmentiség és a turizmus sajátos összefüggései Kárpátalja magyarlakta területein. // Tér és Társadalom / Space and Society – 2011, 25/4. – С. 148-163.
13. Berghauer S. A turizmus, mint kitörési pont Kárpátalján (?) (Értékek,

remények, lehetőségek Ukrajna legnyugatibb megyéjében). // PhD-értekezés. Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Kar, Földtudományok Doktori Iskola. – 2012. – С. 213.

14. Sass E. A kárpátaljai Beregvidék falusi turizmusának helyzete és fejlődési lehetőségei // PhD-értekezés. Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Kar, Földtudományok Doktori Iskola. – 2019. – С. 206.

15. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua.

16. https://www.researchgate.net/publication/346410370_Planning_and_Design_Techniques_of_Tourism_Complexes_in_the_Process_of_the_City's_Master_Planning

17. Конституція України. Основний закон. - К., 1996.

18. Кодекс цивільного захисту України – К., від 02.10 2012 року, № 5403 - VI.

19. Закон України від 19.11.1992 року № 2801 - X11, Основи законодавства України про охорону здоров'я.

20. Постанова Кабінету Міністрів України «Про єдину державну систему запобігання і реагування на надзвичайні ситуації техногенного та природного характеру». - Київ, 03.08.1998. - №1198.

21. ДСТУ БА. 2.2.-7:2010. Проектування. Розділ інженерно технічних заходів цивільного захисту (цивільної оборони) у складі проектної документації об'єктів. Київ - Мінрегіонбуд. Україна, - 2010.

22. ДБН В. 1.1. - 7:2016. Пожежна безпека об'єктів будівництва. Загальні вимоги.

23. ДБН 97 Державні будівельні норми України Київ, Держ. Стандарт 1999.

24. ДБН А.3.1 - 9 - 2000. Прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом захисних споруд цивільної оборони та їх утримання, управління, організація і технологія. Київ.: НДІБВ - 2000.
25. Безпека життєдіяльності. О.І. Запорожец, Б.Д. Халмурадов, В.І. Примаченко та ін. - К.: Центр учбової літератури, 2013. - 448 с.
26. Захист населення і територій від надзвичайних ситуацій. Посібник/О.М. Євдін та ін. - Т.1. Техногенна та природна небезпека, Т.3. Інженерно-технічні заходи цивільного захисту (цивільної оборони) та містобудування - К.: КІМ, 2007, 2008 - 636 с., 152 с.
27. Атаманюк В.Г., Ширшев Л.Г., Акимов Л.И. Гражданская оборона М. Висшая школа., 1986.
28. Ковжога С.О., Тузіков С.А., та ін. Цивільний захист і охорона праці в галузі. Підручник - Харків, «право»., 2013.
29. Корінний В.І., Стефанович П.І., Стефанович І.С., Гуць В.М., Курс лекцій - Київ: КНУБА - 2018., 208с.

ДОДАТКИ

Генеральний план ділянки

Умовні позначення

 дорога

 р. Сула

 Мгарський монастир

 озеро

 дзвіниця

 Благовіщенська церква

Схема рель'єфу по висотам

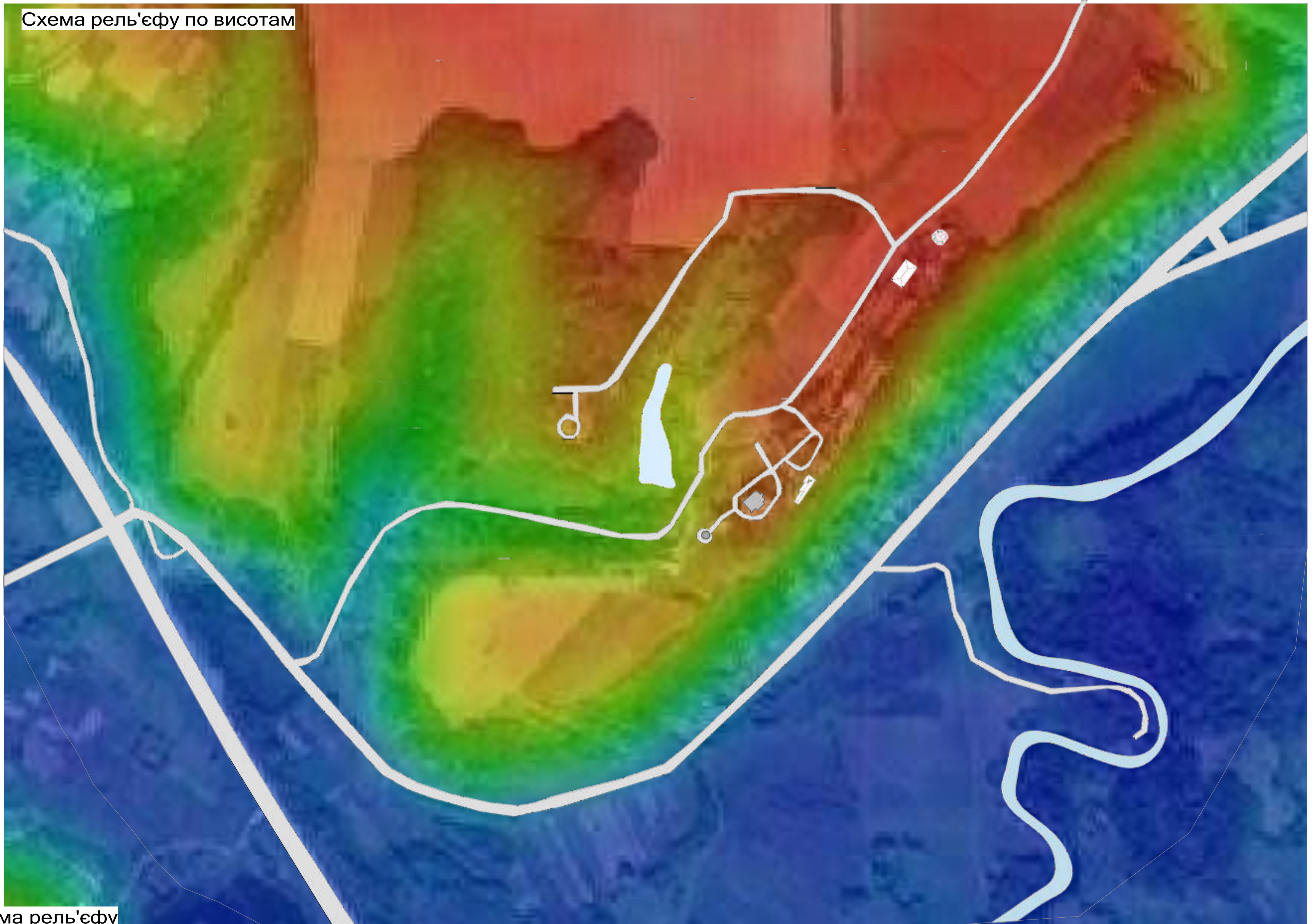

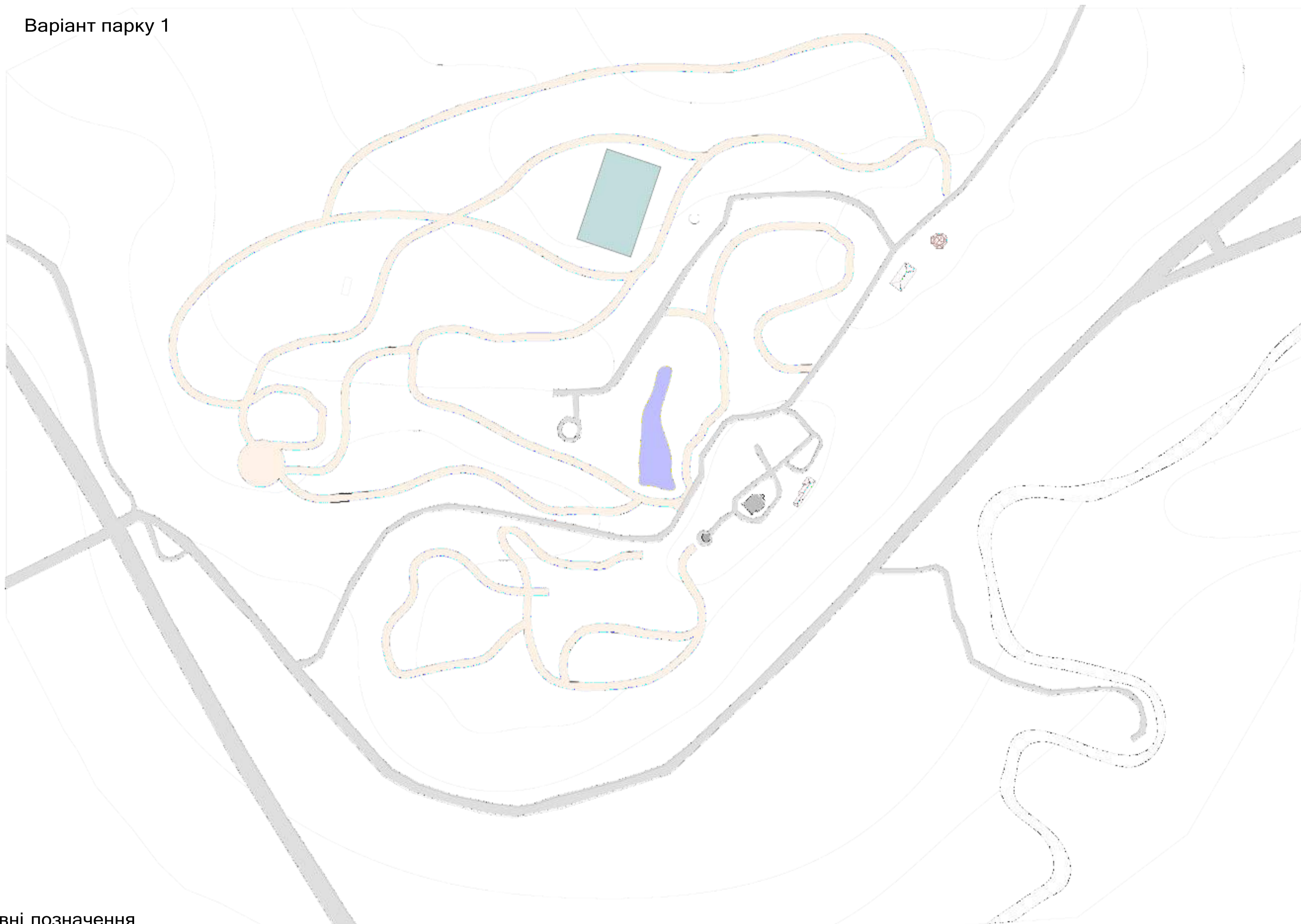

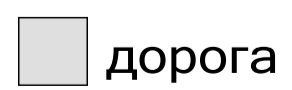
Схема рель'єфу

- Нижня точка 80м (над р.м.)
- Сама висока зона точка 150м (над р. м.)

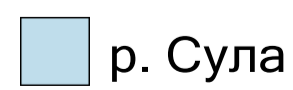
Варіант парку 1

Умовні позначення

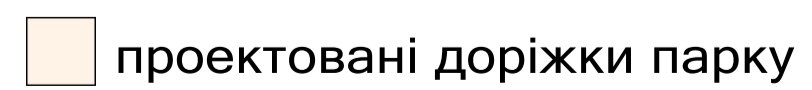
дорога

р. Сула

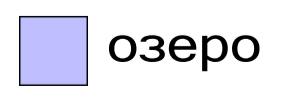
Мгарський монастир

проектовані доріжки парку

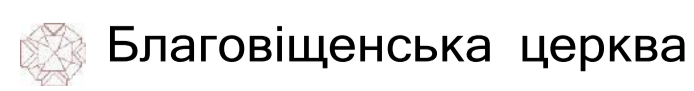
територія контактного зоопарку

озеро

дзвіниця

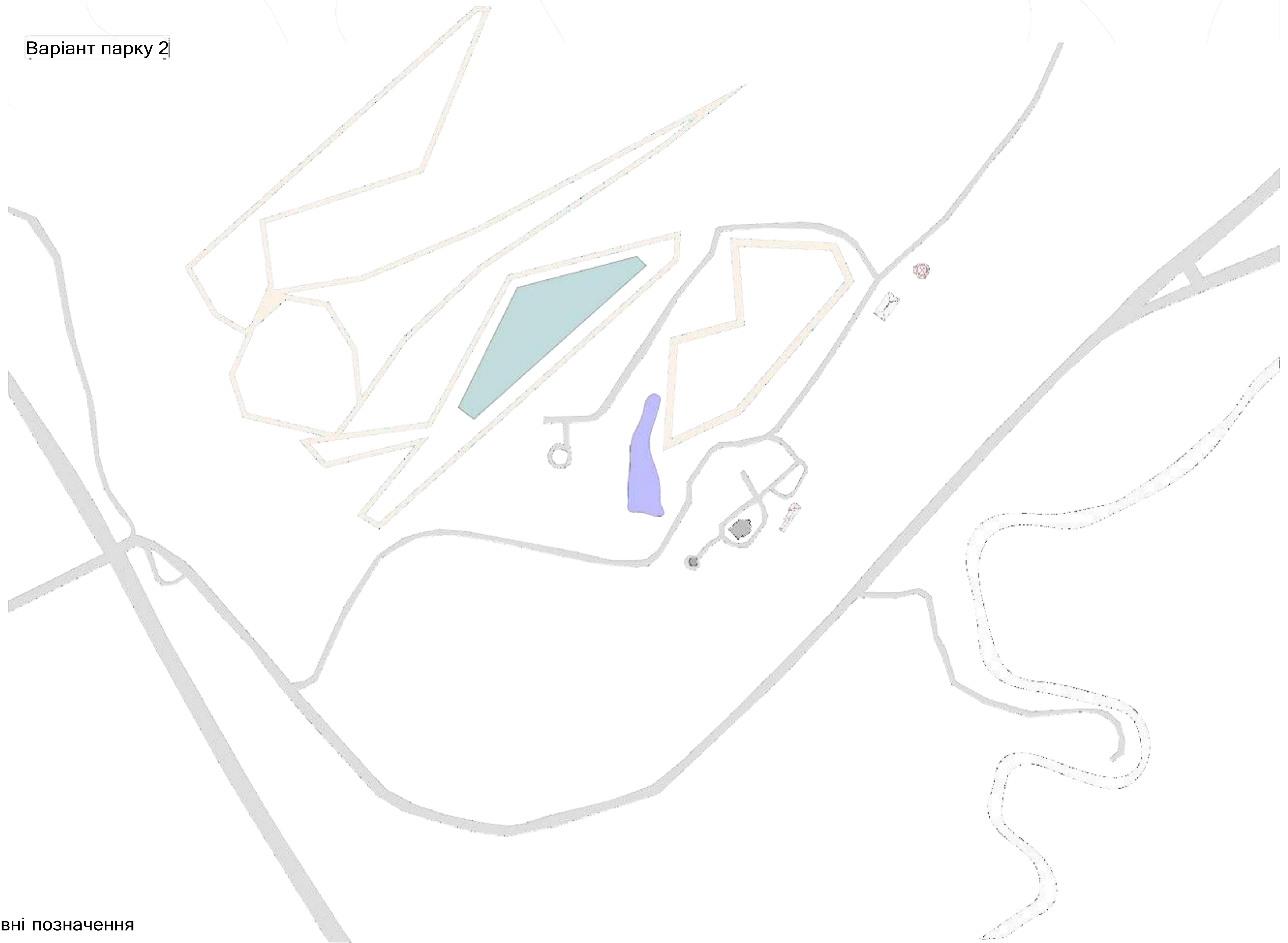

Благовіщенська церква

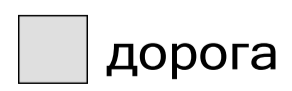

додаткові забудови

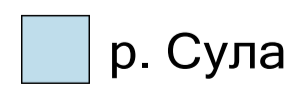
Варіант парку 2

Умовні позначення

дорога

р. Сула

Мгарський монастир

проектовані доріжки парку

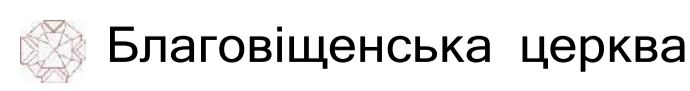
територія контактного зоопарку

озеро

дзвіниця

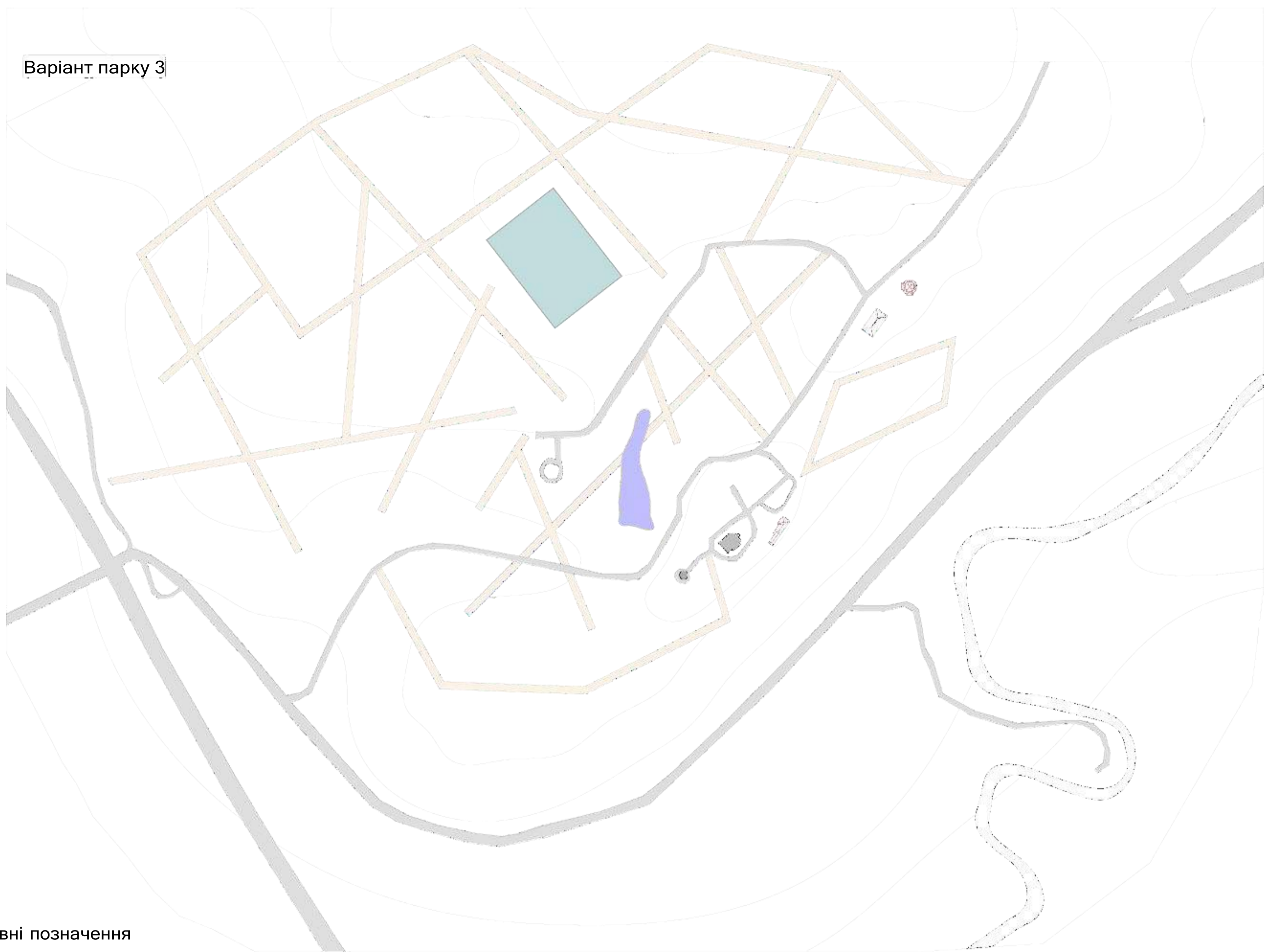

Благовіщенська церква

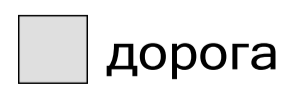

додаткові забудови

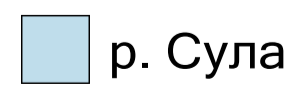
Варіант парку 3

Умовні позначення

дорога

р. Сула

Мгарський монастир

проектовані доріжки парку

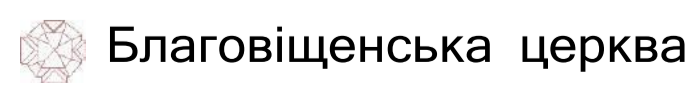
територія контактного зоопарку

озеро

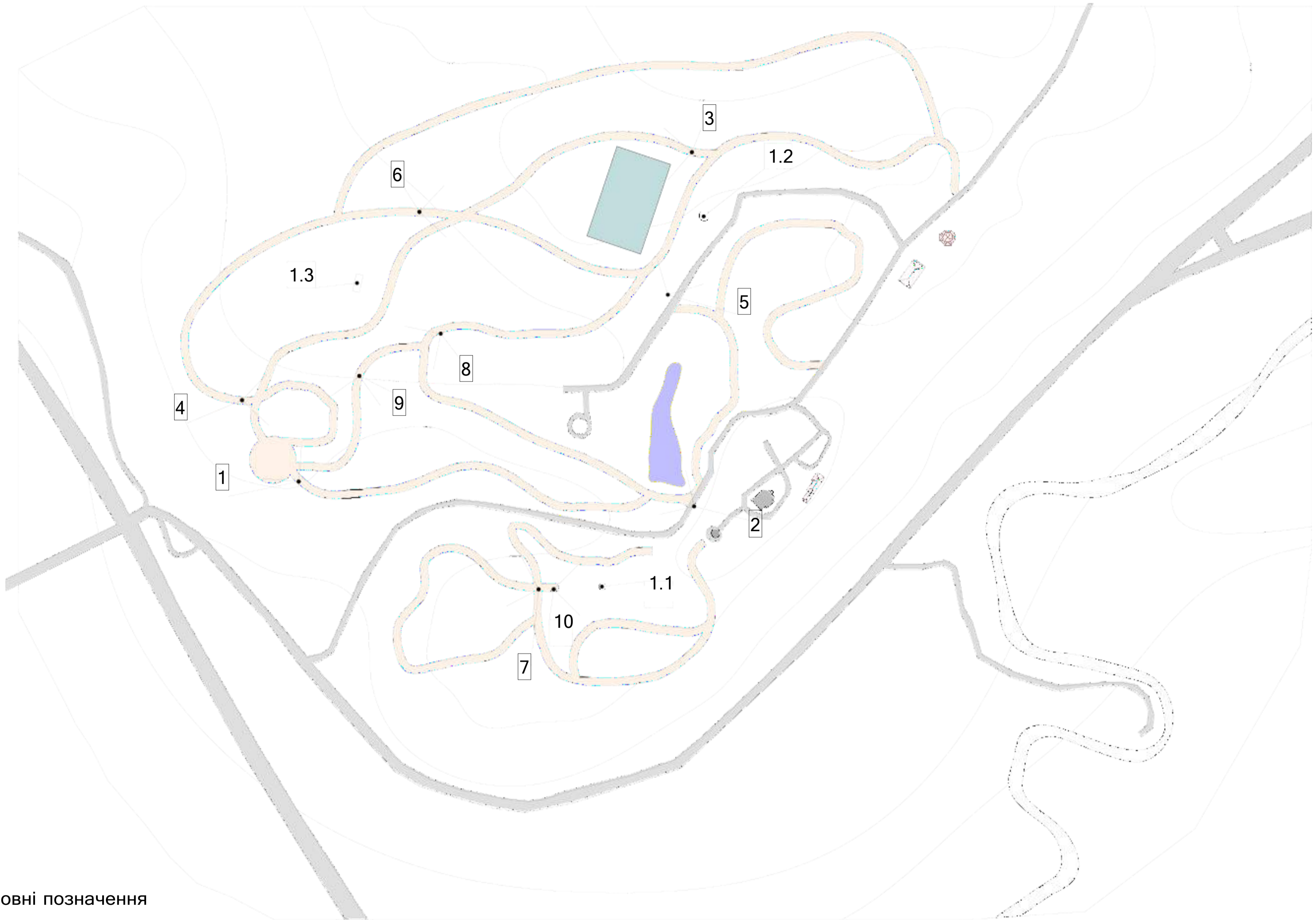
дзвіниця

Благовіщенська церква

додаткові забудови

Умовні позначення

 дорога

 р. Сула

 Мгарський монастир

1.1 - столітній баобаб

1.3 - стародавній вітряк

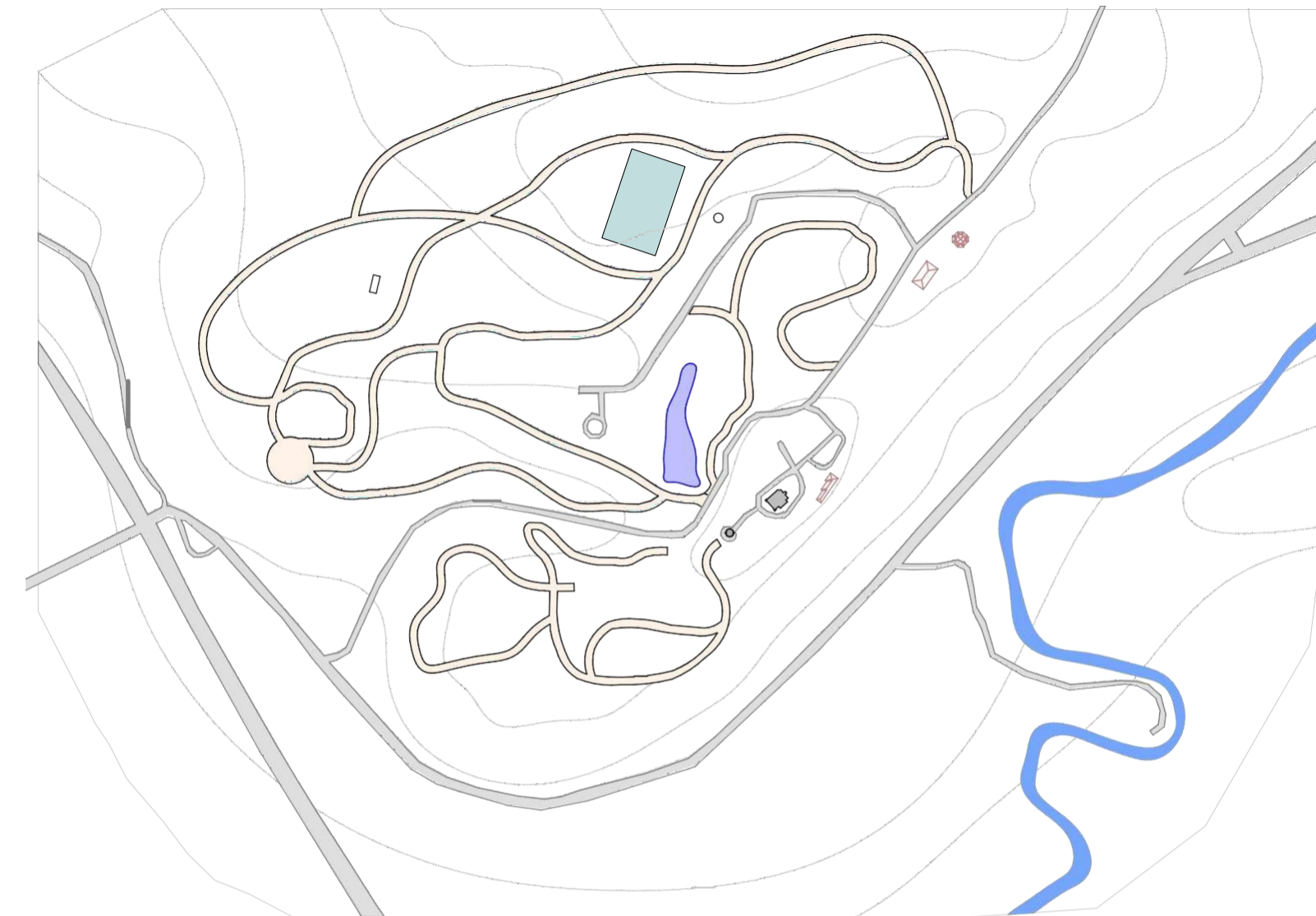
 озеро

 дзвіниця

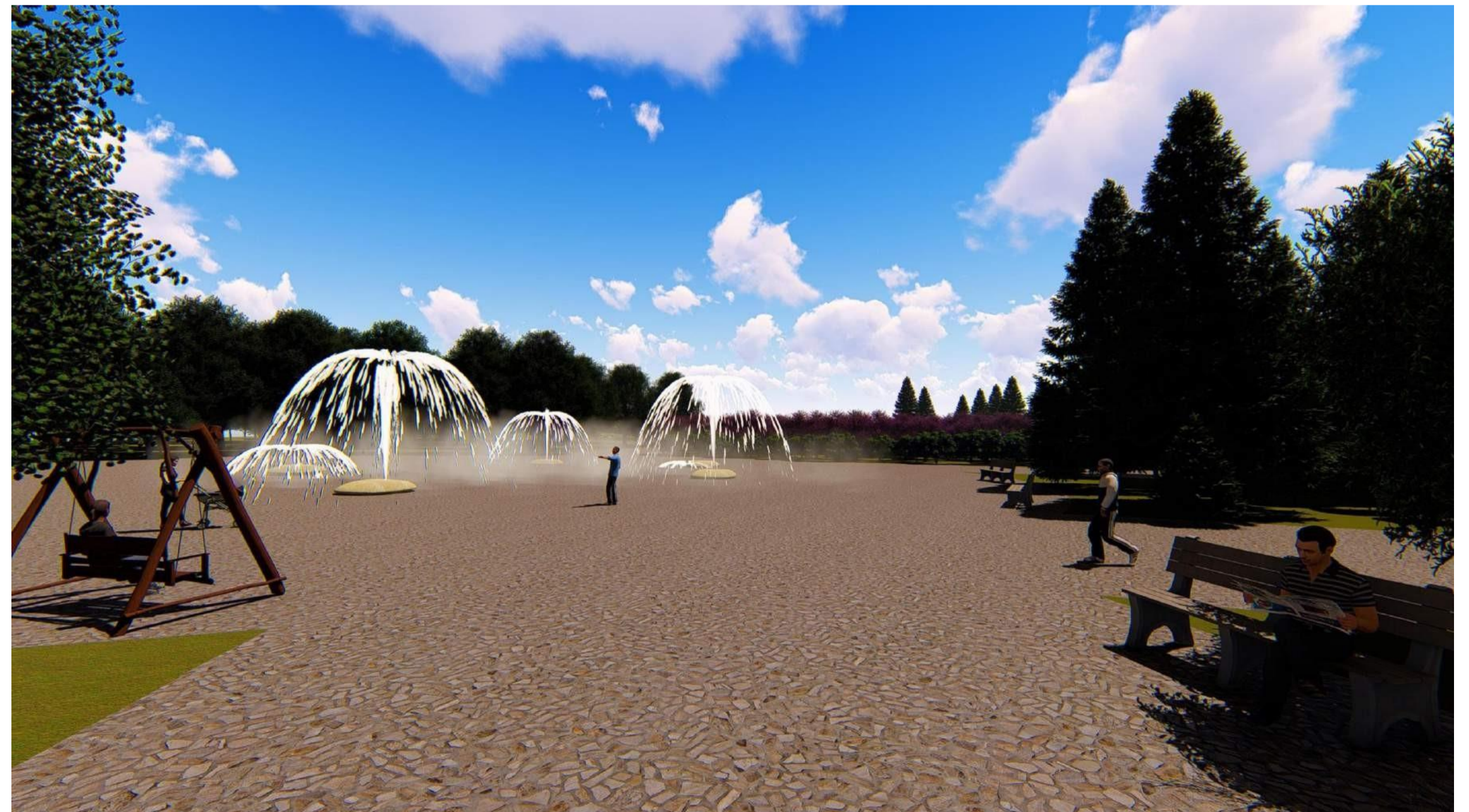
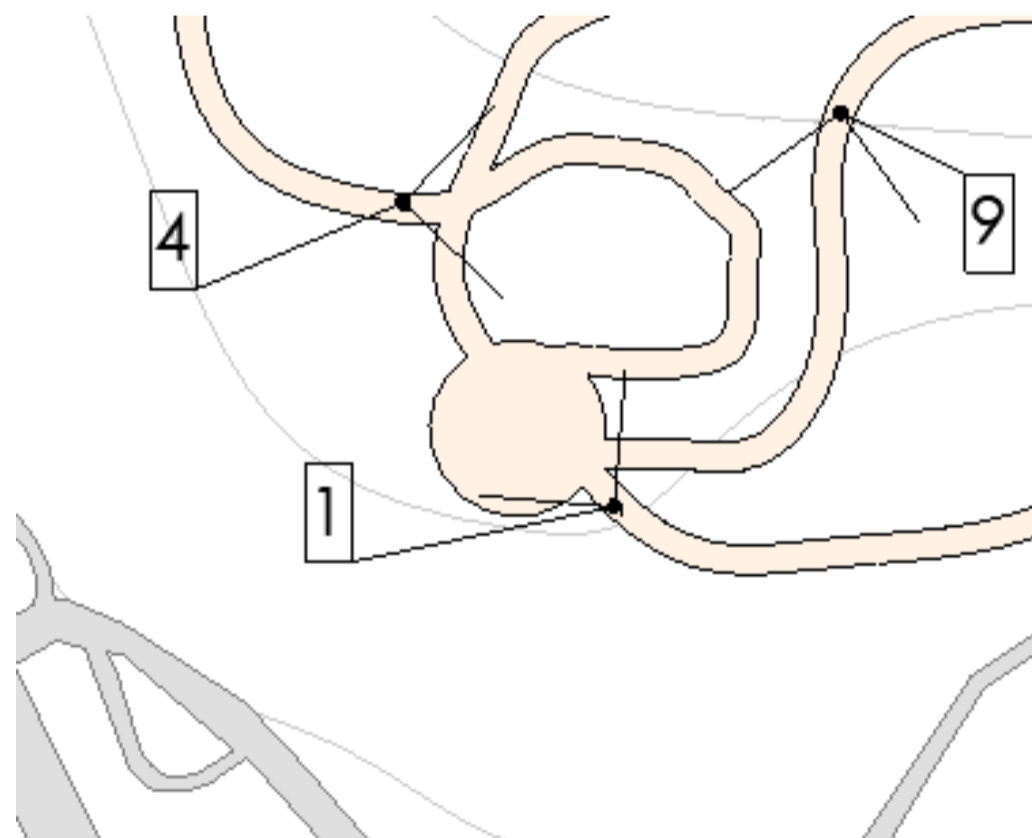
 Благовіщенська церква

1.2 спортивний майданчик

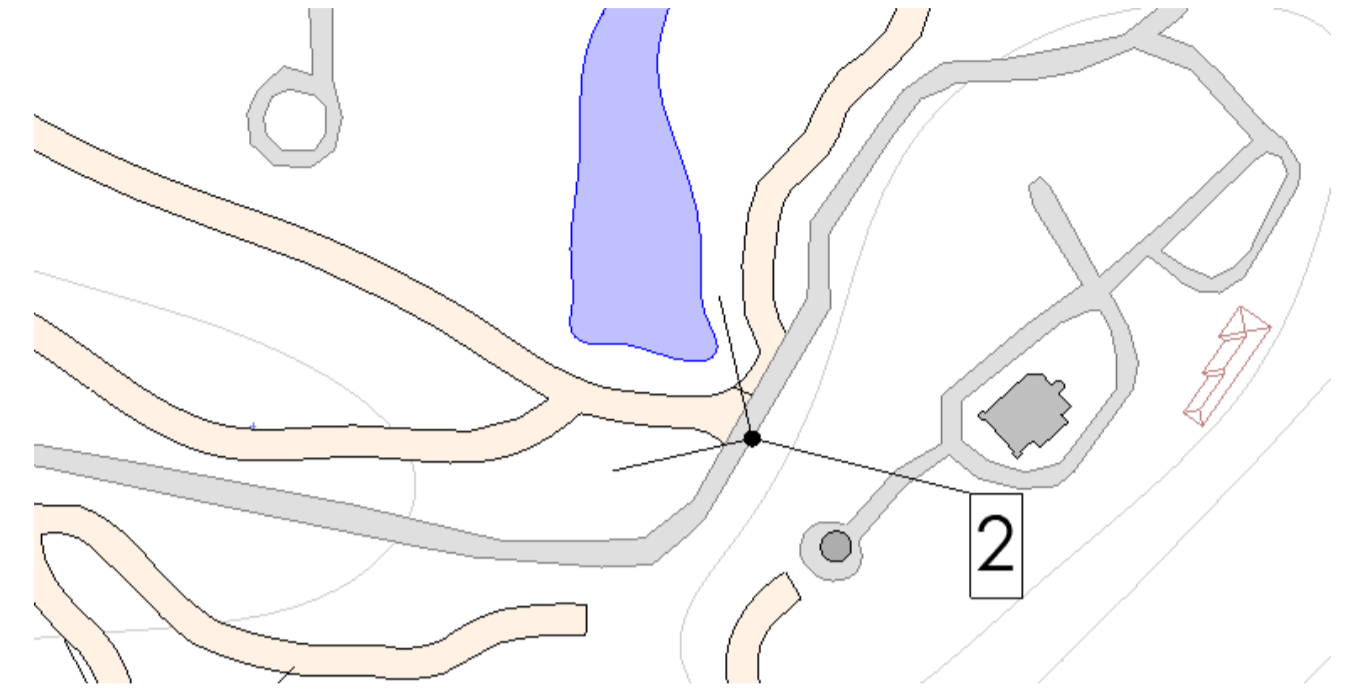
1-10 візуалізації

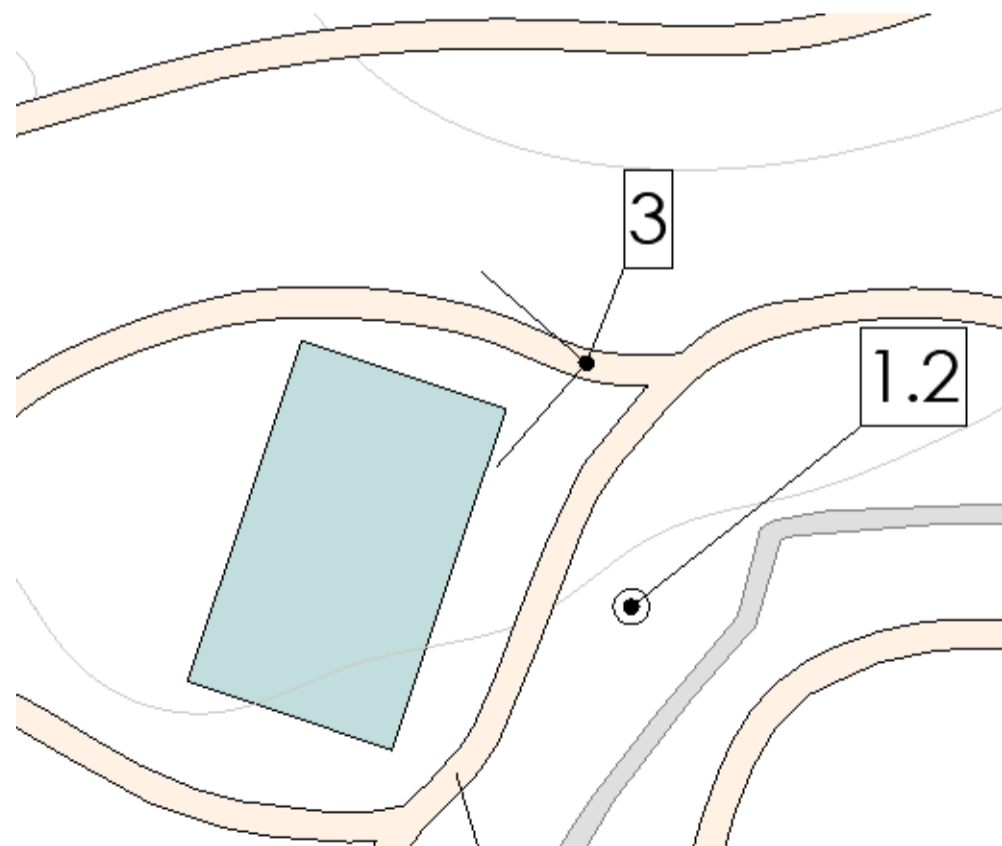
Загальний вигляд парку з 11 екосистемами дерев контактним зоопарком, фонтанами та стародавнім млином.

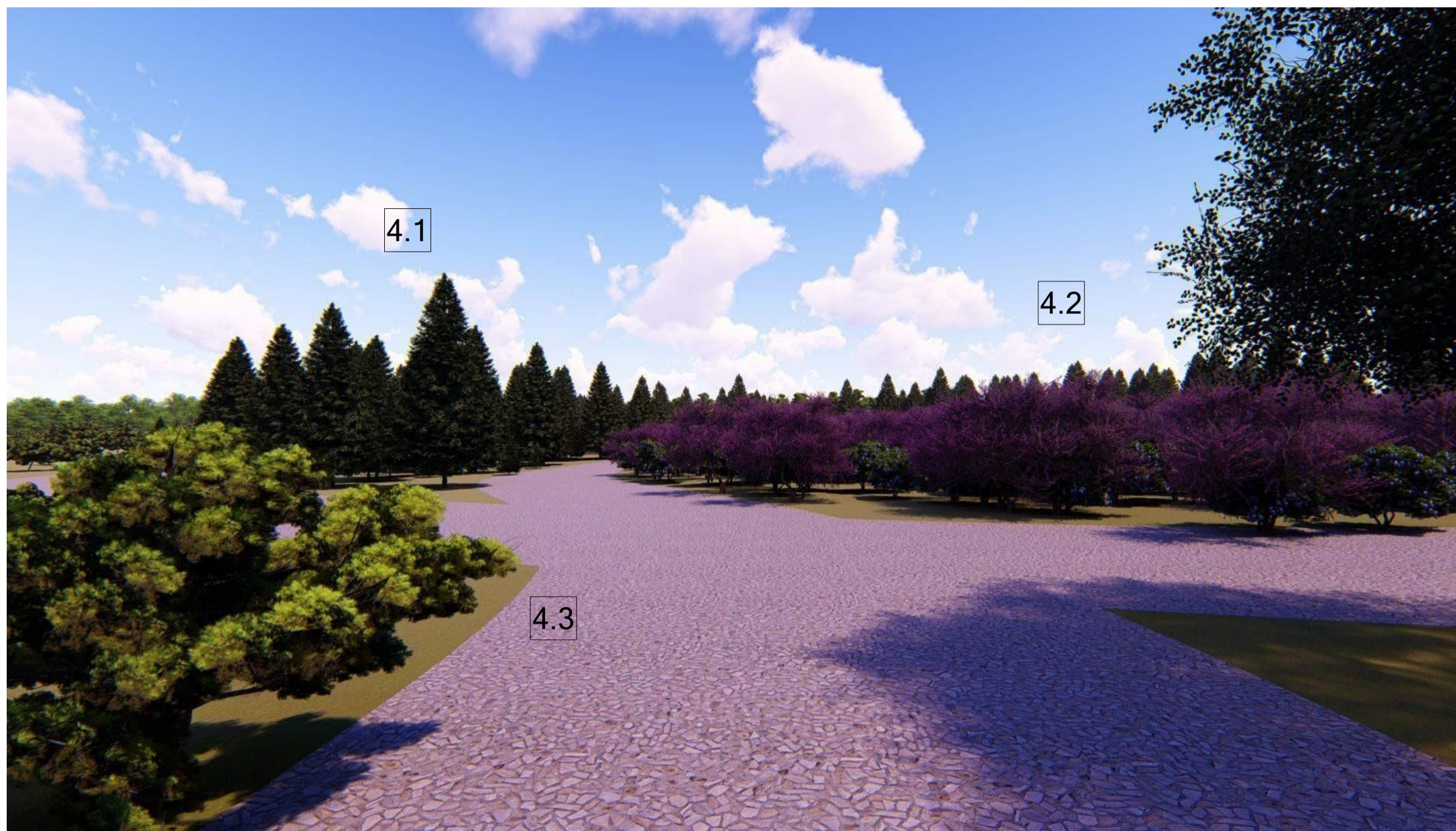
1 - Відкрита зона відпочинку з фонтанами, позаду з техаським гірським лавром. (texas mountain laurel)

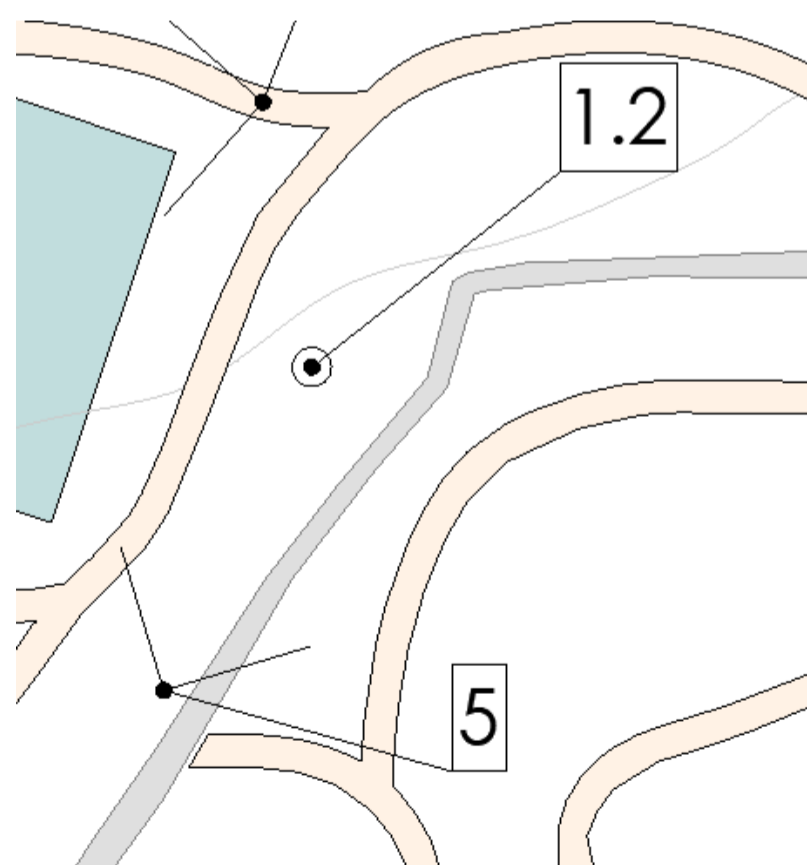
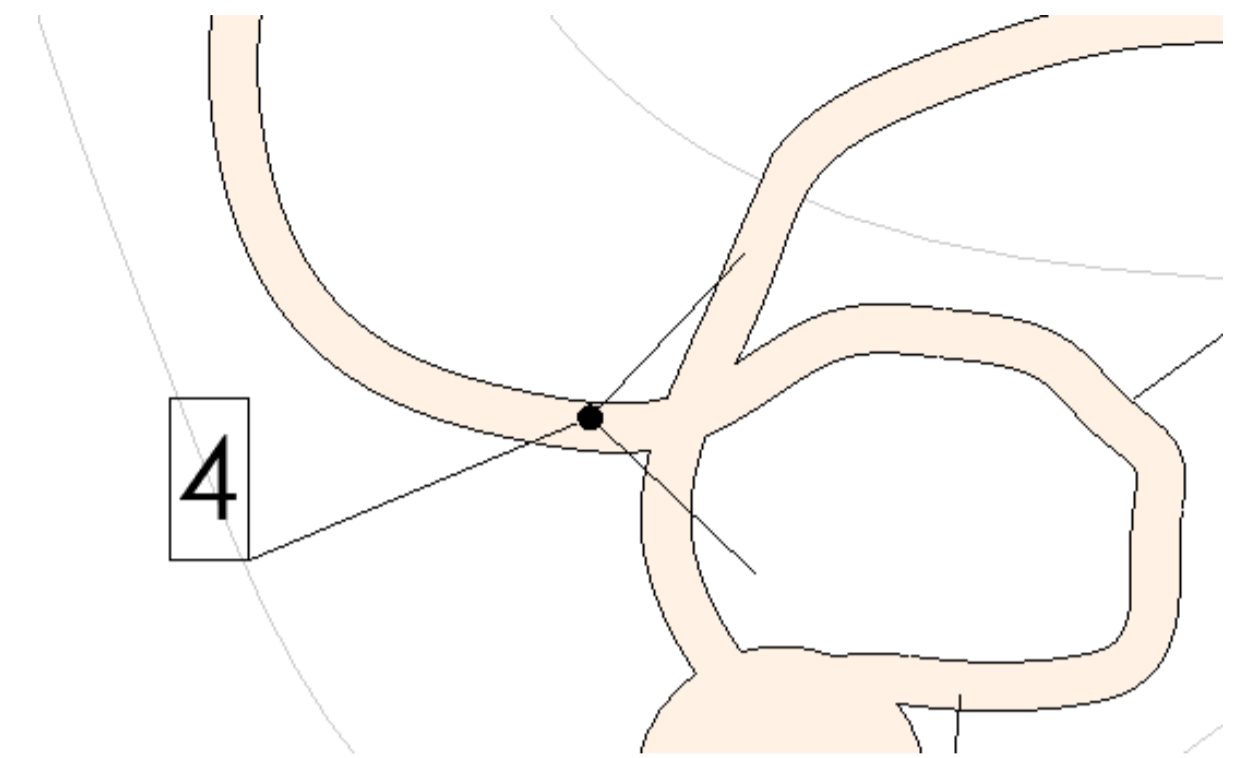
2 - відновлене озеро при вході в парк

3 - Головна будівля контактного зоопарку поміж акації та жакаранди (jakaranda)

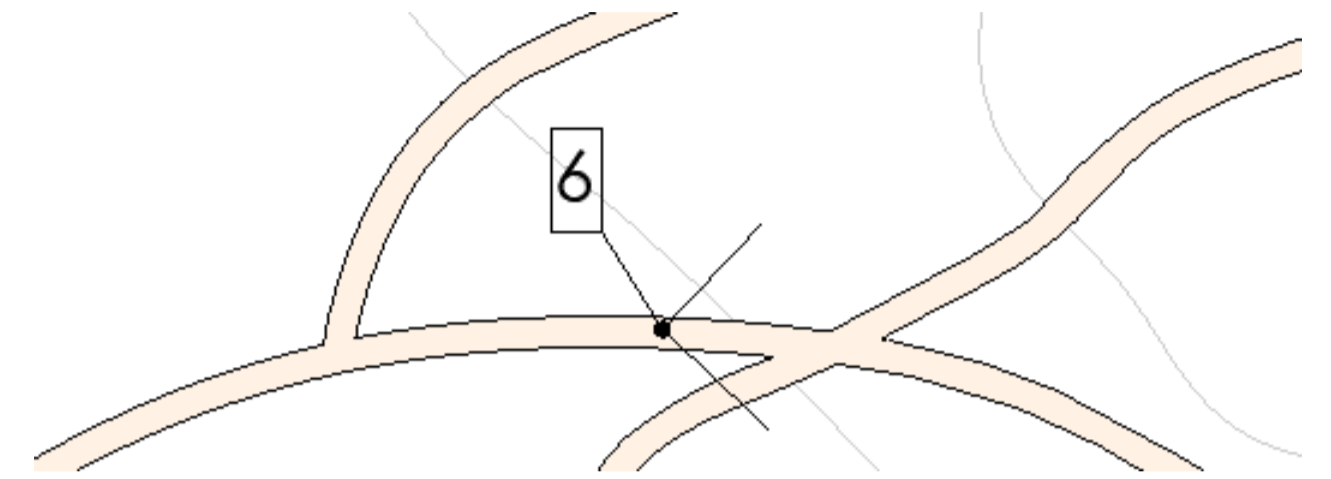
4.1 - Бальзамічна ялиця
 4.2 - Техаське червоне дерево, техаський гарський лавр
 4.3 - Японська сосна

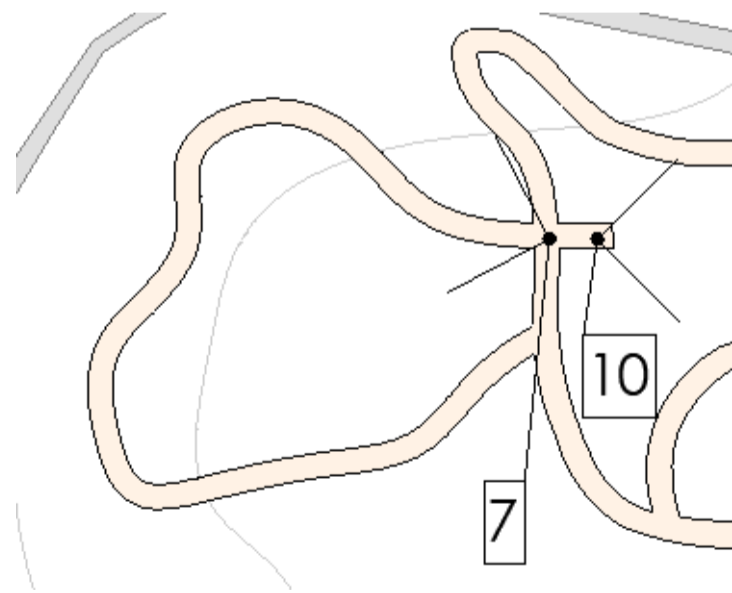
1.2 - стародавній млин

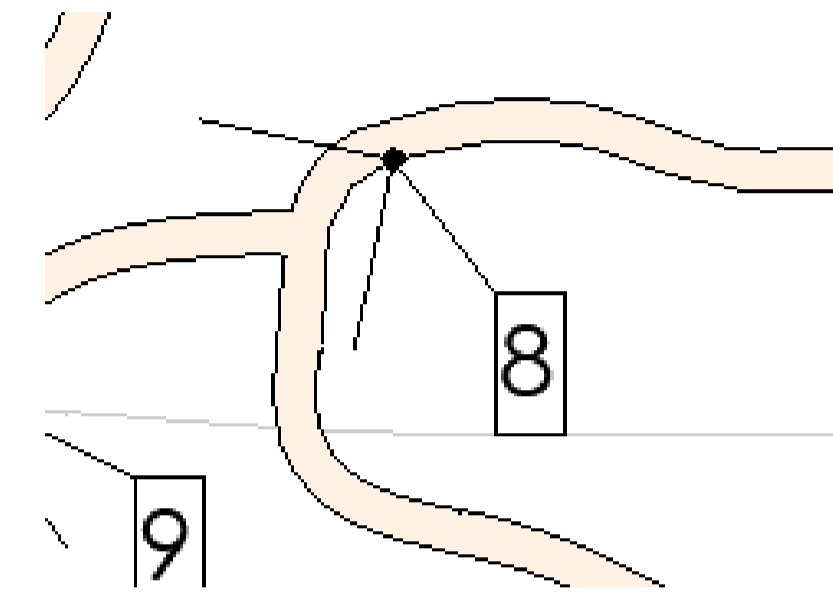
5 - березовий ліс поруч із стародавнім млинов біля контактного зоопарку

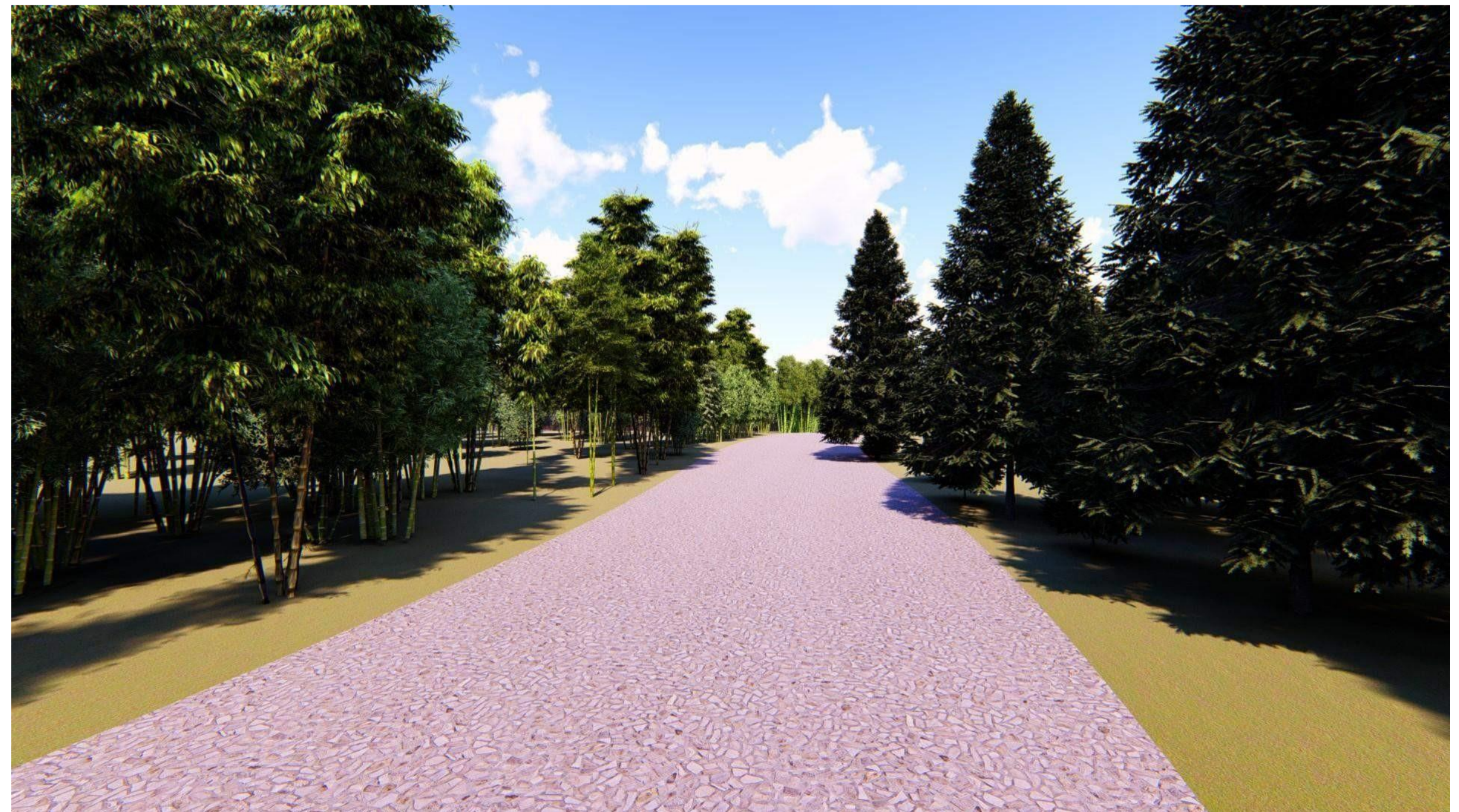
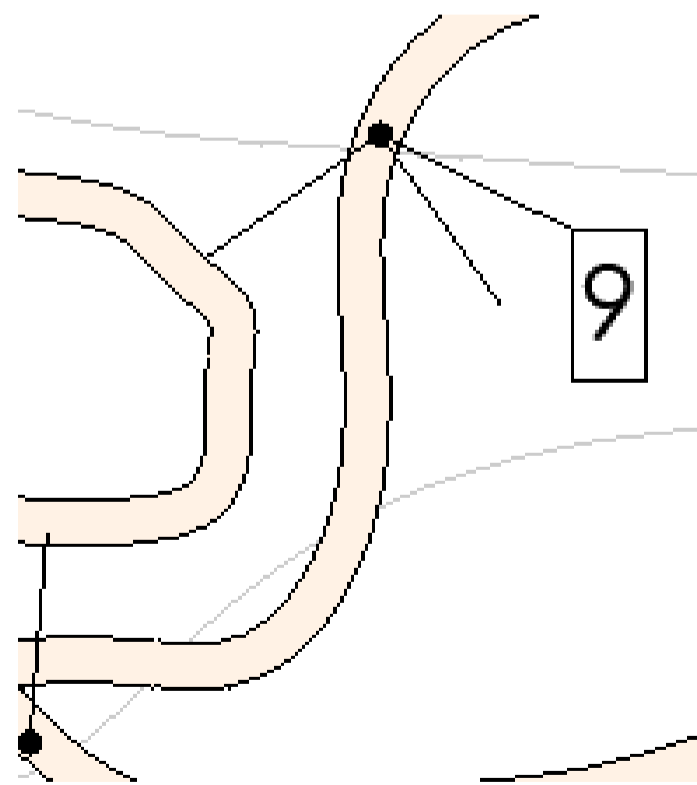
6 - Пильчатий дуб (копача оак) та японська сосна

7 - Королівський клен

8 - Кедр алясковий (alaska kedr) поруч бамбукові хащі

9 - Бамбукові хащі, ялиця бальзамічна

10 - норвезький клен разом із столітнім баобабом

1.1 - столітній баобаб

